

[20th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That two more hours be given for Demand XXII—Harijan uplift and corresponding decrease by one hour in Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid and one hour in Demand XX—Co-operation be made.”

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்ய விவாதத்திலே இன்னும் அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஆகையினால் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் போதாது என்று உங்களிடத்திலே சொல்லப்பட்டது. அது என் கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டது. இங்குள்ள மற்ற கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, ஹரிஜன மான்யத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தை 2 மணி நேரம் அதிகப்படுத்தலாம் என்று தீர்மானித்தோம். அதாவது இன்றைக்கு பூராவும், 2 மணி வரை இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை விவாதிக்கலாம், இதை சரிக்கட்ட அடுத்த மான்யத்திற்கு 3 மணி நேரம் ஒதுக்கியிருப்பதை 2 மணியாக குறைத்தும், கூட்டுறவு மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 2 மணி நேரத்தில் 1 மணி நேரம் குறைத்தும், நேரத்தை சரி செய்ய ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முறையிலே அந்த கால அட்டவணையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That two more hours be given for Harijan Uplift Demand and corresponding decrease by one hour in Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid and one hour in Demand XX—Co-operation be made.”

The motion was put and carried.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957–58—cont.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT—cont.

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the discussion on the Harijan Demand.

10-12 a.m. SRI V. CHINNIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை முன்னேற்ற கல்வித் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் படிப்பதற்காக பல ஹாஸ்டல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நம் ராஜ்யத்திலுள்ள ஹாஸ்டல்களில் நூற்றுக்கு 75 பேர் பிலினைஸாக எண்ணி சேர்க்கக்கூடிய வருமானத்தை அதில் படிக்கக்கூடிய பையன்களுக்கு இல்லாது சொந்த உபயோகத்திற்கு சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் ஹாஸ்டல்களில் நூற்றுக்கு 25-ஐ அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய எல்லா ஹாஸ்டல்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று ஹரிஜன இலாகா அமைச்சரவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு குடித்தண்ணீர் விஷயமாக ஆங்காங்கு கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. இப்படி வெட்டப்படுவதானது மூன்று வகையிலே வெட்டப்படுகிறது. ஒன்று ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டால் வெட்டப்படுகிறது. மற்றொன்று ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டால் வெட்டப்படுகிறது. இன்னொன்று பிரிக்கா டெவலப்மென்டால் வெட்டப்படுகிறது. மூன்று டிபார்ட்மென்டுகளும் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டை கேட்டால், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் என்கிறார்கள் ; ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை கேட்டால், பிளாக் டெவலப்மென்ட்

20th July 1957]

[Sri V. Chinniah]

என்கிறார்கள் ; இப்படியாக திட்டம் கைவிடப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு இதுபோன்ற கஷ்ட நிலை இருப்பதால் ஒரே டிபார்ட்மென்டாரால் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜனங்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் மிராசதார் நிலங்களை குத்தகைக்கு பேசிக்கொள்கிறார்கள். அசராங்கம் 60, 40 சட்டம் இயற்றிய பிறகு மிராசதார்கள் விதைகள் தகுந்த உரங்கள் வாங்க முன்வருவது கிடையாது. வெறும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குத்தகை நிலத்தை உழுகிறவர்கள் அதில் என்ன வருவாய் வருகிறதோ அதை நம்பித்தான் வாழவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் கோவாபரேட்டில் ஸொஸைட்டி மூலமாக உரம், விதை முதலியவை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு தற்சமயம் வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதாவது 750 ரூபாயில் வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. 750 ரூபாயில் பச்சை செங்கல்களை அறுத்து போலி வீடுகள் கட்டப்படுகிறது. ஒரு புறம் கட்டிக்கொண்டு வரும்போது மறுபுறம் கறையான் பச்சை செங்கல்கள் மூலமாக மேலே ஏறி மரத்தில் எல்லாம் நாடிக்கொள்கிறது. அதனால் ஒரு வீட்டுக்கு 750 ரூபாய் போதாது. 1,500 ரூபாய் வீதம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று, ஹரிஜனங்களுக்கு தற்சமயம் புதுக்கோட்டை பிரதேசத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் 25 குடிகள் ஜாதி ஹிந்துக்கள், 10 குடிகள் ஹரிஜனங்கள் ஷே பிரதேசத்தில், அதாவது கானட்டாம்பட்டி என்ற இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 25 வீடுகள் கட்டப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஹரிஜனங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களிடத்திலே அடிமை வேலை பார்க்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறவர்களாகையால் கட்டிய வீடுகள் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வீடுகளை ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஜாதி ஹிந்துக்கள் 10 குடிகள்தான் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் ஏன் என்று கேட்டால், பையன் டி.வி.எஸ்.-ல் இரைவராக இருக்கிறார் அவருக்கு என்கிறார்கள். பெண் பக்கத்து ஊரில் வாழ்க்கைப் பட்டிருக்கிறாள் அவளுக்கு என்கிறார்கள். இம்மாதிரி தவறான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்தது போக மீதி இருந்தால் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மயானக்கரைக்கு பாட்டை போடுகிற விஷயத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான கிராமங்களில் பிரேதத்தை எடுத்துச்செல்ல சரியான வழி கிடையாது. மிராசதார்களின் நிலங்கள் வழியாக போகவேண்டியிருக்கிறது. அடிமைகள் என்ற காரணத்தால் அதன் வழியாக கொண்டு போகக்கூடாது என்று மறியல் செய்கிறார்கள். புரட்சிகள் செய்து மயானக்கரைக்கு எடுத்துச்சென்று அடக்கம் செய்துவருகிறோம்.. பட்டா நிலங்களை வாங்கி பாட்டை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அநேக கீழ்தரப்பட்ட வகுப்பினர்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்குள் ஒன்றுமை கிடையாது. ஜாதி ஹிந்துக்களோடு சமமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் மாறுபாடு கிடையாதே தவிர ஒற்றுமை கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்குள் பாகுபாடு இல்லாமல் ஒற்றுமை இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டுமுவரவேண்டும். கருத்து வேறுபாட்டை வைத்துக் கொண்டு சமமாக வாழவேண்டுமென்று சொல்வது வருந்தத்தக்க விஷயம். அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்குள்ளவர்களில் 12 பேர் Pls. இருக்கிறோம். 32 பேர் Prs. இருக்கிறோம். நல்ல முறையில், ஜனநாயக முறையில் நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு 10-20 முதன் முதலாக முதலிடம் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய வணக்கத்தை a.m. முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதன் முதலில் ஹரிஜனங்களுக்கு

[Sri A. S. Sahajananda]

[20th July 1957]

ஒரு கோடி நாலு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். அதன் பிறகு ஒரு கோடி ஒன்பது லட்சம் ஒதுக்கினார்கள், அதன் பிறகு ஒரு கோடி நாலு லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். இப்படி பல வருஷங்களாக பல விதமாக ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பணத்தை ஒதுக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஒரு வருஷம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று குறைவான பணத்தை ஒதுக்கியபோது அப்பொழுதுள்ள மந்திரியை கூட நான் திட்டி னேன். உங்களுடைய காலத்தில் கூடவா இப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு குறைவாக பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் பணம் ஒதுக்க கிடைக்கவில்லை என்று சமாதானம் சொன்னார். அப்படிச் சொல்லி விட்டு ராஜினாமா செய்து விடுவதாகக் கூட சொன்னார். அதைப் போலவே நாங்கள் கேட்டு வந்ததற்கு இந்த வருஷம் ஹரிஜனங்களுக்கு 90 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி இருப்பதை கண்டு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதற்காக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் கனம் கக்கன் அவர்கள் இந்த ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டதற்கும் முதன் முதலாக அவர் இந்த இலாகாவிற்கு 9 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதற்கும் அவருக்கு என்னுடைய வந்தனத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு அவர் மேல் பூரண நம்பிக்கையுடன் அவருடன் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களிடையே நலனுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது. இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் சமுத்திரத்தில் பெருங்காயத்தை கரைத்தது போல்தான் இருக்கும். அந்த அளவில்தான் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம். ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்றால் மாகாணத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஐந்தில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். அதனால் மாகாண வரும்படியில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்கு செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செலவழித்தால் தான் ஹரிஜனங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு வரலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் தீவிரமாக முன்னுக்கு வர முடியாது. இப்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று போட்டு காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து அதன்படி அவர்களுக்கு நலனைச் செய்து வந்தால் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு வருவதற்கு முடியும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒரு நாளும் முன்னுக்கு வரமுடியாது. இருக்கின்ற நிலையிலேயே தான் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குள்ள பங்கை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு என்று பிரத்யேகமாக செலவு செய்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடிக்கடி திராவிடத்தான் வேண்டும் என்று பேச்சுக்கள் கிளம்புகிறது. நாங்கள் ஏற்கனவே ஆதி திராவிடஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆதி பழங்குடி மக்கள்தான் ஹரிஜனங்கள். அவர்களுக்கு சுதந்தரம் வர வேண்டும் என்று நாங்கள் பாடுபட்டோம். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் காந்திஜி என்ன சொன்னார் என்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு நாங்கள் சுதந்தரம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், நீங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டாம் என்று சொன்னார். அதே மாதிரி பிரிட்டிஷ் காலங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு சுதந்தரம் வழங்கும் அளவில் அவர்களுக்கு உத்தியோகங்களில் முதல் சலுகைகளும், இன்னும் இதர விஷயங்களிலும் அவர்களுக்கு முதல் சலுகைகள் காட்டிக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பத்து அல்லது பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் வரையில் செலவுசெய்யப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஆதி திராவிடஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்டு வந்தோம். அவ்விதமே இப்பொழுது செலவு செய்து வசதிகள் செய்து கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனங்கள் சமூகம் சீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு வர முடியும்.

20th July 1957] [Sri A. S. Sahajananda]

நான் சிதம்பரம் தாலுகாவிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். அங்கே 300 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் புவனகிரி, திம்மத்தூர், பழைய கோட்டை என்று மூன்று கிராமங்களில்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று கிராமங்களுக்கும் இப்பொழுது சுமார் 40 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி மூன்று கிராமங்களுக்கு 40 பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பதை கண்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஆனால் 40 பள்ளிக்கூடங்கள் 40 கிராமங்களுக்குப் போனாலும் பாக்கி இருக்கக் கூடிய 260 கிராமங்களுக்கு இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்கள் கிடையாது. இதைக் கண்டால் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கு இன்னும் அதிகப்படியான பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்துக் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல சலுகைகளைக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதாவது சில வருஷங்களில் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்து காலேஜ்களில் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வசதி செய்து கொடுத்த படி 1920-ம் வருஷத்தில் இரண்டு கிராமங்களுக்குப் பாஸ் செய்து விட்டு வந்தார்கள். கிராமங்களுக்கு வேண்டும் என்று கவர்ன்மென்ட் விளம்பரம் செய்தார்கள். அப்படி விளம்பரத்தை பார்த்து விட்டு இரண்டு பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் ராமச்சந்திரன் என்பவரும், சி. என். சிவராஜ் என்பவரும். சி. என். சிவராஜ் என்பவர் புத்த மதத்தை சேர்ந்த பௌத்தர் என்று அவரை தள்ளிவிட்டார்கள். ராமச்சந்திரன் பறையன் என்று அவருக்கு வேலை கொடுத்து அவர் சீனியர் டெபுடி கலெக்டராக இருந்து ரிடர் ஆனார். அப்பொழுது நிலைமை அப்படி இருந்தது. ஆனால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு விளம்பரம் செய்தார்கள். 400 பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அவர்களில் 100 பேர்கள் நந்தனார் பள்ளி கூடத்தில் படித்து விட்டு காலேஜ்களில் படித்து மனுச் செய்து கொண்டவர்கள். இப்பொழுது இவ்வளவு பேர்கள் வருகிறார்கள். இப்பொழுது அதிகப்படியாக படிக்க வேண்டும் என்று முன் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் சகஜமாக கிடைக்கவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வேண்டும் என்று கேட்டால் அது சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து ஸாங்ஷன் ஆகி வர வேண்டும் என்று சொல்லித்தட்டிக் கழித்து விடுகிறார்கள். ஆனால் பிற்போக்கு இனத்தவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றால் இந்த அரசாங்கமே கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்காமல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து வரவேண்டும் என்று சொல்லி அப்படியே காட்டி விடுகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் 500 ரூபாய் கொடுத்தால் இவர்கள் 300 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் டைரக்டரிடம் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு என்று கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் மலையப்பன், முத்திருளாண்டி என்று இரண்டு ஆபீசர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் பிற்போக்கு இனத்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்கு பெயரைச் சொல்லக்கூடாது. அவர்களுடைய காலத்தில் ஹரிஜன இலாகாவிற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து பிற்போக்கு இனத்தவர்களுக்கு செலவு செய்து நல்ல சலுகைகள் கிடைத்து வந்தன. இதைப் பற்றி சொல்லும்போது மற்றவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் காட்டவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்வதும் தப்பு. அனுபவத்தில் தான் சொல்லுகிறேன். ஆகையினால் டைரெக்டர்களை நியமிக்கும் போது அந்த இலாகாவின், அந்த சமூகத்தின் அனுதாபத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் அனுதாபம் காட்டக்கூடியவர்களாகவும் இருப்பவர்களை ஹரிஜன டைரெக்டர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு உரிமைகள் வழங்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவைகளை தாராளமாக வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களில் யார் யார் அறிவாளிகளாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் தங்களுடைய சொந்த

[Sri A. S. Sahajananda]

[20th July 1957]

முயற்சியினால் ஹாஸ்டல்களை அமைக்கிறார்கள். அப்படி அமைக்கும்போது தங்களுடைய ஜில்லாக்களிலேயே அமைக்கிறார்கள். அரும்பாடுபட்டு அமைக்கிறார்கள். அதேமாதிரி ஆந்திரா மந்திரி கனம் கூர்மையா மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் ஆந்திராவில் சுமார் 40 அல்லது 50 ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தினார். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அப்பொழுது நாலேந்து ஹாஸ்டல்களைத் தான் அமைத்தார். அப்பொழுதுள்ள அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் இது தெரியவரும். கனம் பரமேஸ்வரன் ஹரிஜன் மந்திரியாக இருந்தபோது இதைப்பற்றி சொன்னேன். அதாவது தமிழ் நாட்டில் நாலேந்து ஹாஸ்டல்கள் தான் இருக்கின்றன, இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் பயந்துகொண்டு அதிகமாக ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் அதிகப்படியான ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹாஸ்டல்கள் சம்பந்தமாக இப்பொழுது ஒரு புது விதமான குண்டு நோய் வந்திருக்கிறது. எல்லா ஹாஸ்டல்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். முப்பது பேர்கள் படித்துக்கொண்டிருந்தாலும் அந்த ஹாஸ்டல்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி தனிப்பட்டோர் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் இல்லை. பிரைவேட் ஹாஸ்டல்களில் அப்படி அதிகமான ஊழல்கள் இல்லை என்பதை நான் திடமாகச் சொல்கிறேன். பிரைவேட் ஹாஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் 15 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கு 18 ரூபாய் செலவுழிக்கிறார்கள். சேலம் ஹாஸ்டலை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே 18 ரூபாய் செலவுழிக்கிறார்கள். சிலேட்டர் ஹாஸ்டலுக்கு 20 ரூபாய் செலவுழிக்கிறார்கள். இன்னும் சில ஹாஸ்டலுக்கு 25, 30, 40 ரூபாய் என்று செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி சர்க்கார் ஹாஸ்டல்களுக்கு செலவு செய்வதில்லை. தனிப்பட்டோர் நடத்தும் ஹாஸ்டல்கள்தான் நன்றாக நடைபெறுகிறது. அவர்கள் தான் பயந்துகொண்டு நன்றாக நடத்துகிறார்கள். பாடுபட்டு வேலைச் செய்கிறார்கள். நாலேந்து வருஷங்கள் நடத்தினாலும் ப்ரைவேட் ஹாஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுப்பது இல்லை. மீழ்முஷணத்தில் ஒரு ஹாஸ்டலை ஏற்படுத்தினார்கள். அதில் 30 பேர்கள் இருந்தபோது அங்கீகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு கொடுக்காமல் அதன் பிறகு பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்த பின் எட்டுப் பேர்கள் இருக்கும்போது அதற்கு சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகப்படுத்தி இப்பொழுது 27 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஹாஸ்டல்களையெல்லாம் சர்க்காரே நடத்தவேண்டும் என்ற அந்த எண்ணத்தை மறந்துவிட்டு, “ப்ரைவேட்” ஹாஸ்டல்கள் நடக்கும்படியாகச் செய்வது நலம் என்று நான் சொல்கிறேன்.

மேலும், சர்க்கார் நியாய வார மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்களே அது நாட்டிலே அனுபவத்திற்கு வரவொட்டாமல் சில மிராசுதார்கள் தப்பு பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் ஊரில் இருக்கும் தாசிஸ்தார் நியாயம் செய்கிறவர். வக்கீஸ் வைத்து பேசி, அவருடைய புத்தியையும் கலக்கும்படியாக மிராசுதார்கள் செய்கிறார்கள். நியாய வார மசோதா அமுலில் நடக்கும் போது சர்க்கார் சில திருத்தங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்றும், சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்போகிறோம் என்றும் சொல்வதால், ஆயிரம் காணிக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களெல்லாம் சிறு நிலக்காரர்களாக, ஐந்து ஏக்கர் நிலமுடையவர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைக்கு, பெண்ணுக்கு, பெண்ணாதிக்கு, பேரனுக்கு பேத்திற்கு என்று இப்படியாக நிலத்தைப் பிரித்துவிட்டு எல்லோரும், சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களாக இருந்தாலும் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களாக இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்று தான். “சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு” என்று சொல்வதினால் பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும் தங்களுக்குள் நிலத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாகப் போய்விடுவதால் உழைப்பாளிக்கு நஷ்டம் உண்டாகிறது. சிறு நிலக்காரர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டுவது கூடாது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

20th July 1957]

[Sri A. S. Sahajananda]

மேலும், நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடக்கூடாது. வாரத்திற்குத்தான் விடவேண்டும் என்று நான் சொல்வேன். பயிரிடுவதும் ஏமாற்றாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான். நிலத்தில் நன்றாக விளைவை உண்டாக்கி, உலகம் கேள்வியுடையவென்றும். ஆகையால், இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் நல்ல விதமான நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சர்க்கார் மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். விடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். இது கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத்தான் இருக்கிறது. சிதம்பரம் தாலுகாவிலே 100 கிராமங்கள் இருந்தும், 70 பேர்களுக்குத் தான் இந்த உதவி அளித்தார்கள். அதனால், எல்லோருக்கும் கொடுத்தது ஆகுமா? எல்லோரும் அந்த நன்மையை அடையும்படியாகச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Speaker, Sir, on a point of order. The hon. Member who just spoke mentioned that Sri Muthirulandi and Sri Malayappan being representatives of the backward classes might be partial in awarding scholarships to Harijans. It is an insinuation against the officers of Government. The Hon. Minister has said that the amount allotted for Harijans can be given only to the Harijans and the amount allotted for the backward classes can be given only to the backward classes. In view of this statement it will be fair on the part of the hon. Member to withdraw the insinuation.

MR. SPEAKER: So far as officers of Government are concerned, it has been the custom in this House to allow criticism of their actions in the House because the Hon. Minister can reply on their behalf. Criticism of persons who are not Members of this House or of persons who through this House are not able to reply, such criticism is prohibited. That is the custom followed by previous Speakers also in this House. But so far as officers of Government are concerned, every hon. Member is allowed to criticise their actions. The Hon. Minister while replying to the debate will defend their actions.

SRI M. JAGANNADHAN: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன மான்யத்தின் மேல் கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரபோனைசை ஆதரித்துச் சில உண்மைகளை மறைக்காமல் உரைப்பதற்கு நான் முன் வந்துள்ளேன். 10-33 a.m.

நம்முடைய சென்னை மரகாணத்திலே ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் கிஞ்சித்தேனும் உயரவில்லை என்ற உண்மையை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ: On a point of order, Sir “இந்தச் சபையில் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்” என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். நாங்கள் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: “ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்” என்று அந்த கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். “ஒத்துக்கொள்ளவில்லை” என்று சொல்ல வேண்டுமானால், நீங்கள் பேசும்போது சொல்லலாம். ஆனால், நீங்கள் இப்பொழுது எழுப்பியது On a point of order ஆகாது.

SRI M. JAGANNADHAN: ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இன்னும் எந்த அளவுக்கும் உயரவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சபையின் முன்னால், “ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது தங்க நகைகளை, வாங்கி அணியவும், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் உபயோகப்

[Sri M. Jagannadhan]

[20th July 1957]

படுத்தவும், அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விட்டது” என்று ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே அன்றொரு நாள் அறிவிக்கப் பட்டது. இன்றைக்கும் கிராமப் பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற லட்சக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும், கட்ட கந்தைக்கும், குந்த குடிசைக்கும் கதியற்றவர்களாக, நடைப்பிணங்களாக வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற அவல நிலைமையை நாம் கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால் நன்றாக விளங்கும். நம் மனசாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் இந்த உண்மையை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் தான் நாம் இன்று இருக்கிறோம்.

நகரப்புறங்களிலே தீண்டாமை ஓரளவுக்கு ஒழிந்து வருகிறது. ஆனால், கிராமப் புறங்களிலே இந்தத் தீண்டாமை இன்னும் கையாளப்பட்டுத் தன் வருகிறது. இந்தக் காட்டுமிராண்டித் தனமான கொள்கை ஹரிஜனங்களைப் புழுக்களைவிட கேவலமான நிலைமையில் தள்ளிவிட்டது. சமுதாயத்திலே அவர்கள் படு பாதாளமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் தீண்டாமையை கிராமப் பகுதிகளிலும் ஒழிப்பதற்காக தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரால் 1955-வது ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்ட 22-வது சட்டமாகிய தீண்டாமைக் குற்றங்கள் சட்டம் அமலுக்கு வந்திருந்தபோதிலும் அந்தச் சட்டமானது தகுந்த முறையிலே அமுலாக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டங்கள் சில தீட்டப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அவை நடைமுறையிலே மக்களுக்கு பயன் விளைவிக்கக்கூடிய முறையிலே அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. உதாரணமாக, மதுவிலக்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் சரியாக அமுலில் நடைபெறவேண்டுமென்ற காரணத்தால், அதற்குவேண்டிய சிப்பந்திகளைச் சர்க்கார் நியமனம் செய்து, இன்னும் போலீஸ் இலாகாவின் மூலமாகவும்கூட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க, வீதி வீதியாக, கிராமம் கிராமமாக இந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் எப்படித் திரிந்து அலைகிறார்களோ, அதைப்போல, ஏன் தீண்டாமைக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகவும் போலீஸ்காரர்களுக்கோ, இன்னும் அதற்காக நியமனம் செய்யப்பட்ட தனிப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கோ உத்தரவு இடக்கூடாது? உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்காருக்குத் தீண்டாமையைக் கூடியசிக்கிரத்தில் ஒழிக்கவேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்குமானால், அவர்கள் இம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

ஆளும் கட்சியின் தரப்பிலே சில வாதங்கள் கூறப்படுகின்றன. “இம் மாதிரி நாம் இந்த ஒரு சமுதாய சீர்திருத்தத்தை உடனடியாக இந்த நாட்டில் கொண்டுவர முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் இதைச் செய்ய முடியும். மக்களிடத்திலே மன மாற்றம் ஏற்படவேண்டும்” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அமெரிக்காவிலுள்ள சமுதாய சால்திரியான திருவாளர் ஸ்காட் நேரிங் என்பவர் “சமுதாய திருத்தப் பாடு” Social Adjustment என்ற தாம் எழுதிய நூலில் குறிப்பிடுகையில் “ஒரு தேசத்தின் சமுதாய ஊழலை—ஒரு சமூகத்தின் ஆசார ஊழலை தேசத்தின் சட்டம் மூலமாகத்தான் அகற்ற முடியுமே தவிர வேறு விதங்களால் அகற்ற முடியாது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார், ஆகவே, வெறும் சட்டம் மாத்திரம் கொண்டுவந்தால் போதாது; அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு நடைமுறையிலே தகுந்த நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டுமென்று நான் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்வதாகப் புள்ளி விவரங்களோடு அவர்கள் பேசுகின்றார்கள். ஆனால், நாம் அந்தப் புள்ளி விவரங்களை நன்றாகக் கவனிப்போமானால் நமக்குச் சில உண்மைகள் நன்றாக விளங்கும். உதாரணமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு ஏராளமான குடிமனை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்படுகிறது. நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஹரிஜன சேஷம் நல இலாகாவின் நிர்வாக அறிக்கையிலிருந்து சில புள்ளி விவரங்களை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

20th July 1957]

[Sri M. Jagannadham]

கொடுக்க விரும்புகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா சமார் 6-90 லட்சம் ஹரிஜன ஜனத்தொகை கொண்டது. ஆனால், 1954-55-ம் ஆண்டிலே அந்த ஜில்லாவிலே ஒரு சென்ட் புறம்போக்கு நிலம்கூட குடிமனையாக எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. தஞ்சை ஜில்லா 6-57 லட்சம் ஹரிஜன ஜனத்தொகை கொண்டது. ஆனால், அங்கே 1954-55-ல் ஒரு சென்ட் புறம்போக்கு நிலம்கூட அவர்களுக்கு குடிமனையாக வழங்கப்படவில்லை. செங்கற்பட்டு ஜில்லா 5-26 லட்சம் ஹரிஜனங்களைக்கொண்ட ஒரு ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் ஒரு சென்ட் புறம்போக்கு நிலம்கூட ஹரிஜனங்களுக்கு குடிமனையாக வழங்கப்படவில்லை. இவைகளெல்லாம் அந்த நிர்வாக அறிக்கையில் காணப்படுகின்றன. அதைப்போலவே இராமநாதபுரம் ஜில்லா 2-98 லட்சம் ஹரிஜன ஜனத்தொகை கொண்டது. நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் latest administration report-ல் இருந்துதான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதிலுள்ள புள்ளி விவரங்களைத்தான் நான் எடுத்துக் கூறுகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 2-98 லட்சம் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ஜில்லாவிலே ஒரு சென்ட் புறம்போக்கு நிலம் கூட ஹரிஜனங்களுக்குக் குடிமனையாக வழங்கப்படவில்லை. மதுரை ஜில்லாவிலே 4-36 லட்சம் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதெல்லாம் 90 சென்ட் நிலம்தான். அதுவும் பள்ளத்தாக்கான இடத்திலே. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இன்றைக்கு 3-72 லட்சம் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதெல்லாம் 1-56 ஏக்கர் நிலம்தான்—குடிமனையாக. வடாற்காடு ஜில்லாவில் 5-4 லட்சம் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கு 91-5 ஏக்கர் நிலம்தான் குடிமனையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே, இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், ஹரிஜனங்களுக்குக் குடிமனை வழங்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் வசதி கரை நன்றாக விளங்குகிறது. ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்குக்கூட வசதி இல்லாமல் மிகவும் கேவலமான நிலைமையிலே, தெருக்களில் அவர்கள் திரிந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தால், ஹரிஜன மக்கள் வாழ்வதற்கு, அவர்கள் குடியிருப்பதற்குத் தகுந்த ஒரு வசதியைத் தேடிக்கொடுக்கும் கடமையும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அந்தக்கடமையிலிருந்து இதுவரை அரசாங்கத்தார் நடுவில்கொண்டிருப்பதால் உண்மையிலேயே அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றியவர்களாக நான் கருத முடியாமலிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நில ஆர்ஜிதம் செய்து, ஹரிஜனங்களுக்குக் குடிமனைகள் வழங்குகிற விஷயத்திலே ஒன்றை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் ஏராளமாக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒன்றை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றேன். என்னுடைய தாலுகாவாகிய திண்டிவனம் தாலுகாவில் சமார் பத்து வருஷங்களாக பனிச்சமோடு என்னும் கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 5 சென்ட் நிலம் குடிமனைக்காக வழங்கவேண்டும் என்று அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் சமர்ப்பிட்டார்கள். மந்திரிகளை வரவழைத்து மகாநாடு நடத்தினார்கள். பிறகு அந்தத் தொகுதி சட்டசபை அங்கத்தினர் மூலமாகவும் இந்தச் சபையில் பிரசீனை எழுப்பப்பட்டது. பல விதங்களில் அரசாங்கத்தின் கவனம் இந்தப் பிரசீனையின்பால் இழுக்கப்பட்டு சடைசியாக அவர்களுக்கு அந்தக் குடிமனை பத்து வருஷங்களுக்குப் பின்னால் தான் கிடைத்திருக்கிறது.

மனைகடன்கள், ஆர்ஜிதம் செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்குவதில் ஏராளமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த காலதாமதத்தை குறைப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது, சர்க்காருடைய கொள்கை சேரிகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதுதான். கட்டப்படும் வீடுகள் எல்லாம் சேரிகளில்தான் கட்டுகிறார்கள். இது அவர்களுடைய (சர்க்காருடைய) கொள்கைக்கே மாறாக இருப்பதினால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஊர்ப்புறங்களிலேயே மனைகள், கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Jagannadham]

[20th July 1957]

கல்விதுறையில், ஹரிஜனங்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். 1954-55 ஆண்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு பொது கல்விக்காக செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை, ஆள் ஒன்றுக்கு 5 நயா பைசா; உயர்தர படிப்புக்காக செலவிடப்படும் தொகை ஆள் ஒன்றுக்கு 2 நயா பைசா. கல்லூரி படிப்புக்காக செலவிடப்படும் தொகை 5 நயா பைசாவும், தொழிற் கல்விக்காக 2 நயாபைசா செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தொகை, பெரிய தொகை என்று சொல்லமுடியாது. உண்மையில் கல்விதுறையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், இன்னும் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி, அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை செய்து தரவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி கணக்கு போட்டு சொல்வது, விபரீதமாகவும் வியப்பாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் தேசபக்தர் லாஸா லஜ்பதராய் அவர்கள் “தூதிர்ஷ்ட இந்தியா” என்று அவர் எழுதிய புத்தகத்தில், அவர் கையாண்ட முறையைத்தான் நானும் பின்பற்றியிருக்கிறேன்.

Mr. Speaker sounded the gong to indicate that the hon. Member's time was up.

SRI M. JAGANNADHAM: I want two minutes more, Sir.

MR. SPEAKER: I am sorry I cannot allow two more minutes. I rang the bell when the hon. Member had two minutes more. Let him finish his speech.

SRI M. JAGANNADHAM: அவர் அதில் கூறியது “இந்தியாவிலுள்ள 50,000 ஐரோப்பிய மாணவர்களுக்காக இந்திய சர்க்கார் வருமானத்திலிருந்து வருஷந்தோறும் 50 லட்ச ரூபாய், அதாவது நபர் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய், செலவழிக்கப்படுகின்றது.” இந்தச் செலவினத்தை இந்தியாவில் வாழும் சுமார் 2 லட்சம் ஐரோப்பியர்களுக்கும் வீதம் போட்டுப் பார்த்தால் நபர் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் ஆகிறது. இந்தியர் விஷயத்திலோ நபர் ஒன்றுக்கு 4 அணுதான் செலவு செய்யப்படுகிறது. “25 ரூபாய்க்கும் 4 அணுவுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் பாருங்கள்.” இதே முறையை தான் நானும் அனுஷ்டித்து, இந்த நயா பைசா விகிதத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் அவர்கள் நன்றாக ஆலோசனை செய்து, மேலும் கல்வி அபிவிருத்திக்கு, வேண்டிய பணத்தை ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களின் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி

MR. SPEAKER: I thought the hon. Member would finish his speech with the particular idea which he was elaborating. I now see that he is starting a new idea. I am sorry I cannot allow him to speak further. Sri P. Urkavalan will now speak.

SRI P. URKAVALAN: சபாநாயகர் அவர்களே ஹரிஜனமான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே சில அங்கத்தினர்கள் கூட, சர்க்கார் ஹரிஜன நலனைப்பற்றி கவனிக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆயிர ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன பையன்கள் படித்துவருகிறார்கள். கல்லூரிகளிலும் எவ்வளவுவோ பையன்கள் படிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அவர்களுக்காக பல ஹாஸ்டல்கள் திறக்கப்பட்டும், வீடுகள் கட்டப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வீடுமனைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அங்கே யும் அவர்களுக்கு வீடு மனைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்காக சர்க்கார் பலவிதமான நன்மைகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களையும்பற்றி சிலர் குறை கூறினார்கள். அது ஓரளவு வாஸ்தவம்தான். தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவது மிக அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். தனியார் ஹாஸ்டலில் மாணவன் ஒருவனுக்கு ரூபாய் 15 கொடுக்கப்படுகிறது. ஒன்று

20th July 1957]

[Sri P. Urkavalan]

சர்க்காரே இந்த ஹாஸ்டல்களை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும், அல்லது சர்க்கார் மாணவன் ஒருவனுக்கு ரூபாய் 15 லிருந்து ரூபாய் 20 ஆக உயர்த்தவேண்டும். சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் வார்டனுக்கு சம்பளம், சமையல்காரருக்கு சம்பளம், இன்னும் மற்ற சிலவுகளும் செய்யப் படுகின்றன. ஆனால் தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் அளிக் கும் ரூபாய் 15-க்குள் இவ்வளவு சிலவுகளையும் அவை செய்யவேண்டு மானால் மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் இவைகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுப் வதற்கும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பணமானது யாருக்காக செல வழிக்கிறோமோ அவர்களுக்கு பூராவும் போய்ச் செருவது கிடையாது. நெல் லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்குபாயுமாபோல் என்பதுபோல ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் செலவு செய்யும் பணம் சிறிது தான் போய்ச் செருகிறது. அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள Welfare Officer-கள் நேரடியாக இந்தப் பணத்தைப் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்தால் நல மாய் இருக்கும். தாசில்தார்கள், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், விசாரணை செய்கிறோம், விசாரணை செய்கிறோம் என்று சொல்லி அதிக காலதாமதம் செய்து மாரச் மாதக்கடைசியில் அவசர அவசரமாக யார்க்கையிலோ இப் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆதலால் அந்தந்த ஜில்லா Welfare Officer-களே தகுந்தபடி விசாரணை செய்து நேரடியாக இப் பணத்தை விவசாயிகளுக்கு பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணை அமைத்துக் கொடுத்தால் மிக நலமாய் இருக்கும். ஹரிஜனங்கள் விவசாயிகளாக இருப்பதால், இப்படிச் செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு மிக்க நன்மை பயக்கும்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பது மிக கஷ்டமாய் இருக்கிறது. கிராம கிராமம், கிராம முன்சிப் இவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறது என்கிற புள்ளி விவரங்களை, கலெக்டர் கேட்டும் கூட சரியானபடி கொடுப்பதில்லை. இந் நிலைமை சர்க்கார் ஆவனசெய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரிஸர்வ் பாரஸ்டு காடுகளில் தரிசாக உள்ள நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு கொடுக்கத்தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அக்காடுகளில் உள்ள மாங்கள் அழியாதபடி பார்க்குக்கொண்டு அங்குள்ள நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையும் கூட்டுறவு முறையில் அமைத்துக்கொடுத் தால் அவர்கள் எலக்காய் முதலியவை பயிர் செய்ய நன்மையாய் இருக்கும் என்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. VEDAYAN: அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்களிலேயே சில வித்தியாசங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார். இந்த வித்தி யாசங்களை பயன்படுத்தி ஆதாயம் அடைய நினைப்பவர்களே இதுமாதிரியான வித்தியாசங்களை எல்லாம் உண்டாக்குகிறார்கள். இந்த வித்தியாசங் கள் மானசீகமானவையே தவிர உண்மையானவை அல்ல. தலைக்கு மேல் சாண்பேணல் என்ன, முழம்போணல் என்ன என்று சொல்வது போல், இந்த வித்தியாசங்களை எல்லாம் பாராட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடு கும்போது, ஜாதி விரிதங்கள் இருக்கும் இடங்களிலும், அங்கே காலி இடங்கள் இருந்தால், கட்டிக்கொடுத்தால் நல்லது. அல்லது, தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்காகக் காலனிகள் கட்டிக்கொடுக்கும் இடங்களில் மேல் ஜாதிக் காரர்களுக்கும் (பார்வர்ட் கம்யூனிடஸ்) மொத்தம் ஐம்பது வீடுகளானால் குறைந்தது ஐந்து வீடுகளாவது கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்; குறிப்பாக பிராம் மணர்களுக்கும் அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். பிராமணர்களிலும்

10-49
a.m.

[Sri V. Vedayyan]

[20th July 1957]

ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லும் யோசனைப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால், சமுதாயத்தில் நல்ல பண்பு ஏற்படும்; சேரி என்ற பெயரின் புழக்கமும் மறையும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் இப்போது மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர் (Backward Community) தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அங்கெல்லாம் உயர்ந்த ஜாதிக் காரர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். குறிப்பாக பிராம்மணர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். காரணம், எல்லா மாணவர்களும் அங்கே நன்றாகப் படிப்பதற்கு அவர்கள் உதவியாக இருப்பார்கள். மேலும், அங்கே நல்ல பண்பு இருக்கும். பிராம்மணர்கள், அனேகமாக, ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டுவதில்லை. அவர்கள் எல்லோருடனும் நல்ல முறையில் பழக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மை இல்லை. உதாரணமாக, பிராம்மணர்கள் ஹோட்டல்களுக்கு எல்லோரும் ஹரிஜனங்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ எவ்வித தடையும் இல்லை—சென்று சாப்பிடலாம். ஆனால் மற்ற உயர் ஜாதிக் காரர்கள் நடத்தும் ஹோட்டல்கள் பலவற்றில் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அந்த ஹோட்டல்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சென்றால், ஹோட்டல்காரர்கள் “நீ யார்? நீ எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்?” என்று கேட்டு, அவர்களை, கைக் கூண்டில் அடைப்பதுபோல், தனி இடத்தில் ஒதுக்கி, தனி கிளாஸ்களையும் மற்றப் பொருள்களையும் கொடுத்து உணவளிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தீண்டாமை ஒரு மனப்பிராந்திதான். இந்த மனப்பிராந்தியை ஒழிப்பதற்காக, ஹரிஜனங்கள் ஹாஸ்டல்களில் முற்பட்ட சமுதாத்தினரையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்கும் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் (arable lands) விலை மதிப்புள்ள நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்கப் படுவதில்லை. போர்டின் “ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ்” படி அந்த நிலங்களை கலெக்டர்கள் எல்லாம் போடுகிறார்கள். அப்படி எலத்திற்கு விடப்பட்டு அதிக விலை கொடுப்பவர்களுக்கு அவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இது சம்பந்தமான விதிகளைத் திருத்தி, இனிமேல் அப்படிப்பட்ட நிலங்களை முதலில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் மந்திரி அவர்கள் தாம் பதிலளிக்கும் போது எவ்வளவு நேரம் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் பதிலளிப்பதற்கு 40 நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-53
a.m.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கோரப்படும் மானிய தொகையில் சிறிது குறைக்கவேண்டும் என்று வெட்டுப் பிரேரணையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் ஆதரித்துப் பேசுவதைக் கண்டு, ஆதித் திராவிடர்களுக்காக கோரப்படும் மானியத் தொகையையும் குறைக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கோருகிறார்கள் என்ற தவறான பிரசாரத்தை யாரும் செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை என்பது ஜனநாயக சம்பிரதாயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்தியா பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் என்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கும்போது, சென்னை மாநில அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருப்பது தெரிகிறது என்பதை நான் தைரியமாகக் கூறுகிறேன். நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ததற்காக சென்னை அரசாங்கத்தாரையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதற்கெல்லாம் காரணம் யார் என்று பார்க்கும்போது, இங்கேயுள்ள திராவிட முன்னேற்றக்

20th July 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

கழகம் என்ற கட்சிதான் என்பது தெரிகிறது என்றும் நான் கூற விரும்புகிறேன். காந்தியடிகளைப்பற்றியோ காங்கிரஸைப் பற்றியோ குறைகூறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்று யாருமே கருத வேண்டாம். தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்காக, காந்தியடிகளும் காங்கிரசும் சாதித்ததைவிட, தென்னாட்டில் நாங்கள் சாதித்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த சபையில் கனம் சபாநாயகர் மூலம் எல்லோருக்கும் தெரிவிக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். காந்தியடிகள் “இந்த தேசத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உரிமைகள் கிடைக்கும்வரையிலும் எல்லோருக்கும் உரிமைகள் கிடைக்காது” என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அதே கருத்தைத்தான் 1917-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லி வந்திருக்கிறோம். “தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலை கிடைத்தாலொழிய, இந்த நாட்டிற்குக் கிடைக்கும் விடுதலை உண்மையான விடுதலையாக இருக்காது” என்ற கருத்தைத்தான் நாங்கள் 1917-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.

முன்பு தீண்டாமை என்பது மிகக் கொடுமையாக இருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டோரின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டவர் என்று இன்று போற்றப்படும் காந்தியடிகளைத் தென்னாட்டில், கன்னியாகுமரியில், ஆலயத்திற்குள் வரக்கூடாது என்று தடுத்திருக்கும் அளவுக்கு இந்த நாட்டில் அப்போது தீண்டாமை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தீண்டாமையையும், ஜாதி வித்தியாசக் கருத்துக்களையும், உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்று வித்தியாசம் பாராட்டப்படும் நிலைமையையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காக, அவைகளைப்பற்றி இந்தநாட்டு மக்களிடம் எடுத்துச்சொல்லி, எடுத்துச் சொல்லி அதன் காரணமாக நாஸ்திகர்கள் என்றும், தேசத்துரோகிகள் என்றும், வகுப்புவாதிகள் என்றும் பெயரெடுத்த கட்சியினர் இந்த நாட்டில் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் நாங்கள் தானே தவிர வேறு யாரும் இல்லை. “ஆலயங்களில் ஹரிஜனங்களை அனுமதிக்காது ஏன்? கட்டாயம் ஹரிஜனங்களை ஆலயங்களில் அனுமதிக்கவேண்டும்” என்று சொன்ன காரணத்தினால்தான் எங்களை எல்லோரும் நாஸ்திகர்கள் என்று அழைத்தார்கள்.

“முதன் முதலாக ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசத்தை நடத்தியவர்கள் நாங்கள் தான்” என்று சொன்னால், “நீங்கள் ஆலயப் பிரவேசத்திற்குக் கிளர்ச்சி செய்தீர்கள், தோற்றுப் போனீர்கள்” என்று மதுரையிலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. எஸ். கே. லட்சுமிபிராஜ் அவர்கள் கூறினார்கள். “வெற்றி பெற்றுவிட்ட இறுமாப்பினால் அப்படிச் சொல்கிறார்” என்று நான் அவருக்கு பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினரின் ஊரான பழனியில் 1922 அல்லது 1923-ல் என்று நினைக்கிறேன்—கோயிலுக்குள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால், அதே ஊரில், எங்கள் முன்னாள் தலைவர் திரு. வி. எஸ். கண்ணப்பரும், திரு. சுப்பிரமணியமும் ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு இருந்த தடைகளை உடைத்தெறிந்து, ஆலயத்தினுள்ளே சென்று, உதையும் பட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத் திரமல்ல. மதுரையில் ஆலயப் பிரவேசத்தை நடத்திக் காட்டியவர்களும் நாங்கள்தான். அந்த அளவிற்கு, 1917-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை, முதலில் திராவிடக் கழகத்தினராகவும், பிறகு சுயமரியாதைக் கட்சியினராகவும், அதன் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகவும் இருந்து, நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஜாதி மத பேதத்தை ஒழித்து நாட்டில் நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தவர்கள் நாங்கள்தானே தவிர, காங்கிரஸ்காரர்கள்கூட அல்ல. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் எதையாவது தாங்களாக செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் என்ற பெயரைக் கொடுத்து, அதற்கு ஒரு புது அர்த்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் சொல்லலாம். நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரொம்ப நல்ல பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களை திராவிடர்கள் என்று அல்ல, ஆதித்திராவிடர்கள் என்று அழைக்கிறோம். அவர்களுக்கு

[Sri A. V. P. Asaithambi]

[20th July 1957]

1917-ல் அந்தப் பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அவர்களை நாங்கள் திராவிடர்களுக்கு முந்தியவர்கள் என்று கருதுகிறோம். அவர்களுக்கு ஆதித்திராவிடர்கள் என்ற பெயரைச் சூட்டிய பெருமை பெரியார் ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கருக்குத் தான் உண்டேதவிர, வேரு யாருக்கும் கிடையாது. மேலும், ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள சிறுநுண்டிச் சாலைகளில் “பிராமணர்களுக்கு மட்டும்” என்று எழுதப் பட்டிருந்த போர்களை, கிளர்ச்சி செய்து ஒழித்துக்கட்டியவர்கள் நாங்கள் தானே தவிர வேறு யாரும் இல்லை. இவைகளை யெல்லாம் நான் ஏன் இங்கே சொல்கிறேன்? தீண்டாமை ஒழிப்பில், காந்தியடிகளுக்கும் காங்கிரசுக்கும் இருக்கும் பெருமையை விட ஏராளமான பெருமை எங்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் இவைகளையெல்லாம் நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக எவ்வளவு பாடுபட்டார்கள் என்றும், காங்கிரஸ் கட்சியில் தீண்டாமை ஒழிப்பு எவ்வளவு தூரம் பின்பற்றப் பட்டது என்றும் பார்த்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள் வெட்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு நான் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்களின் சொந்த ஊராகிய விருது நகரில் முதன் முதலாக காங்கிரஸையும் கதவையும் புகுத்தியவர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாடார் என்பவர் ஆவார். அவர் அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து நாட்டிற்காக உழைத்தார். அவர் திருநெல்வேலியில் நடந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு மகாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். ஸ்ரீ ராஜ கோபாலாச்சாரியார் உட்பட பல மாபெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அந்த மகாநாட்டிற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது அங்கே அறு வகைக் காய்கறிகளும் கொண்ட சாப்பாடுடன் விருந்து நடந்தது. எல்லோரும் சாப்பிடுவதற்கு உட்கார்ந்திருந்த போது, ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாடார், மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த இடத்திற்கு சாப்பிடுவதற்குப் போனார். அங்கே அவர் சென்றவுடன் அங்கிருந்த பிராம்மணத் தலைவர்கள் “நாடாரே இங்கே சாப்பிடுவதற்கு உங்களுக்கு இடம் இல்லை. அங்கே செல்லுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டவுடன் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாடார் விருதநகருக்கு வந்து, தாம் அணிந்திருந்த கதரைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார். இந்த விஷயம் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம்; அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொன்னேன். எதற்காக இவைகளை நான் சொல்கிறேன் என்றால் நாங்கள் தான் அத்தகைய காரியங்களைச் செய்தோம் என்பதைச் சட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் செய்து காட்டினோம். இந்த விஷயத்தில் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் மாத்திரம் உயர்வு கொடுப்பது என்ற கொள்கை போதாது. அவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சம உரிமை வேண்டும். அவர்களை மதித்து மற்றவர்கள் நடக்க வேண்டும். அவர்களைத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைக்கிற மனப்பான்மை மாறி, அவனைப்பார்த்து “அடே எட்ட நிலலுபா” என்று சொல்வதற்கு உயர் சாதிக்காரர்கள் அஞ்சவேண்டும். இந்த நிலைமையை உடைக்க உண்மையிலேயே பாடுபட்டவர்கள் நாங்கள் தான் என்று சொல்கிறோமே தவிர வேறு யாரும் இல்லை. ஐயருடைய ஹோட்டலுக்குச் சென்று இரண்டு இட்டிலி கொடு என்று கேட்பதற்கு அஞ்சி வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மகன் ஒருவன், எங்கள் கட்சியின் பிரசாரம் வலுக்க வலுக்க “ஐயரே இரண்டு இட்டிலி கொடு” என்று துணிந்து அவர்களும் நாடும் ஒன்று தானே என்கிற மனப்பான்மையில் கேட்க மாத்திரம் ஆரம்பிக்கவில்லை. எங்கள் கட்சிப் பிரசாரம் மேலும் மேலும் வலுக்க, அவர்களோடு ஒரு உறவு முறைக்கு வருகிற நிலைமையில் “மாப் பிள்ளை இரண்டு இட்டிலி கொடு” என்று கேட்கிற நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள் (சிரிப்பு). இதற்குக் காரணம் வேறு யாரும் இல்லை, நாங்கள் தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் உண்மையாகவே நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் காந்தி சொன்ன பாதை என்று சொல்வதிலே தவறு உண்டு. காந்திஜி இராம ராஜ்யத்தை உண்டாக்கக்

20th July 1957] [Sri A. V. P. saithambi]

கனவு கண்டார். வருணசிரம தர்மத்தை அமைக்க முயன்றார். வருணசிரம தர்மத்தில் உயர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு நீதி, தாழ்த்தவர்களுக்கு ஒரு நீதி என்கிற வேறுபாடு அடிப்படையிலேயே உண்டு. இராமாயணத்திலும் இராமனுக்கு ஒரு நீதியாகவும், மற்றவர்களுக்கு ஒரு நீதியாகவும் இல்லையா. அடிப்படையிலேயே இப்படி வேறுபாடுடைய இராம ராஜ்யத்தை, வருணசிரம தர்மத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுக்கவே காந்தியார் கனவு கண்டார். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படவேண்டுமென்றார். வருணசிரம கருத்தை உணர்ந்தவர்கள் நிச்சயமாக இதை எதிர்க்கத்தான் எதிர்ப்பார்கள்.

மாயவரம் தொகுதி காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களே—இந்தத் தடவை அல்ல, கடந்த தடவை—சட்ட மன்றத்தில் பேசிய பேச்சு எனக்கு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. “இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வந்தபோதிலும் கூட ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்கள் அர்ச்சகர்களாக அனுமதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு இந்தத் சட்டம் பயன்படாது” என்று அவர் சொன்னார்.

ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆண்டவனுக்குத் தொண்டு செய்யக் கூடிய யோக்கியதாம்சங்கள் ஹரிஜனங்களிடத்தில் இல்லையா? எல்லோரும் ஆண்டவனுடைய பிள்ளைகள் தானே? இதர தொழில்களுக்கு மற்ற சாதியாருக்கு இத்தனை விகிதம், ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனை விகிதம் என்பதாக விகிதாசாரக் கணக்குப் போட்டு வேலை ஒதுக்கும் இந்த அரசாங்கம் ஆண்டவனுக்கு அர்ச்சனை செய்யும் கைங்கர்யத்திலும் கூட ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனை ஸ்தானங்கள் என்பதாக நாற்பது சத விகிதமோ, நாற்பத்தைந்து சத விகிதமோ ஒதுக்கவைக்கக்கூடாதா? ஏன் நியமிக்கக்கூடாது இவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா? மக்களுடைய சர்க்கார் நடக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் போய்விட்டான். இங்கிருப்பது நாம் தான். அதை ஏன் இந்தச் சர்க்கார் செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதைச் செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு சக்தி இல்லையா? முடியாதா?

சக்தி இருக்கலாம். ஆனால் செய்வதில்லை. குறிப்பாக தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து போஸ்டர்கள் போட்டார்கள். அதில் என்ன இருக்கிறது? ஒரு உருவம் வாடி வதங்கி நிற்கிறது. இன்னொரு உருவம் அதைப் பார்த்து “போ எட்டி, நீ தீண்டாதவன்” என்று சொல்கிறது. இப்படிச் சொன்ன உருவம் அடுத்து கீழே சிறையில் இருப்பது போல் தீட்டப்பட்ட போஸ்டர்கள் அவை. இந்தப் படத்தில் உண்மைக்குப் புறம்பாக என்ன இருக்கிறது? நாட்டு உண்மை நிலவரத்தை அப்படியே சித்திரம் காட்டுகிறது. இதை ஒட்டினால் என்ன? யாரோ சிலர் எதிர்த்தார்கள். நாங்களும் அதை ஒட்டவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டோம் என்றால் பத்தாயிரம் நஷ்டம். இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் விற்பனை வரியை எதிர்க்கிறார்கள். என்றாலும் வரி வசூலிக்கப்படுகிறதே தவிர உடனே வாபஸ் பெறப்படுகிறதா? அப்படி சிலர் எதிர்த்தாலும் கூட அந்த போஸ்டர்களை ஒட்டுவதற்கு என்ன? சமுதாயத்தில் மனமாற்றத்தை உண்டாக்குவதற்கு அப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் இவர்கள் செய்யாமல் “படிப்பு வசதி கொடுக்கிறோம். வேலை கொடுக்கிறோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி தீண்டாமை நீங்கும் என்று கேட்கிறேன். எதோ ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்கிவைத்து அதையும் தவறான வழியில் மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவிடுவது போலவே செலவிட்டு வருவதனால் பயன் இல்லை. ஒரு சில தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர்ந்த உத்தியோகம் கிடைக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகன் மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ கக்கன் மந்திரியாக இருக்கலாம். ஸ்ரீ கக்கனுடைய முன்னேற்றம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களின் முன்னேற்றமாகக் கொள்ள முடியாது. உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் மந்திரி கக்கனார் அமைச்சராக இங்கு ஹற்றிருப்பதைவிட நத்தனை ஆட்கொண்ட பெருமான் நரத்தனமிடும் ஆலயத்திலே ஓர் அர்ச்சகராக நியமிக்கப்பட்டார் என்று சொன்னால் நான் இதையும் விட மகிழ்ச்சி கொள்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த அளவுக்குத் தீவிரமாகத் திட்டம் தீட்ட முன்வரவேண்டும் என்பதை எங்கள் கட்சியில் சார்பிலே பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரையை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[20th July 1957]

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I desire to mention to the House that in Pallathur village of Pattukkottai taluk the pujars is a Harijan, the Vellala gives sandal paste, the Yadava gives betels and an Ambalagaran gives sambrani. This is going on even to-day. Let the hon. Member Sri Asaithambi. . . .

SRI T. P. ELUMALAI : On point of information : கனம் தலைவர் அவர்களே, சற்று முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஹரிஜனங்களுக்கு தாங்கள் தான் ஏதோ பெருத்த நன்மை செய்து வருவதாகப் பேசிக் கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாம் ஆலய அர்ச்சகர் தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகப் பேசினார்கள். நாங்கள் அர்ச்சகர்களாகப் போகத் தயாரில்லை. சட்டமன்றத்தினாலே மந்திரியாகவும், நாட்டை ஆளும் நல்ல சட்டங்களை வகுப்பவர்களாகவும், உயர்ந்த பல பதவிகளுக்குப் போகத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-07
a.m.

SRI R. KANDASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகம் படித்தவர்களாகவும், எம்.ஏ., பி.ஏ., பட்டம் முதலியவைகளை வாங்கிக் கொண்டு உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் வகிப்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மகாத்மா காந்தி அவர்களுடைய தலைமையில் போடப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் சாத்தியமான வரையில் செய்ய இந்தச் சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டுவருவதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இன்றைக்கு ஆதித்திராவிடர்களில் பலர் இந்த சட்ட சபை உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குரிய வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது காங்கிரஸ் கட்சி தான் என்பதை நினைந்து யாரும் மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது.

ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் பல ஹாஸ்டல்கள் நடத்தி வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. அதே மாதிரி இன்னும் ஹரிஜன இலாகாவில் ஏற்படுத்தவும் வேண்டும். ஹரிஜன இலாகாவில் இருக்கிற ஸ்ரீ முத்திருளாண்டி அவர்கள் எங்களுடைய மக்களிடத்தில் இனிமையாகப்பேசி அவர்களுக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்துகொடுத்துவருவதைக் கருதி நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் பல ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள். இனிமேல் இம்மாதிரி காலனிகள் அமைக்கும் நேரத்தில் உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் வாழ்கிற தெருக்களிலேயே மனைகள் இருந்தால் அவற்றில் ஹரிஜனங்களை வசிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஊரிலுள்ள தெருக்களில் இவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் தான் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு வசதியாக இருக்கும். சர்க்காரை வேண்டுகிறேன் தனியாக ஹரிஜனங்களுக்கென்று சேரிகள் அமைத்துக் கொடுப்பதனால் அவர்கள் இன்னமும் ஒதுங்கியே வாழ்க்கை நடத்தும்படி நேரிடும். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் ஊருக்குள்ளேயே கட்டித் தந்தால் தான் அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியும்.

தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும், ஒழிய வேண்டும் என்று இன்றைக்கு நாட்டில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் வெறும் வாய் அளவில் பேசிக் கொண்டிருக்காமல் காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் போல என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஏதோ இப்படி எல்லாம் பேசினால் பேப்பர்களில் வரும் என்பதற்காக வேண்டுமானால் பேசலாம்.

சினிமாப் படம் ஆடுகிறார்களே, அதில் சேரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகன் வேலூர் என்ற இடத்தில் பாடி, பேசி எல்லாம் காட்டினான். சரி நாளைக்கு வா என்று சொல்லிப் போனார்கள். மறு

20th July 1957]

[Sri R. Kandasami]

நான் போனவுடன் “நீ என்ன சாதி?” என்று கேட்டார்களாம். “ஹரிஜன்” என்று சொன்னவுடனே, “அப்போ நீ நடிக்க முடியாது அப்பா. நடிப்பதாய் இருந்தால் யார் யாரோ கழுத்தில் கை போட்டுக் கொண்டு நடிக்கும்படி வரும். அவர்கள் அப்படி நடிப்பார்களா?” என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்களாம். சினிமாப் படத்தில் கூட தீண்டப்படாதவன் என்கிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. வாயினால் சொல்லி கொண்டிருந்தால் போதுமா என்று கேட்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி யாகிய திருச்செங்கோட்டிலே 20,000 ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். திருச்செங்கோட்டுக்கு அருகாமையில் 7 மைல்களுக்கு அப்பால் காவேரி நதி இருக்கிறது. அங்கிருந்து குழாய் வழியாக கொண்டு வந்து இவர்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்தாலாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை வற்புறுத்துக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் 11-12 அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். p.m.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஹரிஜனங்கள் இருந்த நிலையைப் பற்றியும், இப்போது அவர்கள் வாழ்கையில் எவ்வாறு உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் புள்ளி விவரங்களோடு முன்பு சுட்டிக் காட்டினேன். ஆகையால் அதைப் பற்றி மீண்டும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இப்போது பேசிய சில அங்கத்தினர்கள், ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தீண்டாமையைப் ஒழிப்பதற்காகவும் தாங்கள் மிகவும் பாடுபட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன். இம்மாதிரி வேலைகளில் அவர்கள் தளர்ச்சி அடையாமல் மெலும் பாடுபடவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆட்சி காலத்திலே ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இவர்கள் என்ன என்ன காரியங்களை சாதித்திருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரங்களுடன் கொடுப்பார்களானால் அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

நேற்று பேசிய அங்கத்தினர்களில் சிலர் தீண்டாமை ஒழிப்பில் அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் முறை தவறு என்று கூறினார்கள். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர்களில் நிலை மிகவும் கேவலமாக இருந்தது. நாளைக் கூட முத்தம் கொடுப்பதற்கு தகுந்த மிகவும் என்று கருதினார்கள். ஆனால் மனிதனை மனிதன் தொடக்கூடாது என்ற திட்டம் இருந்தது. இந்த நிலைமை கண்ணற்ற மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தான் ஒரு புறத்தில் வெள்ளைக்காரனை வெளியேற்றுவதற்காகவும் மறு புறத்தில் மனிதர்களாகப் பிறந்த ஹரிஜனங்களை மனிதர்களாக மதிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தம்முடைய வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்தார். இது ஒரு பெரிய தவறு?

1937-ம் ஆண்டு நமது காங்கிரஸ் கட்சி மந்திரிசபை ஏற்றபோது மதிப்பிற்குரிய அமரர் வைத்தியநாதய்யர் அவர்கள் மீண்டுசி அம்மன் ஆலையத்தில் 4 ஹரிஜனங்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்ற போது, ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவரை நன்றாக அடித்தார்கள். அது மட்டுமா. சாணியைக் கரைத்துக் கொட்டினார்கள். அப்படி தடியடி பட்டு கஷ்டப்பட்டவர்களில் நமது கனம் கக்கன் அவர்களும் ஒருவர், என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மற்ற கோயில்களில் நுழையும்போது ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவரைக் கொல்வதற்கும் சதி செய்தார்கள். அப்போது நான் மந்திரியாக இருந்த கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஒரே நாள்லேயே “ஹரிஜன கோவில்” நுழைப்பு தடை நீக்கும் சட்டம்” என்ற சட்டத்தை கொண்டு வந்து, ஹரிஜனங்கள் ஆலயப் பிரவேசம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். ஒரு பெரிய தவறு?

[Srimathi A. S. Ponnammal] [20th July 1957]

இன்று தமிழ் நாட்டில் ஒரு பிற்போக்கான ஜாதியைச் சேர்ந்த கனம் கக்கன் அவர்களைத் தலைவராக நியமித்தது ஒரு தவறு?

இன்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிலும், அதற்கு மாற்றாக கட்சிகளிலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அங்கத்தினர்களாக வந்து இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் உட்கார்ந்திருப்பது ஒரு பெரிய தவறு?

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன தின விழா கிராமங்களில் கொண்டாடப்படுவதால் எந்த விதமான பலனும் இல்லை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். பட்டினியில் இந்த ஹரிஜன விழா ஒவ்வொரு மாதமும் நடைபெறுகிறது. கடந்த 4 ஆண்டுகளாக நான் அதில் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். இது ஒரு “பெஸ்டிவல்” மாதிரியாகவே இருக்கும். ஹரிஜன தினம் அனுஷ்டிப்பதன் காரணமாக ஹரிஜனங்களும், ஜாதி ஹிந்துக்களும் கலந்து கொண்டு ஒரு பெரிய திருவிழா மாதிரியாகவே இருக்கும். இதில் ஜில்லா கலெக்டர், ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் முதலியவர்கள் கலந்துகொண்டு ஹரிஜனங்களுக்காக காந்தி அவர்கள் சாதித்த சாதனைகளைப் பற்றியும், ஹரிஜனங்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் விளக்கக்கூறி பிரசங்கம் செய்வதன்மூலம், இரு சாரரும் ஜாதி வேற்றுமைகளை மறந்து ஓரளவுக்கு ஒற்றுமை ஏற்பட ஏதுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். ஹரிஜன “Sevaks” பிரசாரம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றித்தான் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்று பேசிய ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் இதற்குப் பதில் சொல்லி வட்டப்படியால் நான் இதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசாங்க சீப்பந்தியாக இருக்கும் ஒருவர் எந்த விதமான அரசியல் கட்சியிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபடுவதாகத் தெரிந்தால் அவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து வேலையை விட்டே நீக்கவும் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. உண்மையில் அங்கத்தினர்கள் இதையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு இந்தமாதிரி சொல்லுவது எனக்கு வியப்பாகவே தோன்றுகிறது. அதே முறையில் இந்த ஹரிஜன “Sevaks” களும் அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பது உண்மையானால் வேலையை விட்டே நீக்க இருக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படலாம்.

ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி இல்லை என்று பட்ஜட் பொது விவாதத்தின்போது சிலர் சொன்னார்கள். இந்தச் சேரிகள் மீண்டும் அதிகப்படியாக விஸ்தரித்துக்கொண்டே வருகின்றன என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் நிலையை மாற்றுவதற்கு, அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு குடியிருக்க மாடி வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உடனே சில அங்கத்தினர்கள் “கால் வயிற்று கஞ்சிக்கு கதி இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு எதற்கு?” என்று சிலர் சொன்னார்கள். இதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். காக்கை, குருவி கூட இரையைத் தேட வெளியில் சென்று பின்னால் தங்குவதற்கு ஒரு இடம் வேண்டு என்று கூண்டடைக்கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது அவைகளை விட ஹரிஜன மக்கள் கேவலமாய்ப் போய்விட்டார்களா, வீடு தேவையில்லை என்று சொல்வதற்கு?

ஹரிஜன மக்களுக்காக கிணறு வெட்டிக்கொடுப்பதைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டு கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் கிணறுவெட்ட யாருக்கு “பெடிஷன்” போடவேண்டும் என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நான் சென்றுகொண்டிருந்த சமயத்தில், கிராம மக்கள் என்னிடம் ஒன்றிரண்டு petition-கள் கொடுத்தார்கள். அவர்களை என்ன என்று கேட்டதற்கு “ஹரிஜன இலாகா ஒன்றுமே-செய்வதில்லை” என்று புகார் கூறினார்கள். பக்கத்தில் இருந்த ஒருவர் “இதற்குப் பணம் sanction” ஆகி விட்டது, ஆனால் இதை எடுத்து நடத்தும் “Contractor”கள்

20th July 1957] [Srimathi A. S. Ponnammal]

சரியாக இல்லாதபடியால் சாங்கிஷன் ஆன பணத்தை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளாமலேயே விட்டு விட்டோம்” என்றார். இம்மாதிரி நிலையில் ஹரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிக் குறைகளை நீக்க மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க, அங்கத்தினர்கள் உதவியாக இருந்தால், குடி தண்ணீர் வசதி முதலியவைகள் செய்துகொடுப்பதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். அரசாங்கத்தார் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக, பதவிகளில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலும் 100க்கு 25 என்ற விகிதப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பதவிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பல லட்சக்கணக்கான ஹரிஜன மக்களின் சார்பில் மிகமிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“லேபர் ஸ்கூலில்” படிக்கும் ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு மத்திய யான உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 300 “லேபர் ஸ்கூல்கள்” இருக்கின்றன. அந்த 300 பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு, பிற்போக்கான வகுப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவு அளிக்கப்படுகிறது. மதுரையில் 18 “லேபர் ஸ்கூல்கள்” தான் இருக்கின்றன. சேலத்தில் 6 ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி எங்கெங்கே ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்கிறார்களோ அந்தக் குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரூ. 100-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கும் ஹரிஜன மக்களடைய குழந்தைகளுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். ரூ. 99 வாங்கக்கூடிய ஒருவருக்கு ஒரு குழந்தை இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தக் குழந்தைக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ரூ. 101 சம்பளம் வாங்கும் ஒரு நபருக்கு 4 குழந்தைகள் இருந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. எப்படி அந்த நபர் 4 பிள்ளைகளையும் படிக்கவைக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து, குறைந்தது 150, 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கு ஒரு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.(மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரு நிமிஷம்.....

MR. SPEAKER: தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

SRI S. R. MUNUSAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போழுது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தின்பேரில் அம்மையார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பரிசேனையை ஆதரித்து நான் பேசுகிறேன். இந்த மான்யத்தில் பேச எனக்கு அதிகமாக வருப்பம் இல்லை. காரணம், மற்றவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள், அவர்கள் கருத்து என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இருந்தேன். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்த விவாதத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது, இந்தச் சபையிலே கூடியிருப்பவர்கள் சிலரிடையே முணுமுணுப்பு ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அவை இந்த நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்டவன் கொஞ்சம் முன்னேறினால், அதைக் கண்டவுடனே முணுமுணுப்பு ஏற்படுகிறதே? அப்படித்தான் சர்க்காரும் நடந்துகொள்ளுகிறது என்பதைக் கண்டிக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் இந்த நாட்டில் முன்னேறவேண்டும் என்ற உண்மை உள்ளம் படைத்தவர்களுக்குத் தான் அது பரம். ஒரு குண்டுமணி அளவு தாழ்த்தப்பட்ட மனிதன் முன்னேறிவிட்டான் என்றால் ஒரு முணுமுணுப்பு ஏற்படுகிறது. நாட்டை ஆளும் சர்க்காரும் அப்படித் தான் நடந்துகொள்கிறது. இந்த அவையிலும் அப்படித் தான் நடக்கிறது

* SRI K. VINAYAKAM: Sir, as long as the hon. Member was remarking about the Public and about the Government, I have

[Sri K. Vinayakam]

[20th July 1957]

no objection. But he is insinuating against the entire House that we are against the uplift of Harijans, it amounts only to casting aspersions against the Members of this House.

MR. SPEAKER: Yes, I heard the hon. Member say that. But that is his view. In the speech of the hon. Member, Sri Vinayakam can say that the other hon. Member is wrong.

SRI K. VINAYAKAM: But the hon. Member should be made to understand that we are all for the uplift of Harijans.

* SRI S. R. MUNUSAMI: நான் பேசுவதைத் தவறாக கருதி விடக்கூடாது. இருக்கிற நிலையைத் தான் எடுத்துச் சொன்னேன். தவறு என்று சொல்லுவது பொறுத்தமில்லை.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் சமூகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத்தின் பெயர் ஹரிஜன் மான்யம். ஹரிஜனம் என்பவன் யார் என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. யார் ஹரிஜன்? எங்கிருந்து வந்தான் அவன்? அவன் இந்த நாட்டின் பிரஜையா? இல்லையா? இதில் கூட அரசாங்கத்தின் உள்ளம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அந்த நிலையில் இந்த மான்யத்திற்கு ஹரிஜன் மான்யம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி வரையற்று, திக்கற்று கிடைக்கும் ஒரு பிள்ளையை தாய் கண்டு, “அப்பா நீ கடவுள் பிள்ளையாக இரு” என்று சொல்லுவது போல், தந்தை காந்தியார் வாயற்ற ஹரிஜனங்களுக்கு கடவுள் பிள்ளைகள் என்று பெயர் வைத்துவிட்டார்கள். ஆனால் இதை சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் ஒரு சிலர் ஏற்றுக் கொண்டாலும் மற்ற சமுதாயம் கடவுள் பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. இந்த நிலையிலே நான் ஹரிஜன் மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தப் பேச்சுகையில் இந்த மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 1 கோடி 94 லட்சம் ரூபாய் தொகை போதாது என்றுதான் குரப்பிட வீரும்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர் உயர்த்தப்படவேண்டும், தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் கூறினார்கள். இதற்காக சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப் படுகின்றதா? எத்தனை இடங்களில் தீண்டாமை குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா? சட்டம் இருந்து என்ன பிரயோசனம்? சட்டம் எட்டிலிருந்தால் தீண்டாமை ஒழிந்து விடுமா? ஒரு வகுப்பினரை மற்ற வகுப்பினர் கலியாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதை அரசாங்கம் ஆதரித்து கௌரவ மான்யம் கொடுக்கவேண்டும். கொள்வீன கொடுப்பீனையில் ஜாத வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கம் அளிக்கக்கூடிய சலுகைகளோடு இந்தச் சலுகையையும் அளித்தால் சீக்கிரத்திலே தீண்டாமை ஒழியும். பணக்காரர்களைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. பணம் இருந்தால் அவர்களோடு இருக்கட்டும். ஏழை கவுண்டர்களும் ஹரிஜனும், சங்கள் வகுப்பினருக்குள் ஆணும் பெண்ணும் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு அரசாங்கம் கௌரவ மான்யம் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் எங்களுக்கு அதிகமாக மான்யம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யம் போதாது. அது பிரயோசனம் இல்லை. அங்கத்தினர் ஒருவர் சர்க்கார் எவ்வளவோ பேர்களுக்கு உயர்ந்த உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எத்தனையோ டேர் கலெக்டராகவும், டாக்டராகவும் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். டாக்டர் அம்பேத்கார் எந்த சர்க்காரின் ஆட்சியின்போது படித்தார்? சிவராஜ் அவர்கள் எந்த அரசாங்க சலுகையில் படித்தார்? அமைச்சர் எந்த சர்க்காரின் கீழ் இருந்த பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தார்? கலெக்டர் ஸ்ரீ வெங்கடேசன் எந்த சர்க்கார் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தார்? இவர்களெல்லாம் அன்னிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த பள்ளிக்கூடங்களிலே படித்தார்கள். மக்கள் சர்க்கார் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த சர்க்காரின் ஆட்சியில் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏதாவது விமோசனம் பிறந்திருக்கிறதா? ஓரளவு

20th July 1957]

[Sri S. R. Munusami]

வுக்கு ஏறினால் உடனே முணுமுணுப்பு. இப்படித்தான் இருக்கிறது சர்க்காரிலும், அவையிலும். ஆகவே இந்த மான்யத்தை ஆதரிப்பதைவிட இது எங்களுக்கு “போதாது போதாது” என்று கேட்கிறோம்.

வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு. வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது எப்படி இருக்கிறது? குட்டிச் சுவராகிறது மூன்றாவது நாள். ரூ. 250 பொருமான வீட்டை கட்டிவிட்டு, ரூ. 750 கணக்கு கொடுத்து பணக்காரர்கள் வளர்கிறார்கள். வேகாத பச்சை கல்லை வைத்து கட்டுகிறார்கள். மூன்றாவது நாளில் தவுடு பொடியாவதைப் பார்க்கிறோம். பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது. ரூ. 250 பொருமான வீடுகள் கட்டப்பட்டு ரூ. 750 செலவானதாக கணக்கில் காட்டப்படுகிறது. பணக்காரர்கள் வளர்கிறார்கள், ஏழைகள் அல்ல.

எங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமானால், எங்களுக்குள்ளேயே ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டும். மற்றவர்களால் அது நடத்தப் படக்கூடாது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே எங்களுக்குள்ளே கமிட்டி நடக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் யோசனை கூறக்கூடாது. நாங்களே திருத்திக்கொள்ளுவோம். நாங்களே கேட்டுக்கொள்ளுவோம். இந்த மான்யத்தை எப்படி செலவு செய்வது, எப்படி எங்கள் சமூகத்தினரை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது என்பதையெல்லாம் நாங்களே தீர்மானித்துக்கொள்ளுவோம். இதற்காக அரசாங்கத்தில் ஒரு அதிகாரியை நியமிக்கிறார்கள். கேரளாவிலிருந்து ஒரு மலையாளியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவர் என்ன செய்கிறார்? டீர் போகிறார். டீர் செலவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். கார் செலவு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். படிச்செலவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். இவருக்கு காலணு செலவு கிடையாது. போன இடங்களிலெல்லாம் நல்ல சாப்பாடு நடக்கிறது. ஆனால் எங்களுடைய பேப்பர்கள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. 10 ஆண்டுகள் ஆனாலும் கவனிக்கப்படுவதில்லை. உண்மையாகவே இது மக்கள் சர்க்காராய் இருந்தால் நாங்கள் வரவேற்போம். எங்களுக்கு மான்யம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எந்த விதத்தில் நாங்கள் பெருமைப்படக்கொள்ளுவது? இந்த நிலையைப் பார்த்து நாங்கள் வருத்தப்படவேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது? நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் எதிர்க்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்த்தால் எங்களை விரோதமாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் எங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமூகமானத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் ஏதாவது ஒரு பேப்பர் கொடுத்தால் அதை அமைச்சர் ‘சாங்ஷன்’ செய்வதில்லை. காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் ஒரு பேப்பர் கொடுத்தால் அது உடனே ‘சாங்ஷன்’ ஆகிவிடும். இந்த நிலையிலே நாங்கள் ஒற்றுமையாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் எங்களை நடத்தும் முறை சரியல்ல. சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி சரியான முறையிலே திறமையான ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து இந்த ஹரிஜனநிலை இலாகாவை நன்றாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : Sir, on a point of order தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியிலுள்ள அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது நான் பட்ஜெட் பொதுவிவாதத்தில் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். அதில் நான் கூறினது என்னவென்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு மாடமாளிகை கட்டிக்கொடுப்பதால் மாத்திரம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிடாது என்றும் ஹரிஜனங்களுக்கு

MR. SPEAKER : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக கருத முடியாது. Point of explanation என்று தான் கருத முடியும்.

*** DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU :** . . . அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதால் மாத்திரம் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது என்று தான் கூறினேனே தவிர அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [20th July 1957]

வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கூறவில்லை, அதோடு அம்மையார் அவர்கள் எதிர்கட்சியில் நீங்கள் வந்திருப்பது கூட எங்களால் தான் என்று சொன்னார்கள். அதையும் நான் ஆட்சேபிக்கின்றேன். டாக்டர் அம் பேத்தகார் அவர்கள் நடத்திய தனித் தொகுதி போராட்டத்தினால் அரசியல் திட்டத்திலே ரிசர்வ் சீட் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் சர்க்காரால் அல்ல.

MR. SPEAKER : “நீங்கள் சொன்னது தவறு” என்று மாத்திரம் மற்ற அங்கத்தினருக்குச் சொல்லி அதை விளக்கவேண்டுமே தவிர திரும்பியும் அதைப்பற்றி ஒரு பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்கு பின்னால்தான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தேர்தலில் வோட்டு வாங்க முடிந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Hon. Ministers have always the right of interfering at any stage of the debate. But, I expected the Hon. Minister would deal with this in his reply.

SRI V. SANKARAN : தலைவர் அவர்களே
(Interruptions from some hon. Members).

MR. SPEAKER : Let not the hon. Member be answering interruptions. He would be losing valuable time.

If hon. Members raise points of orders and interruptions, they would be losing time and some Members will be denied the privilege of speaking. In their own interest, I wish they should not raise points of orders often.

11-33
a.m.

*** SRI V. SANKARAN :** தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத் திறகாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் பேசிய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தாங்கள் தான் மதுரையில் ஆலயப்பிரவேசம் நடத்தி வைத்ததாகச் சொன்னார்கள். ஒரு வேளை இந்தச் சபையில் மதுரையில் ஆலயப்பிரவேசம் நடந்த போது அங்கு பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் யாரும் இங்கு இல்லை என்ற கதரியத்தில் தான் அவர்கள் இவ்வாறு தப்பாக பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள், அதாவது “தட்டிக்கேட்க ஆள் இல்லையென்றால் தம்பி சண்ட பிரசண்டன்” என்று, இது இங்கு சட்டசபையில் உண்மையாகவேத்தான் இருந்தது. (கைதட்டல்) உண்மையில் அங்கு அந்த ஆலயப் பிரவேசத்தில் இங்கு சபையில் இருக்கின்ற அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்களும் நானும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டோம். அந்த சமயத்தில் அங்கு ஆசைத் தம்பியோ அல்லது அவர்களது ஆட்களோ அங்கு வந்து ஒரு ஆள்காட்டி விரலை கூட அசைக்கவில்லை என்பதை அறையூர்ச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரி தப்பாக கூற வேண்டாம் என்று அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களும்

SRI K. ANBAZHAGAN : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், தப்பாக கூறினதாக கருத்துபடும்படி சொல்லுகிறார்கள், இவற்றையெல்லாம் தப்பாக சொல்லவில்லை, சரியான விவரங்கள் இருக்கிறது. தலைவர் அவர்கள் சரியான விவரங்களை சொல்ல வேண்டும் என்று தெரிவித்தால் சரியான விவரங்களை கூறுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே....

MR. SPEAKER : இவ்விதம் தனித்தனியாக பேசக்கூடாது. அவ்விதம் ஏதாவது உண்டுமானால் அந்தந்த கட்சிகளின் தலைவர்கள் மூலமாக பதில் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20th July 1957]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR : எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அது சரியில்லை என்றால் அதை எதிர்த்து கூறுவதற்கு மற்றவர்களுக்கும் உரிமையுண்டல்லவா?

SRI K. VINAYAKAM : I am affraid there is no provision to punish any hon. Member if he points out any disorder.

MR. SPEAKER : I thank the hon. Member.

*** SRI V. SANKARAN :** அங்கு ஆலயப்பிரவேசம் நடந்த சமயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் நானும் பங்கு கொண்டு அங்கு கூட இருந்தோம். ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றிய பூரண விவரங்களையும் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக நமது எதிர்க்கட்சி அம்மையார் அவர்களும் ஆசைத்தமபி அவர்களும் பேசும்போது சொன்னார்கள், யாரோ சிலர் ஆட்சேபித்ததற்காக போல்டர்களை ஏன் வாபஸ் எல்லாக்கொள்ளவேண்டும்? யார் அந்தச் சிலர் என்று திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்திக் கேட்டார்கள். நான் பதில் சொல்லுகிறேன். அதை ஆட்சேபித்தது என்னைச் சேர்ந்த சமூகத்தினர் தான் என்பதை கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி ஒரு சமூகத்தை மாத்திரம் அவமதிப்பாக சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தால்தான் ஆட்சேபித்தார்கள். அவர்களுக்கு மாத்திரம் மரியாதை கிடையாதா? அவர்களுக்குத் தன்மானம் கிடையாதா? அம்மையார் அவர்கள் அமரும்போதும், எழும்போதும், மரியாதை செலுத்தும் சபாநாயகர் கனம் கிருஷ்ணராவை உருப்பாகக் கொண்ட சமூகத்தினர் ஆட்சேபித்தனர்.

MR. SPEAKER : Does the hon. Member want to drag in the Speaker in his speech? I would request him not to drag the Speaker into any controversy. He can cite anybody else except the Speaker.

*** SRI V. SANKARAN :** கனம் மந்திரி வெங்கட்ராமன் அவர்களையும் கொண்ட சமூகத்தினர் இதை ஆட்சேபித்தார்கள். இவ்விதமாக ஒரு சமூகத்தினரை மாத்திரம் அவமரியாதையாகக் குறிப்பிடுவதை இவர்கள் எல்லாம் ஆட்சேபித்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஊருக்கு எல்லாம் உபதேசிக்கிறார்கள் தன்மானம் வேண்டுமென்று, எல்லோருக்கும் தன்மானம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் மாத்திரம் அவமானம் அடைவதில் ஏன் இந்த தனி ஆனந்தம் என்று அம்மையார் அவர்களையும் ஆசைத்தம்பியையும் கேட்கிறேன். ஊருக்கு எல்லாம் சமதர்மம் இருக்கவேண்டும் என்று பேசப்படுகிற நேரத்தில் ஏன் ஒரு பிரிவினருக்கு மாத்திரம் அதே சமதர்மம் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவு தேடிக்கொள்ள ஹரிஜன கேடிம் நல அதிகாரிகள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் ஒருக்காலும் இல்லை. புதிதாக அதிகார அரசியலில் புகுந்துள்ள கட்சிகள் வேண்டுமானால் தங்களுடைய அரசியல் நோக்கத்திற்காக அரசியல் லக்ஷியத்திற்காக ஹரிஜன சேவையை சாதனமாகக் கொள்ளலாம். காங்கிரஸ் எடுத்துக்கொண்டால் அது தொன்றுதொட்டு ஹரிஜனங்களுக்காக தொண்டு செய்வதை ஒரு லட்சியமாகவே கொண்டு அது திட்ட வட்டமாக வேலைகளை நடத்தி வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோதும் இல்லாதபோதும் அதிகாரத்தில் இருந்தபோதும், இல்லாதபோதும் கூட அது தொடர்ந்து ஹரிஜனங்களுக்காக வேலை செய்து வந்திருக்கிறது, மேலும் சேவை செய்து வரும் என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக ஹரிஜன மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்திற்கு வந்தால் இன்று ரிசர்வ் சீட்டுகளில் “ஆனர்ஸ்” படிப்புக்கு Post Graduate Course-க்கு ஹரிஜனங்களுக்கு வீட் ரிசர்வ் செய்து ஒதுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அவர்களுக்கு

மற்ற கோர்ஸ்கள் போல ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக ஹரிஜன் மாணவர் விடுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களில் பல பரிவுகள் இருக்கிறது. அதில் பறையர்கள், குறவர்கள் முதலியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சரியானபடி கல்வி விழிப்பு இன்னமும் அடையவில்லை. ஆகையால் இவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தால் சற்று தகுதி குறைந்தவர்களாய் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வதிகளை சற்று தளர்த்தியாவது அவர்களுக்குப் போதிய இடம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக “ஸ்காலர்ஷிப்” விஷயமாக இந்தத் தொகை வருஷ ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குத் தகுந்த “நேரத்தில்” கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு பொருளாதார சிரமம் அதிகம் இருக்காது. இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக “பாஸ்ட்டி ஸ்டூடென்ட்ஸ்” கொடுப்பதில் 100 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானம் உள்ளவர்கள், 200 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானமுள்ளவர்கள் என்று ஸ்டூடென்ட்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சரியாக பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையானால் பணக்காரர்களும் இம்மாதிரியான ஸ்டூடென்ட்ஸ்கேட்டை கொண்டுவந்து சலுகை பெறுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த் சர்டிபிகேட் விஷயத்தில் பூரணமான விவரத்தையும், அதாவது இதில் எவ்வளவு ஆஸ்தி இருக்கிறது எவ்வளவு நிலங்கள் சொத்துக்கள் இருக்கிறது, வருமான வழிகள் என்ன, என்கிற விபரங்கள் எல்லாம் இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் விபரமாக இருந்தால்தான் உண்மையான ஏழை மக்கள் பலன் பெற முடியும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்ட, மாடுகள் வாங்க போன்ற காரியங்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த அவகாசம் கொடுத்து முன்னாலேயே அதை வெளிப்படுத்த வேண்டும். என்ன என்ன மானியங்கள் கொடுக்கப்படும், எப்போது கொடுக்கப்படும் என்பதை எல்லாம் காலாகாலத்தில் அறிவிக்கவேண்டும். தாசில்தார் போன்றவர்களை கிராமங்களுக்குச் சென்று யார் யார் ஏழைகள், யார் யாருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிந்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கிராமங்களுக்கு நேரில் சென்று கூட்டம் கூட்டிக் கேட்டால் யார் யார் ஏழைகள் என்பதை மிகச் சலபமாகக் கண்டு பிடித்துவிடலாம். அவசர கோலத்தில் அன்னித் தெளிப்பது போல் இந்தக் காரியங்களை செய்யக்கூடாது. உதாரணமாக, வீடு கட்டும் திட்டம் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் தாசில்தாரே நேரில் சென்று பார்த்து யார் யார் ஏழைகள், யார் யாருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நிச்சயித்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். (பெல்) அடுத்தப் படியாக இந்த் ஸ்காலர்ஷிப் விஷயமாக நடுவில் எக்ஸாமின் செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது, நடுவில் நடுவில் இருந்து அப்ளிகேஷன்களை எடுத்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தகுதி உள்ளவர்களுக்கு இந்த் ஸ்காலர்ஷிப் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று தவிர, தகுதி இல்லாதவர்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கக்கூடாது. அவ்வாறு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதைத் திரும்ப வாங்கவேண்டும். ஏனெனில் இதனால் உண்மையான ஏழை மக்கள்தான் அவதிப்படுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசருக்கு கன்வெயன்ஸ் ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்குச் சென்று இந்த் மானியத் தொகைகளை தகுந்த ஆட்களுக்கு விநியோகிக்க முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய கன்வெயன்ஸ் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்குச் சென்று தகுந்த ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து காலாகாலத்தில் இத்தொகையைக் கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளமுடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த் மானியத் தொகைகள் வாபஸ் ஆகி விடாமல், அதைத் தகுந்த காலத்தில் தகுந்த ஆட்களுக்குக் கிடைக்கும்படி விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of personal explanation, Sir, என்னுடைய பேச்சை தவறாக சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினரின் தந்தை வைத்தியநாத அய்யரும், கனம் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களும்

20th July 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

1936-37-ம் வருஷத்தில் வேண்டுமானால் ஆலயப் பிரவேசம் போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கலாமே தவிர எங்கள் கட்சி 23-ம் வருஷத்தில் போராட்டத்தை மதுரையில் நடத்தியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆசைத் தம்பி அவர்கள் சொன்ன புள்ளி விவரம் தப்பிதமானது. 38-ல் ஆலயப் பிரவேசம் நடந்தது என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : No Further discussion please.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பிறந்ததே 1923-ல் தான்.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக பெரியண்ணன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

SRI K. PERIANNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக கல்வி மிகவும் முக்கியமானது. கல்வித் துறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு இன்று பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படி இருந்தும் கூட, இன்னும் கூடுதல் உரிமைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகள் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக, இம்மாதம் 15-தேதி எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள வெல்பேர் ஆபீஸர்க்கு சென்ற காலத்திலே அதற்குள்ளே அபிநிகேஷன் பாரம்ஸ் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 15-ம் தேதி தான் ஸ்காலர்ஷிப் பாரம் கொடுப்பதற்கு கடைசி நாள் என்று இருக்கிறது. ஆனால் 15-ம் தேதியிலும் அந்த பாரம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இந்த 15-ம் தேதி என்பதை 25-ம் தேதி என்றே அல்லது இம்மாதம் 30-ம் தேதி என்றே அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் நடத்தும் கல்லூரிகளிலும் மற்ற மாணேஜ்மெண்டார் நடத்தும் கல்லூரிகளிலும் வீட்ஸ் ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாணேஜ்மெண்டார் நடத்தும் கல்லூரிகளில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு போதிய இட வசதி கிடைப்பதில்லை. அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன் பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், ரோடு பெர்மிட்டைப் பற்றி, அதேமாதிரி கண்ட்ராக்ட், ரோடு பெர்மிட், இன்னும் தொழில் துறை போன்றவற்றில் ஹரிஜனங்களுக்கு போதிய ஆதரவு கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை யும், அரசாங்கத்தையும் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கும் இலவச லோனை வாங்க மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குத் தனிப் பட்டா கிடையாது. தனி பட்டா இருந்தால் தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று அவர்களை ரெவினியூ அதிகாரிகள் தன்புறுத்துகிறார்கள். பட்டா கிடைப்பதற்கு கிராம கர்ணம், கிராம முன்சீப் போன்றவர்களின் ஒத்தாசை வேண்டும். அப்படி கிராம முன்சீப், கர்ணம் இவர்கள் ஒத்தாசை செய்ய மறுக்கும் காலத்தில் அம்மக்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் கடனை அடைய முடியாமல் போகிறது. ஆகவே கருணை நிறைந்த கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் அந்தஸ்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு போதிய பிரதிநிதித்வம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் பல நடந்து வருகின்றன என்று பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அவைகளைச் சர்க்காரே ஏற்று எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு யோசனை

[Sri K. Periannan]

[20th July 1957]

கூற விரும்புகிறேன். நான் கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஹாஸ்டல் நிர்வாகியாக இருந்ததை முன்னிட்டு ஒரு சிறிய யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அந்த ஹாஸ்டல் 1943-ம் ஆண்டு நமது மதிப்புறகுறிய கக்கன் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அங்கு 22 மாணவர்கள் தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 130 மாணவர்களும், 50 மாணவிகளும் கொண்ட ஒரு ஹாஸ்டலாக அந்த ஹாஸ்டல் விளங்குகிறது. அந்த விடுதிக்கு நமது மதிப்புறகுறிய மாகாண ஹாஸ்டல் அவர்களும் அந்த விடுதித் திறப்பாளராக வந்து அதைத் திறந்து வைத்தார்கள். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், 20 பயணங்களுக்கு கிராண்ட் கொடுத்தால் அது 20 வருஷமாக அவர்களுக்கு மட்டும் தான் கிடைக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், தனிப்பட்ட மாணேஜ்மெண்ட் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் ஊழல்கள் பல நடக்கலாம். நடந்து கொண்டு தான் வருகிறது. ஆனால் சர்க்கார் நடத்தினால் அடுத்தவர்களுக்கு குறை சொல்ல முடியாது. யாராவது ஒரு வார்டனைப் போலாம். அவர்கள் இஷ்டப்படி நடத்தலாம். ஆனால் அம்மாதிரி செய்யாமல், நல்ல திறமையோடு நடத்துகிறவர்களின் கையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஹரிஜன அபிவிருத்தி இலாகா என்று ஒரு தனி இலாகா இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு ஏதாவது உரிமை கொடுக்கப்பட்டால் அதை தாசில்தார் அல்லது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களைக் கொண்டு தான் பெறவேண்டியிருக்கிறது. டிவிஷன் வெல்பேர் ஆபீஸரைக் கேட்டால் அவர் தாசில்தாரையோ அல்லது டெப்டி கலெக்டரையோ தான் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் முதலியவைகளை ஹரிஜன இலாகா அதிகாரிகளைக் கொண்டே கொடுக்கச் செய்யவும், அவர்களுக்குள்ள குறைகளை ஹரிஜன இலாகா அதிகாரிகளைக் கொண்டே நிவர்த்தி செய்வதற்கும் உள்ள வழி வகைகளைச் செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், ஹரிஜனங்களுக்காகப் பல இடங்களில் காலனிகள் கட்டி வருகிறார்கள். அக்காலனிக்காக சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கிராண்டு போதாது. சர்க்கார் கொடுக்கும் கிராண்டைக் கொண்டு கட்டக்கூடிய கட்டிடம் அவ்வளவு கெட்டியாகவோ அல்லது நல்ல முறையிலோ இருக்காது. ஆதலால், அவைகளுக்காகக் கொடுக்கும் மான்யத்தை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இத்துடன் எனது சிற்றுரையை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-50 **SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தவெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். இந்த இலாகா முக்கியமாக தலைமுறை தலைமுறையாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்த ஒரு சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடிய ஒரு இலாகா. அந்த இலாகாவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைப் பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். அத்தொகையைப் பல மடங்கு அதிகரித்தாலும், இப்போது நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் சமாளிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் சமாளித்து விட முடியாது. ஆகையால், இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டில், கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இப்பொழுது அளிக்கப்படும் சலுகைகளைப் பிரயோஜனப் படுத்திக்கொண்டு பல ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்ட போல, ஹரிஜனங்கள் என்ற பட்டியலில் அவர்களுடைய ஜாதிப் பெயர் இருக்கிறதென்று ஜாதி சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் படும் இன்னல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரிடம் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

20th July 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து ஹரிஜன மாணவர்கள் மேல் படிப்புக் காகக் கல்லூரிக்குச் செல்கிறார்கள். அவ்வாறு கல்லூரிகளுக்குச் செல்லும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைத்தால் தான் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஹாஸ்டலில் இடம் பெறாத மாணவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லையென்று நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வேறு பல ராஜ்யங்களில் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக, அவர்கள் ஹாஸ்டலில் சேர்ந்தாலும் சேராவிட்டாலும், மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 45 இலவசமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஹாஸ்டலில் சேருவதும் சேராமல் இருப்பதும் அவர்களுடைய இஷ்டம். அதே முறையை இங்கே பின்பற்றவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைக்கவில்லை யென்றால், அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காத குறை வேறு, அவர்கள் படிப்பையே நிறுத்திவிட வேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள பல மாணவர்கள் சென்ற வருஷம் சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்த பின்னர், ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைக்காமல், வேறு இடங்களில் இருந்துகொண்டு பல அல்லல்களுக்கு உட்பட்டிருப்பது எனக்குத்தெரியும். அவர்களுக்கு ரூ. 45 சலுகை முன்பிருந்த அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது. அது கிடைக்கப் பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அதனால் அவர்கள் தினை விட்டார்கள். இந்த வருஷம் அதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் மாத்திரமல்ல, சென்னை ராஜ்யம் முழுவதிலுமே கல்லூரியில் படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டலில் செலவாகும் மாதாந்திரத் தொகையாகிய ரூ. 40 அல்லது ரூ. 50-ஐக் கொடுத்து உதவினால், நன்றாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டால் பல மாணவர்கள் கல்லூரியில் படிக்க மாட்டார்கள், கல்லூரிப் படிப்பையே நிறுத்திக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

காலனிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு இடம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்டியாகி விட்டது. ஆனால், அது விஷயத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் சில இடங்களில் காலனி அமைப்பதற்கு, நிலத்தை “அக்வயர்” செய்வதற்கு ஹரிஜன இலாகா அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். இது அவர்கள் விரிவான நிலங்களை “அக்வயர்” செய்வதற்கும் காலனிகள் அமைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் மருப்பூர், ஆத்தேரி, ஷண்முகம் போன்ற கிராமங்களில் நிலவுடமைக்காரர்கள் தாங்களே நிலங்களைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும், இவ்வளவு பணம் கொடுத்த பிறகும் கூட, கால தாமதம் ஏற்படுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆதலால், காலனிகள் அமைக்கும் விஷயத்திலும் கண்ணாங்கருத்தாமாயிருந்து, எவ்வளவு சீக்கிரம் காலனிகளை அமைக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அவைகளை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசும் பல நண்பர்கள் இப்பொழுதும் கூட ஜாதி வித்தியாசம், வகுப்பு முதலியவைகளைப் பற்றி பேசுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆனால், ஒரு விஷயத்தைப் பாராட்டுகிறேன். கலப்பு மணம் செய்து வைக்கக்கூடிய ஹரிஜனத் தொண்டர்களுக்கு மெடல்களும் பரிசுகளும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஜாதி என்ற எல்லைக்கோடு இருக்கும் வரையில் ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஜாதி என்ற எல்லைக் கோடு என்று மறைகிறதோ அன்று தான் இந்த ஜாதி வித்தியாசம் மறையும். ஆகையால் கலப்பு மணத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு, கலப்பு மணம் செய்துகொள்கிறவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் மாத்திரமல்ல, உத்தியோகங்களிலும் கல்லூரியிலும் முதலிடம் என்று சொன்னால், ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கலப்பு மணம் செய்துகொள்வார்கள். அப்பேற்பட்ட நிலைமை வரும்போது, ஜாதியில் உயர்வு தாழ்வு என்பது மறையும்.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [20th July 1957]

கல்லூரி மாணவர்கள் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு முறை கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உறையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. Speaker called on Sri V. S. Arunachalam, Sri Chinnasami and Sri Lazar to speak. But they were not in the House.

MR. SPEAKER: When hon. Members desiring to speak tell me that they want to speak, they will please remain in their seats and wait for their chances. Or they should tell me if they are going out so that I can adjust the speakers. Otherwise, it upsets the whole discussion.

11-58 SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்துள்ளேன். ஹரிஜன மக்களின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆகவே, ஹரிஜன மக்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்தினால் தான் அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆதலால், ஹரிஜன மக்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாரை மன்றாடித் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், ஹரிஜன மக்கள் படும் கஷ்டங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் அளித்துள்ள சலுகைகள் அவ்வளவும் ஒழுங்கான முறையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொடுக்கப்படும் மானியத்தைச் சரியான முறையில் உபயோகித்துக்கொள்வதற்காக, அந்தந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஆங்காங்குள்ள சட்ட சபை மெம்பர்களையோ முக்கியஸ்தர்களையோ கலந்துகொண்டு மானியத்தை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

படிப்பு விஷயத்தில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகள் சரியானபடி அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லையென்பது மாணவர்களுடைய புகார். ஹாஸ்டல் களில் சேரும் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த காலத்தில் அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், ஹாஸ்டல் களில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்பொழுது, கஷ்டப்படுகிற ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக செலக்ஷன் கமிட்டியில் அந்தத் தொகுதி ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-க்களையும் மெம்பர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அப்போது தான் ஏழை ஹரிஜன மாணவர்கள் யார் என்று தேர்ந்தெடுப்பது சலபமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக மாணவர்களுக்கு அட்வான்ஸாக 200 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அம்மையார் பேசினார்கள். அப்படி 200 ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாயிருந்தால் அந்தந்த பிள்ளைகளுடைய தலைமை ஆசிரியர்களுக்குத் தெரியுமா? (புத்தி, முன்கூட்டியே அந்தப் பணத்தை மாணவர்கள் கையில் கொடுக்காமல் சேர்த்துக் கழித்துக் கொள்வார்களானால் மாணவர்கள் சேர்வதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க மானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது எனக்கு சந்தோஷம். ஆனால் அவர்கள் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கிறார்களோ ஆங்காங்கு கட்டவேண்டுமென்பதை சொல்லிக்கொண்டு

20th July 1957] [Sri M. K. Somasundaram]

கிராம அதிகாரிகளும், வெல்பேர் ஆபீசர்களும் பார்வையிட்டு ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அதை ஒதுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் மாடு வாங்க ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. சரியான ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு போய்ச் சேரவில்லை என்று புகார் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அந்த மாடு வாங்கக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை மாடு இல்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு ஊரிலே 3 கிராமங்கள் சேர்ந்து இருக்கின்றன. ஒருவர் இறந்து போனால் புதைக்க, அதாவது பரியல் கிரௌண்டு, ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. மற்றொரு கிராமத்தில் அனுமதிக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி அனுமதிக்க மறுப்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதுடன், வசதி இருந்தால் அந்த இடத்திலேயே பரியல் கிரௌண்டு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கிராமங்களில் சுகாதார விதிகளை முறைப்படி சுகாதார அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லை என்று எனக்கு அநேக புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. என் கிராமத்தில் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு காலராவால் பாதிக்கப்பட்டு அநேக மரணமும் அடைந்திருக்கிறார்கள். நானும் நேரில் புகார் செய்தும் எந்த அதிகாரியும் வந்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நான் படித்து விட்டு அந்த டிபார்ட்மெண்டிலேயே வேலை பார்த்தும், நான் கொடுத்த புகாரில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், அந்த டிபார்ட்மெண்டு என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று நான் உணருகிறேன்; அரசாங்கமும் உணரும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதியில்லாததால் அவர்கள் வருவதற்கும், வந்து நடவடிக்கை எடுக்கவும் எதுவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பிரக்கா ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரூ. 29-10-0 F.T.A.-ஆக கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு தாலுகாவில் 5 பிரக்கா இருக்கிறது. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரூ. 33 F.T.A. கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி சம்பளம் இருப்பதால் அவர்களால் உற்சாகமாக வேலை பார்க்க முடியவில்லை. இப்படி ஏற்படும் குறைகளை அரசாங்கம் நிவர்த்திக்கும் என்றும் நம்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகள் எந்த மானியத்திலிருந்து சம்பளம் பெறுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் முறையில் பதில் சொல்லும்போது சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு ஹரிஜன மானியத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுக்கப்படுமானால், அதே அதிகாரிகள் **Backward Classes** சம்பந்தப்பட்ட வேலையையும் பார்ப்பதால் அதற்காக ஒரு தொகையை அந்த மானியத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டும். இரண்டு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரே டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுக்கப்படாது என்பது தான் என் கருத்து.

ஹரிஜன இலாகா 1,300 ரூபாய் வாடகைக்கு ஒரு கட்டிடத்தை அமர்த்தி அதில் ஹரிஜன இலாகா இருக்கிறது. எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளும் சர்க்கார் கட்டிடங்களில் வைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஹரிஜன மானியத்திலிருந்து இவ்வளவு ரூபாய் வெட்டியாக செலவழிக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். வேண்டுமானால் ஹரிஜன மானியத்திலிருந்து ஒரு புதுக் கட்டிடம் கட்டி அதில் நடத்திக்கொள்ளலாம். ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை வீண் விரயம் செய்யாமல் செலவழிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு **Income Certificate** என்று ஒன்று இருக்கிறது. கிராமங்களில் கிராம முன்சீப்பைக் கேட்டால் கணக்குப் பிள்ளையை கேட்கச் சொல்கிறார். கணக்குப்பிள்ளையைக் கேட்டால் கிராம

[Sri M. K. Somasundaram] [20th July 1957]

முன்சீபைக் கேட்கச் சொல்கிறார். ஆகையினால் Income Certificate கொடுப்பதற்குத் தகுதியான ஏற்பாடுகள் செய்து ஹரிஜன மாணவர்கள் கேட்டால் தடையின்றி கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடவேண்டும்.

சேரி என்ற வார்த்தையை மாற்றி காலனி என்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். காலனி என்று எழுத்தில் இருந்தால் போதாது. டெபுடி சேவக்குகள் மூலம் பிரசாரம் செய்து காலனி என்ற வார்த்தையை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தால் நலமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இன்றையதினம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார், லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருந்ததென்று. லஞ்சம் ஏன் கொடுக்கவேண்டும்? தன் காரியத்தை செய்து முடித்துக்கொள்வதற்காக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டிலே ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றால் கிளார்க் எழுதி வைத்து மேலே போய் ஆபீஸர் கையெழுத்துப் போட்டு வர வேண்டும். காரியம் சீக்கிரம் முடியவேண்டுமென்று இருப்பவர்கள் கொடுக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று சொல்லுகிறேன். மனோதேரியமும், நன்றாக நடக்கும் என்றும் நினைத்தால் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கேட்கிறார்கள், கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடாது என்பதுதான் எனது கருத்து.

ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து இன்னும் அதிகப்படி மானியம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-08 **SRI T. V. SANNASI :** அவைத்தலைவர் அவர்களே! மதிப்புக்குரிய அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மான்யங்களில் எல்லாம் தலைசிறந்த மானியமாகக் கருதி மனப்பூர்வமாக இம்மானியத்தை வரவேற்கிறேன்.

ஜாதி சமயபேதமற்ற சர்க்காரில் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தின் பெயரால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்குவது சரிதானா? என்ற பிரச்சனை எழுவதற்கு இடம்கூட இருக்கலாம். என்றாலும், என் கருத்து என்னவெனில் மற்ற வகையார்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் மானியங்களை விட இதற்கு ஒரு வருட பட்ஜெட்டின் மொத்தத்தொகையில் சரிபாதி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பதே என் எண்ணம்.

காரணமென்னவெனில், மற்றவகையில் ஒதுக்கப்பட்ட மானியங்களெல்லாம் பொதுவாக நாட்டின் முன்னேற்ற அடிப்படையில் மக்களது வாழ்க்கைத் தரமானது இப்போதுள்ளதைவிட ஒவ்வொரு துறைகளிலும் இனியும் உயர்வதற்கான வகையில் அமைந்துள்ளது. ஆனால், இம்மானியமானது அம்முறையில்லை. பல்லாண்டுகாலமாக மதத்துறையிலும் சமூகத்துறையிலும் ஆட்சிமுறையிலும் நகக்கப்பட்டு இந்நாட்டின் அவமானச்சின்னமாக நலிந்து கிடக்கும் ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக என்பதை கட்சி பேதமின்றி அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ஒவ்வொரு துறையிலும் பலன் காணும் முறையில் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கவனக்கும் பூரண பொறுப்பும் போதிய வாய்ப்பும் அரசாங்கத்திற்கே இருந்துவருகிறது. அதிகப்பணத்தை வருடாவருடம் ஒதுக்கிவைத்தாலும் அவதி குறைந்தபாடில்லை. ஆகவே, கண்காணிக்கும்மளவுதான் கருதிய பயன் கிடைக்கு மென்பதை ஓரளவு தெளிவுபடுத்துவதாயிருக்கிறது.

இந்நிலையில், காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்துவந்தும் ஹரிஜனங்களிடத்தில் சிறிதும் நன்றியில்லையென்று காங்கிரஸ் காரர்களாலும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு சொல்லப்படுவதிலும் தவறில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உள்ளத்தில் எழும் நன்றி நிலைத்திருக்காமலாக அவர்கள் மேலும் தப்பு சொல்வதற்கில்லை. “தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செய்தல் வேண்டும்,” என்ற நோக்கிற்கிணங்க, சிறிய தெருச்சந்துகளிலெல்லாம் கவிஞர்களும், கலைஞர்களும், அறிஞர்களும்

20th July 1957]

[Sri T. V. Sannasi]

பெருக்கிக்கும் இந்நாளிலும் கூட அவர்கள் போதிய கல்வியறிவு பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பில்லை. பிறர் தாழ்த்தும் தன்மையால் இன்னும் தாழ்த்தவர்களாகவேதான் இருந்துவருகிறார்கள்.

வடக்கு வளர்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது என்று சிலரால் சொல்லப்பட்டு வருவதை அடிக்கடி கேட்பதின் காரணமாக மிகவும் மனம் வருந்தி உலகம் தோன்றிய முதற்கொண்டு இருந்துவரும் நான்கு திசைகளில் தெற்கு மட்டும் தினம் தேய்ந்து கொண்டே போனால், முழுதும் தேய்ந்து உலகில் மூன்று திசைகள் தான் மீதப்படுமோ என்ற ஐயமும் ஆட்சியினரால்தான் இந்த கோளாறு என்ற ஆத்திரமும் கொண்டு அடுத்தவர்களைக் கேட்டும் அப்பாவிகளும் இருந்துவருகிறார்கள். நன்று தீதரியும் சிந்தனைக்குரிய நற்கல்வி அடையும் நிலையில் அவர்கள் இல்லாதிருப்பது தான் காரணம்.

இந்நிலையில், நாகரீகமும், கல்வி அறிவும் பெற்ற சிலர் “கொழுத்த கரீனை ஊரார் பயிரை அழிப்பதுபோல” தந்நலத்திற்காக அவர்களை அணுகி நன்றி கொன்றவர்களாகி விடுகிறார்கள். ஆகவே, நன்றியற்றவர்களைன்று அவர்கள்மேல் குற்றம் சுமத்தக்கூடாது.

அதுநிர்க, பிற்போக்குடைய இனத்தவர் என்ற பெயரால் தனித்துமானியம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதற்கிணங்க தனிமானியம் ஒதுக்கப்படுவருகிறது. மானியம் பெறும்நிலையில் பிற்போக்குள்ளவர்களாயிருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை ஒடுக்கி வதைக்கும் முறையில் முற்போக்குடையவர்களாயிருந்தால் கூடாது. பொதுவாகவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் பிராமணர்கள்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது தவறு. எந்த பிராமணரும், எந்தத்தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் அடித்து வதைத்தார்கள் என்றே அல்லது, கொன்றார்களென்றே சரித்திரத்திலும் கிடையாது. நாட்டு நடைமுறையிலும் கிடையாது. எல்லையற்ற கஷ்டங்களை என்றும் கொடுத்துவருவது இதர சமூகத்தவர்களாகத்தான் இருந்து வருகிறது. வேறு எந்த இதர நாட்டவர்களாகவும் இல்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சென்ற தேர்தலில் எனது தொகுதியில் சிலர் ஓட்டுப்பிச்சை கேட்க ஊருக்குள்புந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குள்ளாகவே ஜாத்பேத வெறியை கிளப்பிய தரத்தையும், முறையையும் என்னவென்று கூறுவது? இன்று நினைத்தாலும் இருதயம் துடித்து வெடித்து விடுமபோலிருக்கிறது. அறிவுடையோர் எவரும் வெட்குறத்தகுந்த முறையில் இவ்வித அக்கிரமத்தைச் செய்து கொண்டே நாட்டுக்கு நல்லோர் செய்த உண்மைச் சேவைகளையும், உயர்ந்த தியாகங்களையும் மற்றும் அற ஒழுக்கங்களையும் உதாசீனப்படுத்துவதற்காக அழகிய சொற்சாதுரியங்களும், அகங்கவர் நடிப்புகளும் பயன்படுமானால் தெற்கு தேயாமல் என்ன செய்யும். இம்முறை வளர்ந்து கொண்டு போனால் தெற்கு தேய்ந்துகொண்டதான் போகும். நீதி தரும் கல்வியும், அறிவும் தீதனக்கும் ஜாதி மனப்பான்மையில் செல்லாமல் எல்லோரும் ஒரினம் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் ஜாதிக்கு இடமில்லாத வகையில் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும். இதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இல்லையெல், மானியத்தில் பல லட்சங்கள் இடம் பெற்றாலும் மக்கள் மனதில் சமத்துவ லட்சியம் இடம்பெறவில்லையானால் எந்த நற்பயனும் ஏற்பட்டுவிடாது. கட்சிபேதமின்றி இந்த லட்சியத்தில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

திருச்சி ஜில்லாவில் தேர்தல் காலத்தில் ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசைச் சேர்ந்த வெல்பேர் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் லீவ் எடுத்துக்கொண்டு எனது தொகுதியில் கோழிப்பெட்டிக்கு தனது ஆனை நிறுத்தி பகிரங்கமாக வேலை செய்துவந்தார். இவ்விஷயத்தைச் சிலர் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்தும் இதுவரை எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் திரு. மலையப் பன் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள்மீது மாருக்கருணை உடையவா. இவ்வித

[Sri T. V. Sannasi]

[20th July 1957]

உயரிய கருணையை உத்தியோகத்திலிருக்கும் ஹரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு சிலர் தங்களுடைய தவறான போக்கிற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து மாதாமாதம் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டே அரசாங்கத்திற்கு மனதாரத் துரோகம் செய்துவருகிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சிச் சின்னமும் அணிந்துகொள்ளவில்லை. இம்மாதிரி ஒழுங்கினங்கள் மற்ற ஜில்லாக்களில் இருக்காதென்றே நினைக்கிறேன்.

திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட உபாத்தியாயர்களை மாற்றுவதற்கும், மாற்றாமலிருப்பதற்கும் இவ்வளவு தொகையென்று பேரம் பேசிக்கொண்டு வாங்கப்படுகிறது. இதில் ஆபீஸ் ஹெட்கிளார்க் உட்பட சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்வித காரியங்களுக்காக மேலினத்தைச் சேர்ந்த இரண்டொரு உபாத்தியாயர்களை டவுன் ஸ்கூல்களிலேயே நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் கையாளாகவும் கங்காணிகளாகவும் பயன்படுத்திவருகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்தின் நோக்கத்திற்கும், சட்டத்திற்கும் முரண்பாடான இவ்வித கொடுமைகளை உடனடியாக அகற்றவேண்டியது மிகமிக அவசியமெனத் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

இது நிற்க, ஒவ்வொரு வருடத்திலும் நடைபெறுகின்ற ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவர்களுக்குரிய குறைகளை எடுத்துச்சொல்லுவதை அச்சடித்துப் புத்தக ரூபமாக கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர தெரிவித்த குறைகளுக்கு என்ன பரிசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு எவ்வித மார்க்கமும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இனியாகிலும் அங்கத்தினர்கள் கூறிய குறைகள் அவரவர்கள் ஏரியாவில் எந்த அளவு உள்ளது என்பதை அறிந்து அதற்கான பரிசாரம் எந்த அளவு அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்கின்ற விபரத்தையும் அச்சிட்டுப் புத்தகமாக அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்தால் யாவருக்கும் திருப்தியாயிருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல புகழ் உண்டாகும். ஆகவே, இதற்காவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இச்சபை ஆரம்பித்து 24வது நாளிலாவது எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் வித்த பொறுப்புடையோர்களின் பாரபட்சமற்ற மாபெருங் கருணைக்கு எனது ஆழ்ந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-20 *SRI N. S. ARUNACHALAM: மதிப்பிற்குரிய உப சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது நம் மத்தியிலே ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்ததை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டுக்கு 60 லட்ச ரூபாய் அதிக மான்யம் கேட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதோடும் கூட, மத்திய அரசாங்கமும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக உதவ முன்வந்திருப்பதற்காக அவர்களையும் நான் போற்றுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி சதா சிந்தித்து, அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரும் பாடு பட்ட உலகம் போற்றும் காந்தியடிகள் இந்த மக்கள் மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாகத்தான் இவர்கள் படிப்படியாக முன்னேறி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் இருந்த நிலைமையையும், பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையையும் எல்லோரும் சிந்தித்தோமானால், அதனுடைய உண்மை விளங்கும். அதிகமாக நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அனேக அன்பர்கள் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் கொள்கைகளையும் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் நீண்ட நேரம் வளர்த்துவதற்கு ஆசை இல்லை. ஆனால், இந்த வருஷத்திலே 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகப்படியாக

20th July 1957]

[Sri N. S. Arunachalam]

ஒதுக்குவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தச் சமயத்தில் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். இந்த 60 லட்சம் ரூபாயை அவர் அதிகமாக ஒதுக்காவிட்டால் அவரையும் நாம் சொல்ல ஒன்றும் முடியாது. இருந்தாலும் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை இந்த ஆண்டு மிகவும் கைதாக்கி விடவேண்டும் என்ற பெரியதொரு நோக்கத்தைக்கொண்டு 60 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு அதிகமாக மான்யத்தில் சேர்த்திருப்பதற்காக அவருக்கு நான் மறுமுறையும் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுக்காக இப்போது அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே ஒரு சில நன்மைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஆரம்பத்திலே அவர்களுக்குக் குடியிருக்க அவசியமாக இடம் தேவை. குடியிருப்பதற்கு இடம் தேவையானாலும், ஒரே சமயத்தில்—ஒரே மாதத்திலோ ஒரே வருஷத்திலோ—எல்லோருக்கும் அந்த இட வசதிகள் செய்து கொடுத்துவிட முடியாது. என்னுடைய தொகுதியிலே சென்ற பத்து வருஷ காலங்களிலே எத்தனையோ சேரிகளுக்கு இட வசதி அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. செய்துகொண்டும் வருகிறது. இப்போதும் ஒருசில சேரிகளிலே இட விஸ்தரிப்பைச் செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. தங்குவதற்கு இடம் கொடுப்பதோடு, அதிலே அநேக இடங்களிலே வீடுகளும் கட்டிக்கொடுத்து வருகிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் 115 வீடுகள் என்னுடைய தொகுதியிலே கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிலே குற்றங்குறைகள் சொல்லலாம். திட்டத்தின்படி 750 ரூபாயில் நல்ல வீடாக அமைக்க முடியாது. கல், மரம் முதலிய வீடு கட்டுவதற்கான சாமான்களின் விலை உயர்ந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், ஆட்களுக்குக் கூலி அதிகரித்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் இந்த 750 ரூபாய்க்குள் ஒரு வீடு கட்டுவது என்பது சிரமமான காரியம். சர்க்கார் ரூ. 550 இலாமாக ஒரு நபருக்கு கொடுக்கிறது. மீதி தொகையை அவர்கள் உழைப்பின் மூலமாக செலுத்த வேண்டும் என்பது திட்டம். ஆகவே, ரூ. 750-லே அந்த வீடுகளை அமைக்க வேண்டும். மார்ச்சு மாதத்திற்குள் அந்த வீடுகளை அமைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், செங்கற்பட்டு ஜில்லா வெலபேர் ஆபீசர் ஒரு மாத காலமாக சேரி சேரியாக, உண்பதற்குக்கூட நேரமில்லாமல், படுக்கக்கூட ஓய்வில்லாமல் அலைந்தார்கள். வீடு கட்டும் திட்டத்தை எப்படியாவது அமுல் நடத்திவிடவேண்டும். அதுவும் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் ஒரு பெரிய திட்டத்தை முடித்துவிடவேண்டுமென்று அலைந்தார். தேர்தல் காலத்திலே நான் வேலை செய்வதை விட்டுவிட்டு, அவருடன் நானும் ஒத்துழைத்து, அவருடன் சேரிகளுக்கெல்லாம் போய், சேரிஜனங்களைக் கொண்டே ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, “நீங்களே சூளை போட்டுக்கொள்ளுங்கள், நீங்களே வீடுகள் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று நாங்கள் சொல்லியும், நாங்கள் நேரில் சென்று பார்த்தபோது அந்தக் குறுகிய காலத்திலே அவர்களால் செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது. அதற்காக வேண்டி ஆங்காங்கு பணவசதி உள்ளவர்களை அணுகி, “24 வீடுகளை நீங்கள் கட்டிக்கொடுத்து விடுங்கள், ரூ. 200-ஐ உழைப்பாலோ பணமாகவோ கொடுத்து விடுவார்கள், அரசாங்கம் ரூ. 550 கொடுக்கும்” என்று திட்டம் போட்டுச் சொல்லி, நபர்களை முன்வரச் செய்து, பளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் அவர்களும், ஹரிஜன நல அதிகாரி அவர்களும், நானும் சேர்ந்து அந்தத்திட்டங்களை அமுல் நடத்தி, 115 வீடுகளை இப்பொழுது கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். பாகல்மேடு கிராமத்திலே நமது மாகாண முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 18 வீடுகளைத் திறந்து வைத்தார். கொடுத்த தொகைக்குத் தகுந்த மாதிரிதான் அந்த வீடுகள் இருக்கும். நல்ல முறையில் இல்லை என்றால் எப்படி இருக்க முடியும்? நான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இப்பொழுது சர்க்கார் கொடுக்கும் ரூ. 550-யோடு இன்னும் ரூ. 200 அதிகப்படுத்துகிறோம். 750 ஆக சர்க்கார் கொடுத்தால் ரூ. 250-க்குள்ளதை அந்த மக்கள் உழைப்பாகவோ அல்லது, பணமாகவோ சேர்த்து ரூ. 1,000 திட்டத்திலே ஒரு வீடு அமைத்தால் ஒரு குடும்பத்துக்குத் தகுதியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய முழு நோக்கம். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய சிபார்சுகளைச் செய்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[20th July 1957]

* SRI S. LAZAR : என் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் அம்மையாரும், இன்னும் மற்றவர்களும் பேசக்கூடிய நேரத்தில் “எதோ தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக காங்கிரஸ் 70 ஆண்டுகளாகப் பேசி வந்தும் கூட, அந்தத் திட்டம் வெற்றி அடையவில்லை”, என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்—காங்கிரஸ் ஆட்சி பத்து ஆண்டுகளாகத் தான் நடந்து வருகிறது. அதற்கு முன்னாலே இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும்கூட, அரசாங்கம் அப்பொழுது நமது கையிலே இருக்கவில்லை. ஆனால், அதற்கான சூழ்நிலை தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

12-27 உள்ளபடியே இந்தத் திட்டம் நமது நாட்டிலே வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது இல்லையா என்பதற்கு ஓரளவு மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த முறையிலே பாரக்கும்போது, அப்ரஹாம் லிங்கன் காலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவெறிப் போராட்டம் இன்றையதினம் வரைக்கும்—ஐசன்ஹோவர் ஆட்சி நடத்தக் கூடிய இன்றைய தினம் வரைக்கும்—தாண்டலும் ஆடிக்கொண்டு வருகிறது. இன்னும் அவர்கள் பூரண வெற்றியைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அது மட்டும் அல்ல. ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும் ஐசன்ஹோவர் கட்சியிலே இந்த அடிப்படையிலே சில அபிப்பிராய பேதங்கள் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, அந்தக் கட்சியிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்படக் கூடுமோ என்ற நிலைமை இருப்பதை நாம் கண்காணப் பார்க்கின்றோம். ஆகவே, எதோ நாகரீகத்திலே 100, 150 ஆண்டுகளாக நாங்கள் முன்னேறிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நாட்டில் இன வெறி இன்றைய தினம் வரைக்கும் தாண்டலும் ஆடுகிறது. இன்னும் அதனால் இலங்கையில் இனவெறி எந்த அளவு இருக்கிறதென்றால், அங்கே இருக்கும் இந்தியர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இன்னும், காந்தி மகான் எந்த இடத்திலே ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்களோ, அதே ஆப்பிரிக்க நாட்டிலே, இன்னும் இனவெறி தாண்டலும் ஆடுவதை கண்காணப் பார்க்கிறோம். மற்ற நாடுகள் இந்த நிலையிலே இருக்கும் போது, நம் நாட்டிலே நல்லதொரு முன்னேற்றம் கணிசமான அளவு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால், அதற்குக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பொறுப்பு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடைமுறையிலே மக்களுக்கு, அதிலும் முக்கியமாக ஹரிஜன மக்களுக்கு, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வசதிகள் செய்துகொடுத்து அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகச் செய்திருக்கும் காரியங்கள் அனேகம், அனேகம். அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது, காங்கிரஸ் அரசாங்கமாகப்பட்டது, இவர்களுக்கு ஏராளமான சலுகைகள் நல்ல அடிப்படையில் கொடுப்பதை பார்க்கிறோம். பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்ததின் காரணமாக, “தாழ்த்தப்பட்டவர்” என்று சொல்லும் நிலைமை மாறிவிட்டது. இந்த சமயத்தில், அவர்களை “தாழ்த்தப்பட்டவர்” என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல. இன்றைய நிலையில் அவர்கள் “தாழ்ந்த ஜனங்கள்” என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த நேரத்தில் அவர்களை “தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்” (Depressed Classes) என்று சொன்னால், அவர்களை மற்றொரு சக்தி அழுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்று தான் பொருள்படும். இன்று, இந்த நாட்டில் எத்தனையோ அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் எல்லா கட்சிகளும், “ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டும், அவர்கள் அழுக்கப்படக்கூடாது” என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கின்ற நேரத்திலே, “தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல.

அரசாங்கமாகப்பட்டது, தாழ்ந்த மக்களுக்கு—அதாவது ஹரிஜன மக்களுக்கு—கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்க முன்வந்தது பாராட்டத்தக்கது. மதம் மாறி இருந்தபோதிலும் கூட, ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கமானது ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களுக்கும் சலுகைகளை காட்ட முன்வந்திருப்பதைக் குறித்து சந்தோஷம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தற்சமயம், ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களுக்கு கல்வி சலுகைகளும், இன்னும் மற்ற வகைகளிலும்

20th July 1957]

[Sri S. Lazar]

சலுகைகளை கொடுப்பது பற்றி, சர்க்காரை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், அகில இந்திய கதோலிக சங்கத்தின், ஒரு உறுப்பினன் என்ற முறையில் கிருஸ்தவ மக்களின் சார்பாக, அரசாங்கத்திற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம், அரசாங்கமானது எப்படி ஹரிஜன மக்களுக்கு கல்விச் சலுகைகள் கொடுத்துவருவதோடு, மற்ற துறைகளிலும், உத்தியோகங்களிலும் சரி, எனைய துறைகளிலும் சரி, சலுகைகள் அளித்துக்கொண்டு வருகின்றார்களோ, அதேமாதிரி மதம் மாற்றுவர்களுக்கும் சலுகைகளை காட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ மதம் மாறி இருந்தபோதிலும்கூட அவர்களுடைய நிலைமை—பொருளாதாரத்துறையில்—எந்தளவும் முன்னேற்றமடையவில்லை. ஆகவே மதம் மாறினவர்களுக்கும் சமஉரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு இப்பொழுது சலுகை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுப்பது, அவர்கள் அழுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்பதற்காக அல்ல. பொருளாதார துறையில் அவர்கள் பிற்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்திற்காகத்தான். பிற்பட்ட நிலையிலுள்ளவர்கள் எந்த சமூகத்தை சேர்ந்தவராயிருந்தாலும்கூட, எந்த ஜாதியை சேர்ந்தவராயிருந்தாலும்கூட, பொருளாதார துறையில் யார் யார் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். பொருளாதார துறையில் யார் பிற்போக்காகியிருந்தாலும்கூட சரி—அவர்கள் மேல் ஜாதியாராக இருந்தாலும்கூட சரி, கீழ் ஜாதியாராக இருந்தாலும்கூட சரி—அவர்களுக்கெல்லாம் சலுகை அளிப்பது நியாயம் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல, இந்த சமயத்தில் ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்கார், ஹரிஜனங்களுக்கு பல சலுகைகளை கொடுத்து, அவர்கள் முன்னேறும்படி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்கள் கடமைகளை உணரவேண்டும். இந்தமாதிரி தரும் சலுகைகளை பயன் படுத்திக் கொண்டு வாழ்க்கையில் நல்ல நிலைமைக்கு வந்த பல ஹரிஜன சகோதரர்கள் தங்கள் சமூகத்தினரை திரும்பியும் பார்ப்பதில்லை. அவர்களுடன் பழகுவதில்லை. அவர்களுடன்கூட இருந்து அவர்களையும் பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்ற ரீதியிலும் முன்னேறச்செய்வதில் இன்றும் அதிகமாக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கமும், எண்ணமும் நல்ல முறையிலே நிறைவே முடியும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டும் என்கிற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் ஏராளமான பணத்தை செலவழிக்கும் இந்த நேரத்திலே, உள்ளபடியே அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய படிப்பிற்காக மட்டும் ஏராளமாக பணம் செலவழித்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் தொழில்துறையில் ஈடுபடும் முறையில் நிறைவைத் தொழில்களையும், சாகுபடிசெய்ய போதுமான நிலங்களையும் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முன்னேற்றம் அடையமுடியும். அவர்களுக்காக கைத் தொழில்களை அதிகமாக ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு போதிய கடன் வசதி செய்து தந்து அத்தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடும்படி செய்வதன் மூலம், அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நிலங்களைக் கொடுத்து சாகுபடி செய்ய வசதி செய்து கொடுப்பதன் மூலமும்தான் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

SRI P. S. ELLAPPAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களாக இங்கு ஹரிஜன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அது எந்த எந்த முறையிலே செலவிடப்படுகிறது என்றெல்லாம் இங்கு பேசப்பட்டது. இதுபற்றி சொல்ல முடியாத, அளவுறிய சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த சமூகத்தினருடைய கஷ்டம் எனக்கு அனுபவம் காரணமாக நன்கு தெரியும். எங்களுக்காகவே எங்கள் கஷ்டங்களையும் சொல்லி அதிகப்பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று மற்ற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அதிகமாக பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள்கூட அதிகமாக பேசவேண்டாத அளவுக்கு மற்றவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இது

12-36.
p.m.

[Sri P. S. Ellappan]

[20th July 1957]

எப்படி இருக்கிறதென்றால், சந்தைக்கு தன் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு தாய் போகிறாள். கூட்டத்திலே அந்தக் குழந்தை தாயை விட்டு பிரிந்து விடுகிறது. அந்தக் குழந்தை தாயைக்காணாமல் “அம்மா எங்கே, அம்மா எங்கே” என்று அழுதுகொண்டு அதன் தாயைத் தேடி அலைகிறது. அப்பொழுது அந்தக்குழந்தையைப் பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் “குழந்தை பன்றிக் கண்ணும், மூக்குமாக அழகாக இருக்கிறதே. பாபம் யாரோ நான் விட்டுவிட்டு போய்விட்டாளே” என்று சொல்லி அக்குழந்தைக்கு அழாமல் இருப்பதாக பொரி, கடலை இவைகளை வாங்கித்தருகிறார்கள். அக்குழந்தையானது இவர்கள் தரும் பொரி, கடலை இவைகளைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, தன் தாயை நினைத்துக்கொண்டு அவளைக்காணாமல் மறுபடி “அம்மா எங்கே அம்மா எங்கே” என்று சொல்லி அழ ஆரம்பித்துவிடுகிறது. இந்தநிலையில் அந்தக்குழந்தையை எடுத்து தாயிடம் சேர்க்க யாரும் முன்வருவதில்லை. குழந்தையைப் பிரிந்த தாய் பல இடங்களிலும் குழந்தையைத் தேடிவிட்டு எங்கும் காணாமல் குழந்தை இருந்த இடத்திற்கு வந்ததும், குழந்தை தாயைப்பார்த்து ‘அம்மா’ என்று சொல்லிக்கொண்டு அவளிடம் போய்விடுகிறது. அந்தமுறையிலே மஹாத்மா காந்திஜி அவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் தாய்போல் இருந்து எங்கள் உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்த ரீதியில்தான் இன்று முன்னேற்றம் அடைந்துவருகிறோம்.

நானும் கீழண்டைவீட்டுக்காரன்தான். மேலண்டைவீட்டுக்காரன் இல்லை. 1938-ம் ஆண்டு மே மாதம் 13-ம் தேதி நானும் அமைச்சரும் மற்றும் சிலரும் திருவாங்கூர் யாத்திரைக்கு சென்னையின் பிரதிநிதிகளாக அனுப்பப்பட்டு நாங்கள் 13 நாட்கள் யாத்திரை செய்து 216 கோவில்களை பார்த்தோம். அந்தக்காலத்தில் இது எல்லாம் ரொம்ப சங்கடமான நிலை தான். அந்தக் காலத்தில் இருந்த நிலையேதான். தற்சமயம் சர்க்கார் சில விதமான சலுகைகளை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த காரியங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும் என்றுதான் பல அங்கத்தினர் னும் பேசினார்கள்.

ஹரிஜனங்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக, ஜில்லா ஹரிஜன நலக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் மதுராந்தகம் தாலுகாவில் இருக்கிறேன். ஜில்லா ஹரிஜன நலக் கமிட்டியில் நான் பல வருஷங்களாக அங்கத்தினனாக இருந்துவருகிறேன். ஆனால் அதில் அங்கத்தினனாக இருந்தும் ஒன்றுதான், இல்லாமலும் ஒன்றுதான். (சிரிப்பு.) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு ஹரிஜன நல அதிகாரி தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஒரு அதிகாரி அந்த ஜில்லா பூராவிலும் ஹரிஜன நல விஷயங்களை கவனிக்க முடியுமா? ஜில்லா ஹரிஜன நல ஆபீசர் பல வாரங்கள் ‘காம்ப்’ போய்விடுகிறார். அப்போது, அந்த ஆபீசில் எந்தப் பேப்பரையும், ஸ்பீட்யும், தேடியெடுக்க முடிவதில்லை. அந்த ஆபீஸ் கிளார்க்குகளோ உண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். ஆபீஸர் ‘காம்ப்’ போயிருக்கும்போது புதுக் கிளார்க்கு பைல்களையோ கடிதங்களையோ தேடியெடுக்க முடிவதில்லை; எந்தக்கடிதம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரிவதில்லை; எந்த பைல் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரிவதில்லை.

ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றம் உண்மையாகவே ஏற்பட வேண்டுமென்றால், எங்கள் ஜில்லா ஹரிஜன நல ஆபீசுக்கு ஒரு ஜீப் கார் கொடுக்க வேண்டும் என்று 1948-லேயே நான் கேட்டேன். “ஒரு ஜீப் கார் கொடுத்தால்தான் உடனுக்குடன் ஆங்காங்கே சென்று ஹரிஜனங்களின் குறைகளைத் தீர்க்க முடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். ஆகவே எங்கள் ஜில்லா ஹரிஜன நல ஆபீசுக்கு ஒரு ஜீப் கார் கொடுங்கள்.” என்று 1948-லேயே நான் கேட்டேன். ஆனால் அப்போது அரசாங்கத்தார் “உங்கள் ஜில்லா ஆபீசுக்குக் கொடுத்தால், அதே மாதிரி எல்லா ஜில்லா ஆபீசுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு ஜீப்களுக்கு சர்க்காரிடம் பண வசதி இல்லை. ஆகவே உங்கள் ஜில்லாவிற்கும் ஜீப் கிடையாது” என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

20th July 1957]

[Sri S. Ellappan]

ஹரிஜன முன்னேற்றக் காரியங்கள் உண்மையாக நடக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு ஹரிஜன நல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், ஒரு ஆபீசர் 'காம்ப்' போயிருந்தாலும், ஊரில் மற்றவர் ஹரிஜன நல வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். மேலும், மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஹரிஜன நல ஆபீஸ் கிளார்க்குளை மாற்றுவது கூடாது.

ஹரிஜன நலக் காரியங்கள் சரியாக நடைபெறுவதில்லை. பல கண்டிராக்டர்கள் வந்துபோகிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்குக் கண்டிராக்டர்கள் வந்துபோகிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கண்டிராக்டர்கள் வந்துபோகிறார்கள். ஆனால் ஒரு காரியமும் நடப்பதில்லை. நான் எதுவும் குற்றம் சொல்லவில்லை. குற்றம் சொன்னால் ஒரு காரியமும் நடக்காது. "நீ தானப்பா நல்லவன். எங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு காந்திக்கு இரண்டாவதாக வந்திருக்கிறாய். நாங்கள் நாராயணனுடன் சம்பந்தப்பட்டவன். எங்களுக்கு உதவி செய்" என்று சொன்னால்தான் காரியங்கள் நடக்கும் போல் இருக்கிறது, நடந்துவருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு ஹரிஜன நல ஆபீசர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்றும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு எல்லாக் காரியங்களையும் சரிவரச் செய்யவேண்டும் என்றும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கொடுப்பீர்களோ கொடுக்க மாட்டீர்களோ என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஏதோ நான் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டேன். அவ்வளவுதான் என் சமாசாரம். (சிரிப்பு.)

* SRI P. VEDAMANICKAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12.43 p.m.
கனம் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்துள்ள ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ரூ. 60 இடம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதற்காக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் அரசாங்கத்தாரையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் மிக முக்கியமானது தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகும். தீண்டாமை ஒழியவேண்டுமென்றால் சமூகத்தில் பெரியதொரு புரட்சி ஏற்படவேண்டும். நமது அரசாங்கம் ஹரிஜன நலனுக்காக குழுக்களை அமைத்து, அவைகளுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் செலவு செய்கிறது. ஆனாலும் மக்களின் மனம் மாருவிட்டால் தீண்டாமை ஒரு போதும் ஒழியாது. இந்த நாட்டில் கல்வி மூலம் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் பாராட்டுகிறேன். தீண்டாமை ஒழிக்கப்படுவதற்கு கலப்பு மணங்கள் பெரிதும் உதவும். ஆகவே அவை மிகவும் அவசியம். ஆனால், ஏற்குறைய உலகம் உண்டான நான் முதற்கொண்டு இருந்துவரும் தீண்டாமை கலப்பு மணத்திற்கு இடம் கொடுக்காது. இருந்த போதிலும், அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்கு ஆட்களை எடுப்பதையும், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் உத்தியோக உயர்வுகள் கொடுப்பதையும் பொறுத்தவரையில், கலப்பு மணத்தை ஒரு தகுதியாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

இன்று எல்லா அரசியல் கட்சியினரும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த சபையில் பேசியிருக்கின்றனர். அதே அரசியல் கட்சிகள், பொதுஸ்தானங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கட்சிசார்பாக கொடுக்க வேண்டும். இந்த எண்ணம் தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு உதவியாக இருக்கும்.

தீண்டாமை ஒழிவதற்கு, ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் படிப்பிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பொருளாதார நிலைமையை போதிய அளவிற்கு உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திடம் பண வசதி இல்லை. ஆகையால் இப்போது சென்னை மாநிலத்திலுள்ள தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை கட்டாயம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான நிலங்கள் தரிசாகவும் புறம்போக்காகவும் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொடுக்க

[Sri P. Vedamanickam]

[20th July 1957]

வேண்டும் என்று ஹரிஜனங்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுச்செய்துகொண்டால், அவைகள் குட்டை நிலங்கள் என்றோ, குளத்து நிலங்கள் என்றோ, கண்மாய் நிலங்கள் என்றோ ஏதாவது ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பி அரசாங்கம் கோரிக்கையை நிராகரித்து விடுகிறது. இந்த சபையில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். உதாரணமாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான நிலங்கள் தரிசுப் புறம் போக்காக இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகனோ ஒரு பிற்பட்ட மகனோ அவைகளைக்கோரி அரசாங்கத்திற்கு மனுச்செய்துகொண்டால் அந்த கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. அவைகளில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கோ பிற்பட்டவர்களுக்கோ கொடுக்கப்படவில்லை. மாநிலத்திலுள்ள தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜன நல டைரக்டர் மூலமாகவாவது, ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரியின் மூலமாகவாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லாக்களிலுள்ள ஆபீஸ்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசாங்கத் திட்டங்களிலும், நெய் வேலித் தொழிற்சாலை முதலியவைகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது லைசென்ஸ் கேட்டால், அப்போது அவர்கள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உத்தியோகங்கள் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டால்தான் லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்ற நியதி இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கும்; அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றமும் ஏற்படும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் சில தொழிலாளர்களின் கூலி விகிதங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது வரவேற்கப்படவேண்டியது. ஆனால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அங்கெல்லாம் ஆண் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 6 அணு அல்லது 7 அணுவும், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 3 அணுவும் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் ஹரிஜன சமூகம் முன்னேற்றவே முடியாது. நல்ல கூலி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிர்ணயித்திருக்கும் அளவிற்கு உயர்த்தாவிட்டாலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஓரளவிற்கு உயர்வான கூலியை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் மாஜி குற்ற பரம்பரையினரை முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்காக ஒரு 'செட்டில்மெண்ட்'-ஐ அரசாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து அதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏறக்குறைய 2,000 மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருந்தது. அது சென்ற ஆண்டு எடுக்கப்பட்டிருவிட்டது. அங்கே ஆஸ்பத்திரியில்லாததால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே அவசியம் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு நல்ல பாசன வசதி இல்லை. ஆகவே அவர்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களுக்குப் பல்கத்திலுள்ள கண்மாய்களை மராமத்து செய்து அவர்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARA SWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கான மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : ஐந்து நிமிஷங்களுக்குள் கனம் அங்கத்தினர் தமது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20th July 1957]

* SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக, சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு இந்த சபையில் சில கேள்விகள் எழுந்தன. அவை இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்போது, இந்த ஹரிஜன இலாகா பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அதிகம் நன்மை செய்வதாக சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள்; ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகம் நன்மை செய்வதாக சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். ஹரிஜன நலக் காரியங்களையும், பிற்பட்டவர்களுக்கான நலக்காரியங்களையும் ஒரே இலாகாவிலும் ஒப்படைத்திருப்பதால் தான் இந்தத் தகராறுகள் எழுவதாக பலருக்கு அப்போது அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நான் ஒரு நான் ஹரிஜன நல டைரக்டர் ஆபீசுக்கு போனேன். அங்கே “ஹரிஜன நல டைரக்டர் ஆபீஸ்” என்று போர்டு போட்டிருந்தது. ஆனால், ஆபீசுக்கு உள்ளே சென்று ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப் படவில்லை என்றுதான் நான் திடமாகச் சொல்வேன். அங்கே எத்தனை ஹரிஜனங்கள் வேலைபார்க்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு என் வேலை கொடுக்கக்கூடாது? அங்கே வேலைபார்க்கப்பதற்குத் தகுந்த திறமையுள்ள ஹரிஜனங்கள் இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சென்ற வரவு, செலவுத் திட்டக் கூட்டத்தில்கூட இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அப்போது, அந்த இலாகாவை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததைத் தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு என்றும், பிற்பட்டவர்களுக்கு என்றும் இந்த இலாகாவைப் பிரித்து விட்டால் இந்தப் பிரச்சனை எழாது என்று நினைக்கிறேன். அதோடு இன்று இரண்டு ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை நடத்துபவர்கள் அதிலிருந்து கொள்ளை லாபம் அடித்துவிடுவதைப்போல எண்ணி, அவற்றை எல்லாம் சர்க்காரே நடத்தப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சந்தேகம். அப்படியே கொள்ளையடிப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் எத்தனை ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். புள்ளிவிவரங்கள் உண்டா? சொல்ல முடியுமா? ஒரு பிள்ளைக்குப் 15 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதில் கொள்ளையடிக்க எவ்வளவு மிஞ்சும்? ஆனால் இவர்கள் அதிகமான பிள்ளைகளைச் சேர்த்து வருகிறார்கள். சர்க்காரே இவற்றை நடத்த முன் வந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு 50 மாணவர்கள் இருப்பதற்கான ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தினால் அதில் இன்னும் வருஷத்திற்கு பத்து மாணவர்கள் வீதம் அதிகம் சேரவேண்டுமென்றால் சேரமுடியுமா? எனக்குத் தெரியும். மாயவரத்தில் ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தினார்கள். 40 மாணவர்களுக்கு என்று அன்றைக்கு விதித்தார்கள். இன்னும் 40 மாணவர்கள்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதிக மாக்கப்படவில்லை. அதேமூறையில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக முன்னுக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்கிற எண்ணம் இருந்தால் இவற்றையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தலாம். அதிக மாணவர்கள் முன்னுக்கு வர வேண்டும், ஹாஸ்டல்களில் சேர்ந்து படித்துப் பயன் பெறவேண்டுமென்பது சர்க்காரின் எண்ணமாக இருந்தால் தனிப்பட்டவர்களிடம் தான் ஹாஸ்டல் இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தால் வருந்துகிறேன். தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ காலமாகப் பேசிவருகிறோம். தீண்டாமைக்கே அஸ்திவாரமாக இருக்கிற கோயில்கள் இருக்கின்றன. கோயில் நிர்வாகிகளாக என் தீண்டப்படாதவர்களைப் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்? இதர இலாகாக்களிலும் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிற புள்ளிவிவரப்படி வேலை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா என்று கேட்கிறேன். கிடையாது. இது வருந்த வேண்டிய விஷயம். இன்னும் எத்தனை காலத்தில் ஹரிஜன என்று ஒதுக்கப்படும் நிலைமை அடியோடு மாற்றப்பட்டு அவர்களும் சமுதாயத்தில் ஒரு உறுப்பினராகச் சேர்வார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. 150 வருஷ வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிகாலத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு நிலைமை வரவில்லை என்பதைவிட உலகத்திற்கு எல்லாம் வழிகாட்டி என்று பெயர்பெற்ற இந்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீ நேரு ஆட்சியில் இருக்கிற காலத்திலேயே தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாமல் இன்னும் இருப்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. நம்

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [20th July 1957]

முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களுடைய காலத்திற்குள்ளாகவாவது தீண்டாமை என்பதை நாட்டைவிட்டு வேரறுத்துவிட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களும் சுதந்திரமாக வாழ வழிவகுத்தாகவேண்டும். கல்வி மாத்திரம் கொடுத்தால் அவர்கள் சீக்கிரத்திலேயே முன்னுக்கு வரமுடியும் என்று சொல்லமுடியாது. அதை நான் கடத்திப்போனால் அவ்வளவு சரியில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் 15 முற்போக்கு வகுப்பினர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஹரிஜன நலம் ஒரு காலத்தில் தடைபட்டுப் போமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஒற்றுமையை இதில் காட்டுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இன்னும் அதிகமான ஹரிஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதுதான் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல சட்டசபையில் மட்டும் ஸ்தானம் கொடுத்தால் பேதாது. மேல்சபையிலும் பத்துப் பேர்களாவது இருக்கவேண்டாமா? தீண்டாதவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர எத்தனையோ சலுகைகளைக் கொடுத்து வருகிறோம் என்று சொல்வது பிறர் என்னத்திற்குத்தான் காரணமாக இருக்கிறது. தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைச்சொன்னால் வருந்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். யார் சாதிகளை உண்பண்ணினார்கள் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்களால் இன்றைக்கு எங்கள் ஹரிஜன சமூகத்தாருக்கு அதிகத் தொந்தரவு கிடையாது. இன்றைக்கு சாதிகளை உண்டாக்கியவர்கள் திருந்திவிட்டார்கள். நன்றாகப் படித்தவர்கள், உலகின் போக்கைத் தெரிந்துகொண்டு எங்களுக்குச் சேவைசெய்ய வழி இல்லையா என்பதாக முன்னுக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் பிற சாதிக்காரர்களால் தான் சொல்லமுடியாத தொல்லை விளைகிறது. இவற்றை அறவே நீக்க, யார் தீமையை உண்டு பண்ணினார்களோ அவர்களைக்கொண்டே நிவர்த்தி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களை இவ்விதமாகவிலைபோட்டுத் தீண்டாமையை ஒழிக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-55
P.m.

* SRI C. N. ANNADURAI : கனம் சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிற மான்யத்திற்குப் பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வெட்டுப் பிரேரேணையை நான் ஆதரித்துப்பேச முன்வந்திருக்கிற காரணத்தால் இதுவரையில் ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நல்ல முயற்சிக்கு இடையூறு, உற்சாகத்துக்குக் குறைவு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதை முன்கூட்டியே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டாவதாக இந்த நல்ல ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை நடத்துவதற்கு இப்போதுள்ள அமைச்சரை விடத் தகுதியானவர்கள் அந்தக்கட்சியிலேயே வேறு ஒருவர் இருக்கிறார் என்கிற நம்பிக்கையின் பேரிலே, அல்லது எங்கள் கட்சியிலேயே உடனடியாக ஆட்சியை எடுத்து நடத்தக் கூடியவர் இருக்கிறார் என்கிற நம்பிக்கையின் பேரிலோ அதிலுள்ள குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்ல நான் முன்வரவில்லை.

ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்பது தேசியப் பிரச்சனை என்கிற விஷயத்தை—ஹரிஜனங்கள் என்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் யாரால் தாழ்த்தப்பட்டார்கள், யாரால் ஒடுக்கப்பட்டார்கள், அவர்களைத் தாழ்த்தி ஒடுக்கினவர்கள் யார் என்று—அலசிப் பார்க்கிற சமயத்தில் ஒவ்வொரு காலத்தில் நாம் எல்லோருமே அந்தப் பெரும் குற்றத்தைப் புரிந்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்கிற மனச்சாட்சி உறுத்தல் எல்லா சமூகத்தாருக்கும் இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பெரும் குற்றத்திற்கு, அநீதிக்குக் கடுமையான தேடுகிற வகையில், பரிசாரம் தேடுகிற வகையில் எல்லாச் சமூகத்தினரும் தமது தமது சொந்தப் பிரச்சனையாக ஹரிஜன முன்னேற்றப் பிரச்சனையைக் கவனித்ததாகவேண்டும். அந்த வகையில் நானும், என்னைசார்ந்த கட்சியினரும், “காங்கிரஸ் கட்சியார் இதில் சாதித்திருப்பதைவிட மற்றவர்கள் சாதித்திருக்கிறார்கள். சாதிக்கமுடியும்” என்று எடுத்துச்சொல்கிற நேரத்தில் “எங்களைத் தவிர இதர கட்சியார்

20th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

என்ன என்ன சாதித்தார்கள் ? ” என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்ல இப்படியாக விவாதத்தில் இறங்கிவிடுகிறோமே என்று வருத்தப் படுகிறேன்.

இந்த விவாதத்திற்கு இரண்டு காரணம். ஒன்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக இருக்கிற பல பேர்கள், இன்றைக்கு எதிர்தரப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு நாங்கள் சொன்னவற்றையே இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகச் சொல்லிவந்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் அந்தப்பக்கத்திலே இழுத்துப் போட்டுக்கொள்ளும் சக்தி படைத்த கட்சியார், நாளைக்கு இந்தத் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய சில பேர்களையும் அந்தப் பக்கத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுகிற சக்தியை அபராமாகப் படைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இது கட்சிப் பிரச்சினை அல்ல ; சக்திப் பிரச்சினையும் அல்ல என்பதை உணர்ந்தே நாங்கள் நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கேட்டைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிறோம்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கோடியே தொண்ணூற்று நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குச் செலவிடுவதற்காகக் கோரியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க தொகைதான். அதற்கு முன்னால் ஒரு கோடியே அறுபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய்தான் செலவழித்தார்கள் என்றும் இப்போது கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு அந்தக் குறிப்பேட்டை வாங்கிக்கொள்ளுகிற காலத்தில் எனக்குச் சோகம் தருகிற ஒரு இடம் கண்ணில் பட்டுவிட்டது. அங்கே

“The increase in the Budget Estimate (Revised) for 1957-58 is mainly due to the provision made for schemes included in the Five-Year Plan relating to the removal of untouchability, welfare of scheduled tribes and scheduled areas, ex-criminal tribes and backward classes.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட இருக்கிற பல காரியங்களுக்காக இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சென்ற ஆண்டு செய்யப்பட்ட காரியங்களைவிட இவ்வாண்டு அதிகப்படியான காரியங்களைச் செய்வதற்குச் செலவழிக்கப்பட அல்ல என்று உணருகிறேன். மற்றொன்றையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “இவ்வாண்டு ஒரு கோடியே தொண்ணூற்று நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டைவிட 30 லட்சம் அதிகமாக இவ்வாண்டு செலவிடப்போகிறோம்” என்றெல்லாம் சொல்லும்போது உண்மையிலேயே சென்ற ஆண்டு செய்யப்பட்டுள்ள காரியங்களைவிட அதிகமான காரியங்களை இவ்வாண்டு இந்தச் சர்க்கார் செய்யப்போகிறார்கள் என்கிற எண்ணம் உண்டாகி விட்டால் அது தவறாகக்கூட இருக்கும். காரணம் சென்ற ஆண்டு இருந்த வாழ்க்கைத்தரத்தைவிட, இவ்வாண்டு வாழ்க்கைத்தரம் கடுமையாகப் போனதற்குக் காரணம் விலைவாசிகள் உயர்ந்தவிட்டன. “ஒரு கோடி ரூபாயில் சென்ற ஆண்டு என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்தோமோ அதே காரியங்களைச் செய்வதற்கு இவ்வாண்டு ஒரு கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தாகவேண்டும்” என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே “நாமும் சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகவே ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கப்போகிறோம்” என்று பெருமை பட்டுக்கொள்ளவோ, சந்தோஷப்பட்டுக்கொள்ளவோ அவசியம் இல்லை. அந்தச் சமுதாயத்தைத் திருத்தி அமைப்பதிலே, வளர்ச்சி அடையச் செய்வதிலே நாம் இன்னும் என்ன என்ன புதுக்காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்று கணக்கு எடுத்துக்கொள்வதே உண்மையில் பெருமைக்கு உரியதாகும். அப்படிப் பார்க்கிற காலத்தில், நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வந்து பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தவிட்ட பிற்பாடும் அவர்களுடைய முன்னேற்றத் துறையில் பெருமைப் படத்தக்க மாறுதல்கள் இல்லை என்பதை எல்லாக் கட்சியினரும் உணர்வார்கள். ஓராஷு முன்னேற்றம் உண்டு. இந்தப் பேரவையிலும்கூட அந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்—நல்ல ஆர்வம் உடைய இளைஞர்கள், உரிமைக்குரலை எழுப்பக்கூடியவர்கள், உள்ளுணர்ச்சி நிறைந்தவர்கள்—

[Sri C. N. Annadurai]

[20th July 1957]

ஏராளமாக இருப்பதும் தங்கள் சமூக உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவ்வப்போது விழிப்போடு செயலாற்றுவதும் நாம் செலவழிக்கும் ஒரு கோடி நாட்டுக்கு அளிப்பதைவிட அதிகமாக நல்லபலன் அளித்திருக்கிறதென்றே நான் கருதுகிறேன்.

பொதுத் தொகுதி முறையில் சமூதாயத்தில் மக்கள் ஆற்றலும் அறிவும் படைத்து ஏராளமாக மீண்டும் மீண்டும் இங்கு வரவேண்டுமானால் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் நன்றாக உயர்த்தப்பட வேண்டும். இந்த தலைமுறைதான் கடைசி ஹரிஜன தலைமுறை. ஹரிஜனம், பிற ஜனம் என்று இருக்கிற சமூதாய அமைப்பை இந்தத் தலைமுறையோடு தீர்த்துக் கட்டிவிடுவதற்கு ஏதாவது ஒரு தீவிரமான நடவடிக்கையை உண்மையிலேயே எடுத்தாலொழிய, உண்மையில் தனித் தொகுதி போய்விட்டால் தனித் தொகுதி கைவிடப்பட்ட பிறகும் இத்தனை மக்கள் பொதுத் தொகுதியிலிருந்து இந்தப் பேரவைக்கு வருவார்களா என்பது ஐயுறுவதற்கு உரியதுதான். இதை எடுத்துச் சொல்ல ஒவ்வொரு கட்சியினரும் தங்கள் தங்கள் காலத்திலே செய்யப்பட்ட காரியங்களை எடுத்து விளக்கும் நேரத்தில் பலருக்கு வருத்தமாக இருந்தது. ஆனால் ஒன்று நான் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார்—காங்கிரஸ் ஆட்சி—ஏற்பட்ட பிறகு தான் ஹரிஜனங்களைப் பற்றிக் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்று எடுத்து சொல்லுவது நம்முடைய மாநிலத்தின் அரசியல் வரலாற்றைக் கூர்ந்து பார்க்காத குறையே என்று உணர்கின்றேன்.

சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது :—

“Madras is one of the earliest Provinces to take up this question on Government level and as early as 1919 an effort was made to make an exhaustive enquiry into the conditions of the depressed and backward classes and the disabilities of improving their conditions. It was in that year that the Commissioner of Labour was entrusted by the Government with the duty of the betterment of the conditions of the depressed and backward classes in the State.”

ஆகையினால் இந்த சமூகத்தின் நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து 1919-லிருந்தே சர்க்கார் அளவுக்கு வந்து, அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த முயற்சி எங்கே? இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சிகள் எங்கே என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் நேரத்தில் மலைக்கும் மடுவுக்கும் ஆக வித்தியாசம் இருப்பதை நான் அறிகிறேன். ஆனால் அப்போது வசூலிக்கப்பட்ட வரித் தொகையையும், இப்போது வசூலிக்கப்பட்டு வரும் வரித் தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அன்றைய நாட்டு நிலைமையையும், இன்றைய நாட்டு நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அன்றைக்கு என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களோ, அதே காரியங்களை இன்றைக்கு இருக்கின்ற வசதிக் கேற்றபடி விரிவாக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றோமே தவிர, புரட்சிகரமான மாறுதல் எதுவுமே இல்லை.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்கிற நேரத்தில், ஹரிஜன நலனுக்குச் செலவிட என்று கேட்பதைக் காட்டிலும் ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்காக இன்ன இன்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம், செய்யப் போகிறோம் என்பதாக ஆராய்ந்து அலகிக் காட்டி இருக்கலாம். ஹரிஜனங்கள் பெரும் பெரும் தொழில்களிலும் உயர்ந்த உத்தியோகங்களிலும் இருப்பதாகக் காட்டுகின்ற நேரத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்படுமா என்று காங்கிரஸ்காரர்களே ஐயமுற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திற்கு முன்னால், காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை மீட்குமா என்று அரசியல் உலகத்தில் ஐயப்பாடு இருந்தபோதே, இதே மாநிலத்தில் தாழ்ந்த தப்பட்ட பெருங்குடி வசுப்பைச் சேர்ந்த M. C. ராஜா மந்திரியாகவும், ஸ்ரீ சிவராஜ் என்ற பெருங்குடி மகன் சட்டக் கல்லூரி போர்டிரியாகவும்

20th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

ஸ்ரீ சிவசுண்ணாமுக் வேறு துறையில் நல்ல திறமை பெற்றவராகவும் அகில இந்தியாவுக்கும்—அகில இந்தியா என்ன—உலகம் முழுவதற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டி அமரராக—டாக்டர் அம்பேத்கார் விளங்கியிருப்பதையும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

ஹரிஜன பிரச்சினையைக் கவனித்துப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு கட்டத்தில் ஒவ்வொருவருடைய துணையை அவர்கள் நாட வேண்டியிருந்திருக்கிறது. ஆங்கில ஆட்சி வந்தவுடன் தான் ஹரிஜன மக்கள் முதன்முதலில் நாகரிகமாக நடத்தப்பட்டார்கள். என்பதை அக்காலத்தில் வெளிவந்த இலக்கியத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள்தான் முதன் முதலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைத் தொட்டார்கள். தங்கள் வீடுகளில் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தொட்டுக் கொடுத்த பண்டங்களை உண்டார்கள். அதன் மூலமாக அந்தச் சமூகத்தைப் பிடித்திருந்த கஷ்டம் அந்தக் காலத்தில் நீங்க வழி ஏற்பட்டது. ஓரளவுக்கு மதிப்பு கிடைத்தது. அதற்குப் பிற்பாடு ஏற்பட்ட வெள்ளைக்கார ஆட்சியில்—நான் முன்பு படித்துக் காட்டியபடி—1919-ல் ஏற்பட்ட லேபர் இலாகாவின் மூலம் அவர்களுடைய குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிற்பாடு ஜஸ்டிஸ் கட்டி காலத்தில் என்னைக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது, சபாநாயகர் மூலமாக இந்தச் சபைக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—மதுரை மாவட்டத்தில் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்த—காலன்சென்ற எங்கள் பெரும் தலைவர்களில் ஒருவரான செனத்திரபாண்டியன் அவர்கள் ஆதித்திராவிடரை பஸ்விலி ஏற்றுக் கூடாது என்று ஒரு கொடிய சட்டத்தை நீக்கி, அவர்களை ஏற்றுவிட்டால் மோட்டார்கள்க்கு லைசென்ஸ் தரப்படமாட்டாது என்று ஒரு சட்டத்தை வகுத்தார்கள். “அந்தக் காலம் எப்படிப்பட்டது? அந்தக் காலத்தில் போடப்பட்ட சட்டம் எங்கே? இந்தக் காலத்தில் போடுகிற சட்டம் எங்கே” என்று உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரச் சொல்கிறேனே தவிர நாங்கள் ஒன்றும் புதிதாகப் பெரிதாகச் செய்துவிட்டோம் என பெருமை அடித்துக் கொள்ளச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் இன்றைக்குச் செய்யக் கூடியது என்ன என்று பார்த்தால், ஒரு கோடி செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு கோடி செலவழிக்கப்படுகிறது என்று எடுத்துக்காட்டுகிற அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும், “செலவழிக்கின்ற தொகை எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது? யார்யாரால் செலவழிக்கப்படுகிறது? அது எந்தெந்த இடத்திற்குப் போய்ச் செலுகிறது” என்பதைப் பார்த்தால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் வளர்ச்சியைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒரு சரித்திர வரலாறு நினைவுக்கு வருகிறது. பேராசன் Frederic மக்களுக்குத் தேவையான நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வந்தான். பெருந் தொகையைச் செலவிட்டான். மக்களோ ஏழ்மையிலேயே வாடியிருந்தார்கள். ஒரு பெரும் சபை கூடியிருந்த நேரத்தில் பல பிரபுக்கள் வீற்றிருந்த அந்த அவையிலே, “நான் எராளமான தொகையை மக்களுக்காகச் செலவிடுகிறேன்! ஆனால் மக்கள் வாட்டத்தோடும் வறுமையோடும் இருக்கிறார்களே! அதன் காரணம் என்ன?” என்று டெரிக் பெருமகன் வினவ, பிரபுக்களில் ஒருவர்—முதியவர் “அதற்குப் பதில் நான் அளிக்கிறேன், மன்னா” என்று சொல்லி தன் தட்டிலிருந்த பனிக்கட்டி ஒன்றை எடுத்து “இதை மன்னரிடத்து அனுப்புங்கள்” எனப் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு பிரபுவிடம் கொடுக்க, அந்தப் பிரபு இன்னொரு பிரபுவிடம் கொடுக்க—இப்படியாக அந்தப் பனிக்கட்டி பிரபுக்களின் கை பட்டுப்பட்டு அரசன் கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்த காலத்தில் இரண்டு சொட்டு தண்ணீர்தான் மிச்சமாக இருந்தது. இதுதான் ராஜரீதி மன்னா” என்று முதியவர் சொன்னதான வரலாற்றுக் கதை நினைவுக்கு வருகிறது.

அக்கதை போல் இன்றைக்கு “ஹரிஜனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக 1 கோடி ரூபாய் உதவி செய்கிறார்கள்” என்று சொன்னாலும், அந்தத் தொகை பிரபுக்களின் கை பட்டுப்பட்டு பிறர் பணத்தைப் பெறுவதிலே பிரபுத் தன்மையுடைய பிரபுக்களின் கை பட்டுப்பட்டு சேரிக்குப் போகிற நேரத்தில் இரண்டு சொட்டுத் தண்ணீராக மாறிவிடு

[Sri C. N. Annadurai]

[20th July 1957]

கிறது என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.) ஆகவே உண்மையிலேயே நம்மால் ஒதுக்கப்படுகின்ற இந்தத் தொகை எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதிலே மிக மிகக் கண்காணிப்பு தேவை என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, குடியிருப்பு வசதிக்காக, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி, பல்வேறு மக்களால் பல்வேறு முறைகள் சொல்லப் பட்டன. பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறவில்லை. ஒரே கருத்தை பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து பார்த்தார்கள் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

சிலர் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு தேவை என்கிறார்கள். சிலர் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் சேரியில் தேவை என்றார்கள். வேறு சிலர் சேரியிலேயே இருந்தால் “சேரி” மனப்பான்மை இருக்கும். ஊருக்குள் இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு குறை இருப்பதாக நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தால் புரிந்துகொள்ளலாம். “ஹரிஜனங்களுக்கு சேரியில் வீடு வேண்டாம்; ஊருக்குள்ளேயே கட்டித் தரவேண்டும்” என்று சொல்வதில் ஒரு குறையிருக்கிறது. அப்போது பல பேர்கள் ஹரிஜனங்களாக மாறிவிடுவார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகளைத் தாங்களும் பெறவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத் தங்களை ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளப் பல பேர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார்தான் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஊருக்கு வேளியே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்துவிடலாம் என்றாலோ பிற சமூகத்தாரோடு கலந்து உறவாடிப் பழகும் நிலைமை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. சேரிகள் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் சொன்னபடி ஒதுக்கி வைக்கும் தன்மை தான் காரணம். அப்போதும் லிங்கனின் அறிவு அமெரிக்க நாட்டுக்குப் பயன்பட்டது நீக்கிரோ பிரச்னையை ஒழிக்க என்று சரித்திரம் கண்டறிந்தாலும் கூட—அன்றைக்கு அவர்களை ஒதுக்கித் தனியாக வைத்து முன்னேற்றம் காண முற்பட்டதால்தான் இன்றைக்கும் அந்தப் பிரச்னை அந்நாட்டில் முழுக்கத் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. ஆங்காங்கே தெளிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை உணருகிறோம். ஆகவே அவர்களை ஒதுக்கி சேரியில் வைக்கும் மனப்பான்மையும் சரியல்ல. “இந்தத் தலைமுறையினர்தான் கடைசித் தலைமுறை ஹரிஜன மக்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கடைசித் தலைமுறையினர். இனிமேல் ஏற்படக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள்—ஒ.ச. இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்” என்கிற விதத்திலே ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

யார், யார் என்ன என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி விவாதிப்பதில் பயன் இல்லை. அனைவரும் கூடி ஏதாவது ஒன்றைத் தீவிரமாகச் செய்து இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்தாலொழிய, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்தாலும் சரி, மாறி மாறி மந்திரி சபைகள் ஏற்பட்டாலும் சரி, மாற்றுக் கட்சியார் அரசியலை ஆள வந்தாலும் சரி, இந்தப் பிரச்னை அப்படியே நீண்டுக்கொண்டு போகும். நான் வேண்டுவது ஊருக்குள் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் நல்ல திட்டத்தை தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருவதோடு மற்றொன்றையும் கவனித்தாவேண்டும்.

மாத்தத்திற்கு ஒரு தடவை ஹரிஜன தினம் என்று கொண்டாடப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. அந்த ஹரிஜன தினங்கள் சிலவற்றை கண்ணுறுகின்ற தூப்பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அரசாங்க அதிகாரிகள் தம் தம் பட்டியலைப் படிக்கவும், அதிகாரிகளிடம் சலுகை பெற வேண்டியவர்கள் தாமே புன்னகையை அடிக்கடி வருவித்துக்கொள்ளவும், பக்கத்திலே இருக்கும் ஒருவரிடம் “இவர் யார்” என்று அதிகாரி கேட்க, “இவர் தான் இந்த வேலைக்கு கண்டிராக்ட் எடுத்துக்கொள்ள விண்ணப்பம் போட்டவர்” என்று கவனப்படுத்துவதும் ஆக இந்த முறையில்தான்

20th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

இந்த ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட தினங்கள் நாம் வாரத்திற்கொருமுறை நடத்தினாலும் கூட நிச்சயமாக ஹரிஜனப் பிரச்னை தீராது எனச் சொல்வேன்.

ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஹரிஜன தினங்களை மிகவும் தீவிரமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயிர் ஊட்டும் வகையில் உள்ளதற்கு உறுதியை, வீரத்தை ஊட்டும் வகையில் மாபெரும் தினமாகக் கொண்டாடச் செய்தாலேயே பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிடும். ஹரிஜன தினத்தில் சேரியில்—ஊரில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் அன்றைய தினம் பூராவும்—24 மணி நேரமும் ஒன்றாகக் கலந்து உறவாடத் தக்க வகையில், ஒரு ஒட்டுறவை ஏற்படுத்த ஒரு பெரும் கோலாகலத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட ஏதாவது வழி முறைகளை வகுத்துத் தந்தால் அந்தச் சமுதாயத்தின் நிலைமையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களைச் செய்ய முடியும். அன்றைய தினம் ஆண்டவனை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வாருங்கள். வீழ்ந்து வணங்குவோம். வணங்கச் சொல்வோம். நல்ல காரியத் திரு வணங்கினாலும் வணங்கலாம். அதை விட்டு இந்த ஹரிஜன தினத்தில் அதிகாரிகள் பட்டியல் படிப்பதும், அவரோடு உள்ளவர்கள் புன்னகை பூப்பதுமாக, சுவையற்ற தினமாக இருந்துவருவதை உடனடியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று; கலப்பு திருமணத்தைப் பற்றி இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் கலப்புத் திருமணத்தை நான் ஆதரிப்பேன். 'கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதுதானே' என்று கேட்டால் அந்தப் பருவத்தை நான் தாண்டிவிட்டேன். எனக்கு அது அவசியமில்லாமல் இருக்கிறது.

முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் நல்ல வேளையாகத் திருமணம் ஆகாமல் இருக்கிறார்கள். அவர் மட்டும் கலப்புத் திருமணத்துக்கு முன் மாதிரியாக இருந்து வழிகாட்டினால், இந்த மாநிலமே ஆச்சரியத்தில் அதிர்ச்சி உறும்; பாரதமே துள்ளி எழும்; கொள்கைக்காக வாழ்கிறவர் என்று எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். அவர் தலைமையில் இயங்குவதில் நாம் எல்லோரும் பெருமைப் படுவோம். (சிரிப்பு.)

கலப்புத் திருமணத்தை ஆதரிப்பதற்கு முன், மற்றொன்றையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கலப்புத் திருமணம் செய்தவிட்டு அதற்குப் பிறகு பிறக்கும் குழந்தைகள் சமுதாயத்தில் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவார்கள் என்கிற பிரச்சனையை நாம் தீர்க்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் சாதி மனப்பான்மையை ஒழித்து, சாதி பாகுபாடுகளையும் நீக்க வேண்டும். சாதி பாகுபாட்டை யார் ஆதரித்தாலும் சரி, எந்த உரிமை மின் பெயரால் ஆதரித்தாலும் சரி, எத்தனை பழைய ஏடுகளை எடுத்துக் காட்டினாலும் சரி, சாதி பேதம் ஆகாது. இந்த சமுதாயத்தின் சாதி மனப்பான்மை மாற்றப்பட்டாலொழிய கலப்புத் திருமணத்தால் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் தாங்கள் மனம் செய்துகொள்ளுகின்ற நேரத்தில் நல்லபடியாக சமுதாயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். ஆர்வத்தின் காரணமாக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டு, பின்னர் அதன் மூலம் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் சமுதாயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலைமை நீடித்தால், பிரச்னை தீர்ந்துவிட்டதாகக் கருத முடியாது. ஆகவே, கலப்புத் திருமணம் அதிகமாகப் பரவவேண்டுமானால், அடிப்படைவிலே நாட்டிலுள்ள சாதி மனப்பான்மை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அறிவும் ஆர்வமும் உடைய அமைச்சருக்கும், இப்பேரவையின் உறுப்பினர்களுக்கும் சபாநாயகரின் மூலமாக கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

கலப்புத் திருமணம் என்பது லட்சியத்துக்காகச் செய்யப்படுவது மாதிரி அல்லாமல், நம் சமுதாயத்தையே மாற்றி அமைக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற ஒரு தேசிய முயற்சியாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தேசிய முயற்சி, முயற்சி அளவிலே இல்லாமல் நிச்சயமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் நிச்சயமாக சாதி பேதத்தை ஒழிக்க முடியும்.

[Sri C. N. Annadurai]

[20th July 1957]

ஆகவே, உடனடியாக சாதி பேதத்தைப் போக்குவதற்காக நல்ல சீர்த் திருத்தப் பிரச்சாரத்தில் நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார்—சகல துறைகளிலும் திட்டங்களிலும்—ஈடுபட்டாவேண்டும்.

“சாதியை உண்டுபண்ணினவர்கள் திருந்தி விட்டார்கள்—உலகப் போக்கை உணர்ந்து மாறிவிட்டார்கள். ஆனால் இதர சாதிக்காரர்களால் விளையும் தொல்லைதான் அதிகம்” என்பதாக ஒரு உறுப்பினர் குற்றம் சாட்டினார். அது உண்மைதான். சாதிப் புற்று தோன்றிவிட்டதனால், அதிலே தோன்றியவை பலபல இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களிலே தம் தம் உரிமைகளை நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்குப் போராடத்தான் போராடுகின்றன. தூங்கிக்கொண்டிருப்பவளை தேளும் கொட்டும்; பாச்சையும் கடிக்கும். ஏமாந்தால் பாம்பும்தான் காலிச் சுற்றிக்கொள்ளும். இவற்றில் எதற்குக் கொடிய விஷம் அதிகம் என்பது அல்ல பிரச்சனை. எந்தப் புற்றிலிருந்து அவை வெளிப்பட்டவை எனக் கண்டு, அந்தப் புற்றையே அழித்தாலொழிய, அதிலிருந்து கிளம்புகின்ற—இந்த விஷ ஐந்துக்கள்—தேள், பாச்சை, பாம்பு—நாட்டிலே பரவிக்கொண்டுதான் இருக்கும். புற்றையே அழிக்கும் வேலையில் மிக மிக துரிதமாக ஈடுபட்டாக வேண்டும்.

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “சமூகம் இன்று ஒரு விதமாக இருக்கிறது. சாதியைப் பற்றிய புற்றுதல் தேர்தல் காலத்தில் வருகிறது”—என்று கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். துரதிர்ஷ்டவசமாக அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக அதனால் சில வோட்டுகளும், கிடைக்கின்றன. (கிரிப்பு.) எந்தத் தொகுதியில் எந்த சாதியார் பெருவாரியாக இல்லையோ, அந்தத் தொகுதியில் அவர்களுக்கு ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. இந்த நேரத்தில் எனக்குத் தமிழில் வழங்கும் ஒரு கொச்சைப் பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. ‘சாதி சோறு போடுமா’ என்பர். நம்முடைய சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்திற்காக, ஒருவனுடைய வறுமை காலத்தில் பசியால், துன்பமும் காலத்தில், யாராவது அவனுக்குச் சோறு போடுகிறார்களா என்று பார்த்தால், கிடை யாது. ஆனால் தேர்தல் காலத்தில் சாதியைச் சொல்லித்தான் வோட்டுக் கேட்கிறார்கள். “நமக்குள் எவ்வளவோ இருக்கலாம்....ஆனால் நாம் எல்லாம்.....!” என்று சொல்வதற்குள்ளேயே, “ஆமாம்....ஆமாம்....உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்காவது வோட்டுப் போடுவதை” என அவனும் ஒப்புக்கொள்கிறான். எந்த சாதி பெருவாரியாக ஒரு தொகுதியில் இருக்கிறதோ, அந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் கவனிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையினாலே, சாதியினால் கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தைப் போக்கத் தேவையான அளவில் இந்த அடிப்படை பிரச்சனையாகிய சாதி பேதத்தை மாற்றி அமைக்க, நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் நல்ல முறையில் திட்டங்களை வகுத்து தீவிரமான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட வேண்டும். இந்தப் பிரச்சாரத்திற்கு ஹரிஜன தினம்தான் மிகப் பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஹரிஜன தினத்தில் இதற்கான மனமாற்றத்தை மக்களிடத்திலே ஏற்படுத்தப் பிரச்சாரம் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும்.

சாதாரணமாகப் பல விஷயங்களை நாம் கனவு காண்கிறோம். நான் கண்ட அப்படிப்பட்ட ஒரு கனவை சபாநாயகர் மூலமாக இந்தச் சபைக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆண்டவன் எத்தனையோ டெரிய திருவிளையாடல்களைப் புரிந்திருக்கிறான் என்பதை புராணங்களைப் படித்து அறிந்து கொள்ளலாம். பல பல திருவிளையாடல்களைப் புரிந்த ஆண்டவன் இந்த நூற்றாண்டிலே ஒரு புதிய திருவிளையாடலைப் புரியமாட்டானா? ஒரு நாள் இரவு தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, நம் வீட்டிலிருந்து 4, 5 பேர்கள் அவர்கள் வீட்டிற்கும், அவர்கள் வீட்டிலிருக்கும் 4, 5 பேர்கள் நம்முடைய வீட்டிற்கும் வந்துவிட்டால், விடிந்து பார்க்கும்பொழுது இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கலந்துவிட்ட திருவிளையாடலை ஆண்டவன் புரிய, அதைக் காண்பவனில் நான் முதல்வகை இருக்க மாட்டேனா....என்று கனவு காண்பதுண்டு. ஆனால் அந்த ஆண்டவன் தம்முடைய திருவிளையாடல்களை பத்தோடு நிறுத்திக்கொண்டு விட்டான். மனிதர்கள்தான் அதைப்போல் இப்பொழுது செய்ய வேண்டும். இப்படிச்

20th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

செய்வதற்கு இந்த மந்திரி சபையை விட திறமையான மந்திரி சபை காங்கிரஸ் கட்சியிலே இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள பெருமைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் அன்றொரு நாள் ஹரிஜன மக்களின் நிலைமையை எடுத்துக் கூறிய போது “இப்பொழுதுதான் என் தங்கைகளின் சமுதத்தில் வெள்ளியையும் தங்கத்தையும் பார்க்கிறேன்” என்று உணர்ச்சி ததுமப்ச் சொன்னது இன்றும் என்னுடைய செவியிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்தப் பிரச்சனையை நன்றாக அறிந்தவர்—பெரிய தலைவர்—என்று பெருமைப்பட்டு, அந்தச் சமுதாயத்தை ஒடுக்கும் வேறு எந்தச் சமுதாயத்தையும் கண்டிப்பதற்கு பூரண உரிமை உடையவர் இன்றைக்கு அந்த இலாகா பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லுவேன்: நங்கள் எங்களை விரும்பி ஆதரித்தாலும் சரி, ஆதரிக்காவிட்டாலும், ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், மதிப்பளித்தாலும், மதிப்பளிக்காவிட்டாலும்—ஒன்றை மட்டும் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—உங்கள் நிழலைப்போல் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவோம் நானும் என் கட்சியினரும் என்பதைச் சொல்லி, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது என் கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: On a point of order, Sir, ஸ்ரீ சௌந்தரபாண்டியன் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்ததாக ஸ்ரீ அண்ணாத்தரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவருக்குப் பிறகு மதுரையில் நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். மதுரையில் பஸ்..

DEPUTY SPEAKER: It is no point of order. The hon. Member will please resume his seat. The hon. Minister will please reply.

THE HON. SRI P. KAKKAN: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன சேமநல மான்ய விவாதத்தில் அதிகப்படியாக மெம்பர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டது பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மான்யத்திற்காக அதிகமாக நேரம் ஒதுக்கியதிலிருந்து குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம். பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசிய அங்கத்தினர்களில் அதிகப்படியான பேர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வெட்டுப் பிரேரணையை முதலிலே பிரேரேபித்து ஸ்ரீமதி சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் பேசும்பொழுது ஹரிஜன இலாகாவிலே ஹரிஜன மக்களுக்கும், இதர பின்தங்கிய மக்களுக்கும் தனித் தனி நிர்வாகம் நடத்துவது நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி அவர்களும் அந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். இனிமேல் எந்த சமுதாயமும் தனித்திருந்து வாழ முடியாது. எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ வேண்டிய காலம் இது. சோஷலிஸ பாணியில் சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நாம், இனிமேல் இவ்வாறு பாகுபாடு செய்துகொண்டு போவோமானால், நிச்சயமாக அது நம்முடைய முன்னேற்றத்தைப் பாதிக்கும் என்று முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன மக்கள், இதர பின் தங்கிய மக்கள், மாஜி குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியவர்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்த இலாகா, பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டே நடைபெற்றுவருகிறது. அவர்கள் ஹரிஜன சேவையில் அதிகமாக ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன வகுப்பை சேர்ந்தவர்களாக இல்லாவிட்டாலும்கூட ஹரிஜனங்களோடு வாழ்ந்து, ஹரிஜன அன்பர்களோடு பழகி வேலை செய்துவந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் இப்பொழுது இருக்கும்

[Sri P. Kakkan]

[20th July 1957]

டைரக்டர் அவர்களை ஹரிஜன இலாகாவை நிர்வகிப்பதற்கு அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இந்த ராஜ்யத்தில் அனேக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஹரிஜன மக்களுடைய கேஷமத்திற்காகப் பாடுபட்டு அவர்களுடைய முன்னேற்றமே தங்களுடைய முன்னேற்றமாகக் கருதி அவர்களுக்காகச் சேவை செய்வதை நாம் பாராட்டவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்காக எந்தவிதமான பாடுபாடும் செய்ய மாட்டார்கள் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் பேசிய ஸ்ரீ ச. ஷக்ஜானந்தா அவர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களையே அதிகாரியாகப் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரிகளை அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகையில் ஒரு பைசாகூட வீணைச் செலவு செய்யப்படமாட்டாது என்றும், அந்தப் பணம் வேறு இனத்தவர்களுக்கு போய்ச் சேராது என்றும் வாக்குறுதியை கணம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் மதிப்பிற்குரிய சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசும் பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணமானது சரியாக பயன்படவில்லை, நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதோடுமட்டுமல்ல, கிராமங்களில் இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதியை கிராம ஹரிஜன மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய விதத்தில் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான், அரசாங்கம் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறது. அரசாங்கம் கட்டிக்கொடுத்த விஷயமாக இந்த அரங்கம் கட்டுவதற்குப் பணம் கடைசி நேரத்தில் தான் கிடைத்தது. இந்த மாதிரியுள்ள அரங்கம் அவசியமில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் முன்பு இருந்த மந்திரி சபையினர் இந்த அரங்கத்தை நல்ல காரியங்களுக்குத்தான் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு அம்மையார் சொன்னது மாதிரி இப்பொழுது அது கருவாடு காய்வதற்குதான் உபயோகப்படுகிறது. இதில் சிலர் நல்ல முறையில் தூங்கிகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். உண்மையில் எல்லா நல்ல காரியத்திற்கும் நாலு பேர் முட்டுக்கட்டையாகத்தான் இருப்பார்கள். எவ்விதமிருந்தாலும் இம் மாதிரி அரங்குகள் கட்டினதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. முன்னால் எல்லாம் மண்ணில் தான் கருவாடு காய்ப்போட்டார்கள். இப்பொழுது இந்த அரங்கில் போடுகிறார்கள். அந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் இதில் கெடுதி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதில் பஜனை நடத்துவது என்று ஏற்பாடு இருந்தது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் தெய்வபக்தியுள்ளவர்கள். நான் அறிந்த மட்டில் ஹிந்து மதத்தில் இருந்த அவர்களுக்கு அன்று எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருந்தன. அன்று மதமாற்றத்திற்கு உட்படமாட்டோம் என்று உறுதியாக நின்று சொன்னார்கள். எவ்வளவுதான் அடித்தாலும் எவ்வளவுதான் உதைத்தாலும் அவர்கள் உறுதியாக நின்றார்கள். அவர்கள் லீட்டின் பக்கம் போனால் நாய்களை மாதிரி ஹரிஜனங்களை விரட்டி அடிப்பார்கள். அந்த சமயத்தில் எல்லாம் ஹரிஜன மக்கள் ஒரே லட்சியமாய் நின்று அதை எதிர்த்து நின்றார்கள். அதோடு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அம்மாதிரி எல்லாம் அன்று கஷ்டப்பட்டவர்கள் இன்று மற்றவர்களோடு சரிநிகர் சமமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்று எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஹோட்டல்களில் எல்லாம் ஐயர்கானாக இருந்தாலும் சரி அல்லது யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்களோடு சரிநிகர் சமமாக இருந்து சாப்பிடக்கூடிய நிலையில் சரிநிகர் சமமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு காங்கிரஸ் மகாசபையும் மகாத்மாஜியும் செய்த சேவையும் உழைப்பும் தான் என்பதை நாம் யாரும் மறக்கமுடியாது. அந்த நிலையில் இந்த ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவருவதற்குதான் பல திட்டங்களை செய்துவருகிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

20th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன திட்டங்களைப் பற்றி நல்ல முறையில் பிரச்சாரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுரை அவர்கள் இந்த பிரச்சாரங்கள் நல்லமுறையில் பயன்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கென்று ஒரு தினமே நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை காந்திஜியினுடைய சிரர்த்த தினத்திலேயே நடத்தவேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறது. எல்லோரும் ஒரே நிலையில், மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும் என்ற லட்சியத்தை அந்த நாளில் எல்லோருக்கும் தெரிவித்து அவர்களுடைய மனம் எல்லாம் திருந்தும்படியான ரீதியில் நடத்தவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்த தினத்தை மேலும் நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும் என்று எல்லா ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் ரூபகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விதத்திலும் இந்த நாளை எல்லா இடங்களிலும் கொண்டாடவேண்டும் என்று கலெக்டர் முதல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வரைக்கும் எல்லோருக்கும் வேண்டிய தகவல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தினம் சரியாக கொண்டாடப்படவில்லை என்று எங்கிருந்தும் எந்தவிதமான அவச்சொல்லும் வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த பிரச்சாரம் ஹரிஜன மக்களுக்கு மிக மிக அவசியம். மகாத்மா காந்தியும் ஒவ்வொரு நாள் சாயந்திரம் அவருடைய பிரார்த்தனை கூட்டங்களிலும் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையற்றியும் தீண்டாமையைப் பற்றியும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். வீந்து மதத்தினுடைய மாசு தான் இந்த தீண்டாமை, ஆகவே இதை போக்கடிக்கவேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆதலால் தான் இன்று நாம் சுதந்திரம் அடைந்ததோடு மட்டுமல்ல, இன்று மற்றவர்களோடு சரிநீதி சமமாக நிற்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த பிரச்சாரத்திற்காக 1957-58-ல் இரண்டு கோடி எண்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ல் இருந்ததை விட இப்போது 82 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்று ஹரிஜன மக்களுக்கு பிரச்சாரம் மிக மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. சுவரொட்டிகளைப்பற்றி பலர் குறிப்பிட்டார்கள். சுவரொட்டி பலர் ஆட்சேபித்தது உண்மைதான். ஆனால் ஒரு உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் இன்னொரு இனத்தவரை இழிவாக கருதும்படியான நிலையில் அவர்களை மனம் புண்படும் ரீதியில் எந்த காரியமும் செய்யாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு இனத்தவரை மாத்திரம் கௌரவக்குறைவாக எண்ணக்கூடிய முறையில் பூனாவை மாத்திரம் போட்டு படத்தை போட்டு விடுவதால் பெரிய பலன் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. ஆகவே இவ்விதம் ஒரு தனி சமூகத்தினரை மாத்திரம் அகௌரவப்படுத்தும் முறையில் மனம் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஒரு காரியத்தை செய்வது நல்லது இல்லை என்று எண்ணித் தான் 10 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டமானாலும் காரியமில்லை என்றுதான் அதை நிறுத்தப்பட்டது. இதைப்பற்றி போன வருடம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நன்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காகவே மேலும் பிரச்சாரத்திற்காக மூன்று டெப்யூடி சேவக் போட்டிருக்கிறார்கள். பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவே இவர்களை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ இவர்கள் எல்லாம் காங்கிரசிற்கு வேண்டிய தான் பிரச்சாரம் செய்கிறார்களா என்று பலர் கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் என்பது இன்று நேற்று தோன்றியது அல்ல. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் என்பது அவ்வளவு பலவீனமான ஸ்தாபனம் அல்ல. மண்ணை மண்ண்களெல்லாம், காடுகளை ஆண்டவர்களையெல்லாம், மக்களுக்கு வாரி வழங்காமல் பணத்தை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களையெல்லாம் கீழே இறங்கும்படி அரிய சாதனைகளை செய்த கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி. இது அவ்வளவு பலவீனமான கட்சி அல்ல. இவர்களுடைய பிரச்சாரம் கக்கன் மந்திரி யாவதற்கோ அல்லது காமராஜ் மந்திரி யாவதற்கோ தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அம்மையார் அவர்கள் இந்த நிதி செலவு செய்யும் போது வேறு காரியங்களுக்கு செலவு செய்கிறார்கள் என்றும் நல்லவிதமாக செலவு செய்யப்பட்டவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இதற்காக தனி இலாகா வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதே ஒரு டைரக்டர் வைத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்கு அதிகம் செலவு

[Sri P. Kakkan]

[20th July 1957]

செய்யப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் இதற்கென்று தனி டைரக்டர் நியமித்தால் இதற்கென்று செலவு கூடுதலாகும். ஆகவே இலாகா ஒன்றாக இருந்தாலும் சரியாக காரியங்கள் கவனிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த மாதிரியுள்ள காரியங்களில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களும் நல்ல எண்ணத்தோடு ஹரிஜன மக்களை நடத்தவேண்டும். நண்பர் வேதய்யன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது எல்லாம் பிராமண சகோதரர்களால் தொந்தரவு கிடையாது என்று இன்றைக்கு பிராமணர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவே பாடுபட்டார் மதுரை வைத்தியநாத அய்யர் அவர்கள். அவர்களை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. அன்றைக்கு அவர்கள் ஆலயப்பிரவேசம் கொண்டு வருவதற்காக எவ்வளவோ பாடுபட்டு.....

SRI M. KARUNANITHI : On a point of order, தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கத்தினர்களை பார்த்து பேசிக்கொண்டு இருக்கலாமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் வேண்டுமென்றால் இந்த பக்கம் பார்த்து பேசுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : On a point of order, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு குறுக்கிட்டு பேசிக்கொண்டு இருக்கலாமா ?

DEPUTY SPEAKER : உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அன்று ஆலயப்பிரவேசம் வேண்டும் என்று கேட்டகாலத்தில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தது. இன்றைக்குச் சொல்லலாம். கக்கனை மந்திரியாக்கிவைத்தற்காக பெருமை கொள்கிறோம், அர்ச்சகர் ஆக்கினாலும் பெருமை கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். இதையெல்லாம் பார்த்தால் ஏதோ ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் அழுகிறதை மாதிரி இது இருக்கிறது. நமக்கு வேண்டியது என்னவென்றால் நாட்டில் யாரும் யாரையும் அருகில் வராது என்று சொல்லக்கூடாது. மனிதன் மனிதனை பெருமை வாழவேண்டும் என்றுதான் மகாத்மா காந்தி எங்களுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தன்மையை அரசாங்கம் வளர்ப்பதற்கு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை உங்களிடம் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆசைதம்பி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள் ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலே ஆலயப்பிரவேசத்திற்காக நாங்கள் பாடுபட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள்தான் ஆலயப்பிரவேசத்திற்கு மூல காரணமாய் இருந்தவர்கள் என்று கூறினார்கள். நான் உபமானம் சொல்லுகிறேன். நான் யாரையும் வருத்தப்படுத்துவதற்காக சொல்லவில்லை. நீங்கள் யாரும் வருத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு வண்டி மாடானது வெகு வேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது அந்த வண்டியின் பின்னால் தூசியைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாட்டின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு ஈயானது நான் வண்டியில் இருப்பதால்தான் இந்த மாடானது வெகு வேகமாய் போய்கொண்டிருக்கிறது ; அதனால்தான் பின்னால் தூசியும் வருகிறது என்று அந்த ஈ சொல்வது போல்தான் இருக்கிறது. இவர்கள் எங்களால்தான் அரசாங்கம் நன்கு நடக்கிறது என்று சொல்வது (கரகோஷம்) 1919-ல் இந்த ஹரிஜன பனி ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. 1919-ல் ஒரு லேபர் கமிஷனரைப் போட்டு அன்றைய வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தது. அடிமை வாழ்வு நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் செய்தார்கள். அன்று நாம் சுதந்திரத்திற்காக போராடினோம். “டு ஆர்டை” என்றுதான் மகாத்மாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்று நாம் பிச்சைக்காசை எதிர்பார்க்கவில்லை. மந்திரி பதவியை பார்க்க இல்லை.

20th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்றுதான் நாம் அன்று சுதந்திரத்திற்காக போராடினோம். அன்று நாங்கள் சுதந்திரத்திற்காக போராடிக் கொண்டிருந்தபோது நீங்கள் அவர்களுக்கு பகத்துணையாய் இருந்து கொண்டு, நாங்கள் பெரிய நல்ல பாம்பு வருகிறது; அதை அடிக்க கம்பை எடுங்கள் என்று சொன்னபோது பூரண அடியுங்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் எங்களோடு அன்று ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் ஹரிஜன முன்னேற்றம் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக செய்யவேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் இல்லாமல் ஹரிஜனங்கள் மாட மாளிகை கூட கோபுரங்களில் வாழ்வதைவிட சுதந்திரமாக வாழ வேண்டுமென்றுதான் அன்று போடினோம். சுதந்திரம் பெற்ற பின் சமுதாயத்திலே நாங்கள் என்ன நிலைக்கு வர வேண்டுமோ அதை இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிறது, என்று நான் ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக நேற்றயதினம் மருதாசலம் அவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையில் நாட்டில் இன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு இப்பொழுது அநேக தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் போன்றவைகளில் இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துத்தான் வருகிறது. தொழில் துறையில் ஹரிஜன மக்களை முன்னேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உண்டாக்கியவர்கள், இன்றைக்கும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் கம்யூனிஸ்ட் சகோதரர்கள் என்பதை நான் இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். என்ன வேலை நடக்கிறது. உங்களுக்கு என்ன தருகிறார்கள், ஸ்டிரைக் செய்யுங்கள் என்று அவர்களை தூண்டி விடுகிறார்கள்.

SRI MARUDACHALAM : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒரு கட்சியைக் குறித்து பேசலாமா ?

DEPUTY SPEAKER : கட்சியின் பாலிவியைப்பற்றிப் பேசலாம். THE HON. Minister will continue his speech. I hope Hon. Members will not interrupt him in the middle.

THE HON. SRI P. KAKKAN : தஞ்சாவூரில் கம்யூனிஸ்ட் தொழர்கள் விவசாயிகளை உழைக்கப்போகாதீர்கள், கதிர் அறுக்கப்போகாதீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி அவர்களை ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுமபடி செய்தார்கள். இன்றைக்கு பாடுபட்டால் கூலி கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டி 60, 40 சட்டத்தை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் பாடுபட்டுக் கொண்டதான் இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று சொல்லிக்ரேமே அது என்ன? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய ஜகன்னாதன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசும்போது, ரொம்ப கொஞ்சமாகத் தான் வீடு கட்ட மனைக்கட்டுகள் இருக்கிறது என்று. வீடு கட்டுவதற்காக, நார்த் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 141 மனைக்கட்டுகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் 49, தஞ்சாவூரில் 565, திருநெல்வேலியில் 322, திருச்சிராப்பள்ளியில் 78, ராமநாதபுரத்தில் 37, செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் 50, சேலம் ஜில்லாவில் 298, கோயம்புத்தூரில் 124 என்று மனைக்கட்டுகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் லாலா லஜபதிராயைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. அன்றையதினம் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்க மந்திரியாய் இருந்த அமிர்தகௌரி சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லலாம். மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை, அது கெட்டுப்போய்விட்டது என்று வேறு யார் சொன்னாலும் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப்பற்றி வருந்துகிறேன். மது

[Sri P. Kakkan]

[20th July 1957]

விலக்குத் திட்டம் வந்தால்தான் இன்று நாட்டில் நல்ல காரியங்கள் நடைபெருகின்றன என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்தியியவர்கள், ஹரிஜனங்கள் வெள்ளிப் பாத்திரங்களை அதற்குப்பற்றம் தான் காண்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது என் மனம் பூரிக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சிறுபையனாய் இருக்கும்போது, ஒரு கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களின் வீடுகளில் 3, 4 சட்டிகளைத்தான் பார்க்க முடியும். அதில்தான் அவர்கள் சமைத்துசாப்பிடுவண்டும். ஆனால் இன்றோ? அவர்களது வீடுகளில் பாத்திரங்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இன்று வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னபோது எல்லோரும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அவர்களிடம் இன்று வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்களை உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம். அதுவே என்போன்ற ஊழியர்களின் லட்சியமாகும் என்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நன்கு திறம்பட நடத்துவதற்கு சென்னை சர்க்கார் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்து வருகிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்கு எடுத்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த இலாகா அதிமாக வாடகை கொடுக்கக்கூடிய இடத்தில் இருக்கிறது. அத்துல் பணம் அதிகமாக செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். அதிகமாக பணம் செலவாகிறது என்பது உண்மைதான். அரசாங்கம் இந்த இலாகாவை நடத்த ஒரு இடம் பார்ப்பது நல்லதுதான். அடுத்தபடியாக இந்த ஹாஸ்டல் விஷயத்தில், எம். ஜி. ராஜா ஹாஸ்டலில் எவ்வளவு பேர்களை சேர்க்க முடியுமோ அதை விட கூடுதல் 10 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களையும் அங்கே சேருங்கள் என்று நான் டயரக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி அவர்களை அங்கு சேர்த்தால் உடனே, அவர்களை ஆடு மாடுகளைப் போல் அடைக்கிறீர்களே என்று சொல்வார்கள். காலேஜில் புடிக்க வந்த பையன்கள் வெளியே போகக்கூடாது. அவர்களுக்கு எப்படியாவது இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஒரு வாடகை கட்டிடம் புடிக்க சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, காலேஜிக்கு போகிற மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாதபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரும் ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தை முன் கூட்டியே அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அது கவனிக்கப்படும். அவர்களுக்கு 100 ரூபாயாவது முன் பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கப்படும். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் எந்தவிதமான தடங்களும் இருக்காது என்று, தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் மதிப்பிற்குரிய நாராயணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து பற்றி நான் சில விவரங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிளியூர் என்ற இடத்தில் அனுமதி இல்லாமல் 20 வீடுகள் கட்டிவிட்டார்கள். அப்படிச் செய்தால் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே போலீஸ் போய் இந்த குடிசைகளை பெர்மிஷன் இல்லாமல் கட்டியிருக்கிறார்கள், ஆகவே இங்கிருந்து போய்விடுங்கள் என்று சென்னபோது, உடனே 17 குடிசைகளில் இருந்தவர்கள் குடிசைகளைப் பிரித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். மீதி மூன்று பேர் முடியாது என்று சொன்னதினால் அவர்களின் மேல் கேஸ் போடப்பட்டது. பின்னர் அவர்களும் பிரித்துக்கொண்டு போக சம்மதித்ததினால் அவர்களின் பேரிஷ்டங்கள் கேஸ்கள் வாபஸ் பெறப்பட்டன.

ஒருங்காடி, ஒருமுத்தங்குடி என்ற இடங்களில் குடியிருப்பு விஷயத்தில் ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அந்த ஊரில் கோவில் இடத்தை ஒரு முஸ்லிம்குக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள்.

20th July 1957]

SRI R. SUBRAMANIAM : பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிற இடத்தில் அவர்கள் போய் வீடு கட்டியிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு கட்டியிருக்கும் இடம் குத்தகைக்கு உட்பட்டதல்ல.

DEPUTY SPEAKER : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

THE HON. SRI P. KAKKAN : எந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியேறியிருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தையும் சேர்த்து குத்தகைக்கு விடப்படவில்லை யென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை. மேற்கொண்டு விசாரிக்கிறேன். ஹரிஜனங்களை அவ்விடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த முஸ்லீம்கள் சில குண்டர்களை கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஹரிஜனங்கள் இதைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொன்னால்தான் சர்க்கார் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக் குண்டர்களை அரெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களைத் துன்புறுத்தியதற்காக அவர்கள் மீது கேஸ் போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

நாகப்பட்டினம் தாலுகாவிலுள்ள கருங் தட்டாங்குடியைப் பற்றிச் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். போலீஸார் விசாரித்தபோது, கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல ஒன்றும் நடக்கவில்லையென்று தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறபோது, கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னது உண்மைதானா என்று மேற்கொண்டு விசாரிக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்கள், “ஹரிஜனங்களுக்குள்ளே பாகுபாடு இருக்கிறது. அதை அகற்றுவதில் கனம் மந்திரி அவர்கள் அக்கறை காட்டவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரிப் பிளவை சிலர் உண்டுபண்ணுவது நமக்குத் தெரியும். ஆங்காங்கு சில ஜாதிப் பித்தர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குள்ளே பிளவை உண்டுபண்ணக் கூடிய சில காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரிப்பேர்வழிகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் ஹரிஜனங்கள் எல்லோருக்கும் நாம் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய தி. மு. க. தலைவர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களே இந்த வெட்டுப்பிரேரணையைப் பிரேரேபித்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். அதற்கும் அம்மயாரை உபயோகித்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு) பாவம், ஹரிஜனங்கள் சமூகத் துரையில் பின்தங்கியிருப்பதால், சில பேர்கள் எதையாகிலும் சொன்னால், அதைச் சுலபமாக நம்பிவிடுகிறார்கள். அதனால்தான் ஹரிஜனங்கள் இன்னும் பிற்பட்ட நிலையிலிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை அகற்ற எனது வாழ்நாள் முழுவதும் நான் பாடுபடுவேன். ஹரிஜன மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறவர்களில் அவர்களுக்குள்ளேயே பாகுபாடு செய்கிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் கிடையாது. அவர்களுக்குப் பாகுபாடு செய்யவேண்டுமென்று எண்ணம் கொண்டவர்கள் அந்த சமூகத்திற்கே நச்சுப் பாம்பாகவும் பாராங்கல் போலவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஹரிஜன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறவர்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று நான் திரிகரண சுத்தியோடு சொல்லுகிறேன்.

SRI A. VELU : பலதரப்பட்ட ஜாதியார்களுக்கும் பொருந்தும் அல்லது ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜனங்களிடையே பிளவை உண்டு பண்ணுவது நல்லதல்ல. எல்லோரும் ஒன்றுபட்டிருக்கும் காலம் இது. ஹரிஜனங்களும் மற்ற எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரே தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளிப்போல இருக்கவேண்டும், அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், இந்தமாதிரிக் குறைகள் இனிமேல் இருக்காதென்று நான் நினைக்கிறேன். ரகசியமாக ஏதாவது நடந்தாலும், அதை என்னிடம் சொன்னால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[20th July 1957]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முனுஸ்வாமி கௌண்டர் வட ஆற்காடு ஜில்லா விலிருந்து வந்தவர். அவர் இப்பொழுது சபையில் இல்லை. ஹரிஜனங் களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனிக்கமிட்டி வேண்டுமென்று சொன்னார். ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியும், பின்தங்கிய வகுப்பினருடைய நலனைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு அட் வைசரி கமிட்டியும் இருக்கின்றன. அந்தக் கமிட்டிகளின் யோசனைகளின் பேரில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நல்ல காரியம் செய்வதற்கு அவர்களுடைய ஆலோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும், அவர்களுடைய சிபார்சுக்குத் தக்கபடி, ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத் திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் செலவழிக்கப்படும். இவ்வாறு அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்குப் பணியாற்றும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் பேசியபோது, “முன்பு இருந்த கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த இலாகாவைப் பிரிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்” என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுப் பார்த்ததில் அவர்கள் அந்தமாதிரி வாக்குறுதி கொடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை. இனிமேல் இந்த நாட்டில் யாரும் தனித்து வாழ முடியாது. பின்தங்கிய வகுப்பினர். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழவேண்டிய காலம் இது. அதிலும் சமுதாயத்தில் மிகவும் கீழ் தட்டில் இருக்கும் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழவேண்டியது அவசியம். கல்வி அறிவு, சொத்து, சுகம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் கொடுப்பது சுலபமாகயிருக்கிறது. தென்னாற்காட்டில் கள்ளக்குறிச்சியில் சிலர் தங்கள் சொந்தக்காரணத்திற்காக அந்த ஊரையே விட்டுப் போய் விட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டதால், திரும்பிவரமாட்டோமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். வட ஆற்காடு சமூகக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதில் தலை யிட்டு அவர்களுக்குள் சமரசம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று நான் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்குச் சொன்னேன். இப்போது சமரசம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். சமூகக் கட்டுப்பாடு என்பது ஒரு கொடிய ஆயுதம் என்று பொது விவாதத்தின்போதே நான் சொன்னேன். அவர்களுடைய எண்ணம் ஈடேற அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஜாதி பேதம் இல்லா லாத சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்தக் சாலத்தில், அடிமைக்கும் அடிமையாக ஹரிஜன வாழவேண்டும், அவன் தலை நிமிறுவதா என்று எண்ணுகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவளிக்கமாட்டார்கள். இப் பொழுது அரசாங்கம் காந்தியின் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏழைத் தொண்டர் ஸ்ரீ காமராஜரின் தலைமையில் நடக்கிறது. ஹரிஜனனுயிருந்தாலும் சரி பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவனுயிருந்தாலும்சரி, வேறு எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவனுயிருந்தாலும்சரி, எல்லோருக்குமே நன்மையைச் செய்வதற்காக இந்த அரசாங்கம் பாடுபடுகிறது. யாரையும் தன்புறுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காது. அப்பேர்பட்ட இடங்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கலாம். ஒரு சில இடங்கள் அவ்வாறு இருக்கின்றன. இன்னும் அந்தமாதிரி மனர்பான்மை இருக்கக் கூடாது என்று மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சபையில் நான் சொல்லுகிறேன். தேசப் பிதா மஹாத்மா காந்தி பல்லாண்டுகள் இந்த மனக் பான்மையை அகற்றுவதற்காகப் பாடுபட்டார். ஒவ்வொரு நாளும் பிரார்த்தனைக் கூட்டத் தில் இதைப்பற்றிச் சொன்னார். அதற்காக அவர் கஷ்டப்பட்டார், தொல்லைகளும் துயரங்களும் பட்டார். தென்ஆப்பிரிக்காவில் அவர் இருந்தபோது வெள்ளையர்கள் செல்லும் ரெயில் பெட்டியில் அவர் செல்லக்கூடாதென்று அவரை இறக்கிவிட்டுவிட்டார்கள். அந்தக் கஷ்டத்தையும் அவர் அனுபவித்தார். வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை விட்டுச் சென்றுவிட்டால், நிலைமையைச் சீர்படுத்தலாம் என்று வெள்ளையனை வெளியேறச் சொன்னார். முன்பு கோவினுக்குப் போகமாட்டோம். இப்பொழுது போகிறோம். முன்பு ஹோட்டலுக்குள் போகமாட்டோம். இப்பொழுது போகிறோம். முன்பு மற்றவர்களோடு சேர்ந்து சரிசமமாக இருக்கமாட்டோம். இப்பொழுது அவ்வாறு இருக்கிறோம். வோட்டிலே சரி சமத்துவம் வந்து விட்டது. செல்வச் சீமானுக்கும் ஒரே வோட்டுதான்; ராஜாதி ராஜனுக்கும் ஒரே வோட்டுதான்; நமக்கும் ஒரே வோட்டுதான். அது மாதிரி சொத்தில் சமத்துவம் காணவேண்டும். வள்ளுவன் விதிப்படி அரசாங்கத்தின் முதல்வேலை,

20th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

குறைகளைப் போக்கி சொத்திலும் சமத்துவம் காணவேண்டும். இதற்கான காரியத்தை மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கமும் செய்து வருகிறது. சொற்பநாளிலே நம் லட்சியத்தை நாம் அடைவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று நினைத்து விடவேண்டாம். 150 வருஷகாலம் வெள்ளைக்காரன் ஆண்டான். அவன் மேல் அவ்வளவு அன்பு வைத்தோம். அவன் சொன்னதையெல்லாம் “சரி, சரி” என்று சொன்னோம். அவ்வளவு அன்பு வேண்டாம். கொஞ்சமாவது வேண்டும். இந்த வேலையில் அதிக கவனம் செலுத்தி ஒத்துழைத்து, எடுத்துக்கொண்டவேலையானது நல்ல முறையில் சிரத்தை யோடு கவனித்து ஒத்துழைக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அண்ணா துரை அவர்கள் தானும் தன் கட்சியும் இதில் ஒத்துழைப்பதாகச் சொன்னதை நான் பாராட்டுகிறேன். இது ஒரு தேசிய பிரச்சனை. இனி தாழ்ந்தவன் என்றிருக்க இடமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பெரிய பணியிலே எல்லா அங்கத்தினர்களும் அந்தக் கட்சி, இந்தக்கட்சி என்று பாராது எல்லா கட்சிக்காரர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டு ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வழிசெய்யவேண்டுமென்று உங்களுள்ளோரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் அன்றைக்கே சொன்னேன், இந்த பட்ஜெட்டிலே 196 லட்சத்து சொச்சம் மானியமாக கோரியிருக்கிறேன். மேலும் இன்னும் 56 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக இந்த வருஷத்திலே செலவிடப்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்த திட்டம் இன்னும் வரவில்லை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் கொடுத்து விடுவார்கள். வீடுகட்டும் திட்டத்திலும் சேரிவாசிகளுக்கு அனுசரணையாக மாடுகள் வாங்கிக்கொடுக்க, விதைகள் வாங்கிக் கொடுக்க, சகாதாரத்திற்கு, குடி தண்ணீருக்கு, அதிக அக்கரை யோடு மத்திய அரசாங்கத்தில் அவர்கள் நாம் கேட்கக் கேட்க வாரி வழங்குகிறார்கள். இன்னும் வழங்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன். 2½ கோடி ரூபாய் வரை இந்த திட்டம் நிறைவேற்றும்போது செலவழிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த திட்டத்திலே மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவைகள் :—

	1956-57 [லட்ச ரூபாயில்]	1957-58 [லட்ச ரூபாயில்]
வீடுகள் கட்ட	2-625	3-38
குடி தண்ணீருக்காக	3-00	1-50
தொழில் கல்வி	1-20	1-81
குடிசைத் தொழில்	3-17	3-80
விவசாய மானியம்	6-40	8-12
பழங்குடி மக்களுக்கு வீடுகட்ட	1-00	3-00
கிணறுவெட்ட	0-45	1-29
தொழில் கல்வி	0-30	..

நேற்றைய தினம் மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் வேலுச்சாமித் தேவர் பேசும்போது கிருஷ்ணதவர்களாகிய ஹரிஜனங்களுக்கு அளிப்பது போன்று மாஜி குற்ற பாய்மரையைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணதவர்களுக்கும் இந்த சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். கிருஷ்ணதவர்களாக இருந்தாலும் அளிக்கப்படும். ஹிந்துக்களானாலும் அளிக்கப்படும். அவர்கள் மதம் மாறினாலும் கூட, என்ன ஜாதி என்று கேட்கிற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். மதம் மாறினாலும் கூட அதே நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள்; ஆகையால் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கல்விச் சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் கூடச் சொல்லலாம், மீண்டும் அவர்கள் மதம் மாறிப் போனால் அப்போது சமூகம் பாதிக்கப்படும் என்று. இம்மாதிரி இருக்காது. இருந்தால் டார்க்கலாம்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மானியத்தின் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே, ஹரிஜனங்களுக்காகவும், ஹரிஜன மக்களுக்காகவும், அதிகம் பாடு படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[20th July 1957]

கிறேன். நாம் சொல்லும்போது எது சொன்னாலும் பயனளிக்கும் சொல்லாக நன்மை பயக்கும் சொல்லாக இருந்தால் நல்லது. பயன் படாத கருத்துக்களைச் சொன்னால் அதில் நமக்கும் நன்மையில்லை, நம் நாட்டுக்கும் நன்மையில்லை, பின் தங்கிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் நன்மை இல்லை.

கடைசியாக, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த ஸ்ரீமதி சத்திய வாணிமுத்து அவர்களை இந்தப் பிரேரணையை வாபீஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, பின் தங்கிய சமூகத்தைப்பற்றியும் மிகவும் பின் தங்கிய சமூகத்தைப் பற்றியும் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பாரை பற்றியும் விரிவாக பதில் தரவில்லை. அதைப் பற்றி கொஞ்சம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மிகவும் பின் தங்கிய மக்களுக்கு அதிக அக்கரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு கனம் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் முக்குலத் தோரை இந்த மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களில் கள்ளர் இந்த மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை ஒன்றைப் பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன். ஹாஸ்டல்களில் இடம் பெறாத ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் மாதாமாதம் கிடைக்கும்படியான சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. அதைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை நான் கூட உற்று கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அது என்னுடைய கவனத்தில் நன்றாக இருக்கிறது. ஹாஸ்டல்களில் சேராதவர்களுக்கு கையில் பணத்தை கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு வேறு இடங்களுக்குச் சென்று பணத்தை விரயம் செய்வார்கள். வீண் செலவு செய்து விடுவார்கள் என்பதனால்தான் அவர்கள் கையில் கொடுப்பது இல்லை. அதனால் தான் ஹாஸ்டல்களில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஹாஸ்டல்கள் இல்லாத இடங்களில் என்ன செய்வது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹாஸ்டல் வசதி இல்லாவிட்டால் எந்த ஜில்லாவில் ஹாஸ்டல் வசதி இருக்கிறதோ அங்கே சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : The point which I want to have clarified by the Hon. Minister is this. Rightly or wrongly, a misapprehension has been created in this House by certain hon. Members who have spoken on this Demand that out of the money allotted for Harijan Welfare, a portion is diverted to Backward Classes. This is a wrong statement. I believe this kind of misapprehension has been created because one individual, who is the Director of Harijan Welfare, is administering two Departments. Will the Hon. Minister clear this misapprehension and make it very clear that the money allotted for Harijan Welfare is totally spent for it and that if anything remains, it is still there and not diverted to Backward Classes? Will he also make it clear that likewise the money allotted for Backward Classes is spent only on them and not on Harijans? This kind of misapprehension must be dispelled for ever from this House.

20th July 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினருக்கு சொல்லிக் கொள்வது என்ன வென்றால் எந்த எந்த சமூகத்தினருக்கு என்று தொகைகள் ஒதுக்கப் படுகிறதோ அந்தத் தொகையை அந்தந்த சமூகத்தினருக்கே தான் செலவழிக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த ஆபீசராக இருந்தாலும் சரி அல்லது கனம் சந்தாசி சொன்னதுபோல் எந்த ஜில்லாவில் எங்கே இருந்தாலும் சரி எந்தக் கிளார்க்காக இருந்தாலும் சரி எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் தப்பிப் பராயம் இருந்தால் அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அவர்களை அந்தந்த இடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கும் மாற்றப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Srimathi Sathiyavanimuthu withdrawing her cut motion?

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : No, Sir.

DEPUTY SPEAKER : I shall then put the cut motion to vote. The question is :—

“That the allotment of Rs. 1,94,17,100 under Demand No. XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I will now put the Demand to vote. The question is :—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,17,100 under Demand No. XXII—Harijan Uplift.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again on Monday, the 22nd July 1957.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

128. *Short review of the activities of the National Employment Organisation from 1st November 1956 to 31st March 1957, issued with Government Order No. 525, Industries, Labour and Co-operation, dated 3rd May 1957.*

129. *Notification issued with Government Order Press No. 2018, Revenue, dated 14th May 1957, framing rules under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Inams (Assessment) Act, 1956] (Madras Act XL of 1956).*

130. *Notification issued with Government Order Ms. No. 1496, Home, dated 31st May 1957, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), the car bearing Serial No. A.57.T. 143065 imported for personal use of Miss Virginia Ford assigned to work in Madras area under the Technical Co-operation Mission to India. [Laid on the table of the House under Section 11 (2) of the Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]*